

DEN NY VERDENS.
unipouls

NUMMER 1 - MARTS 2013 - 31. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

I fremtiden ..

Små uddrag af Martinus' sidste tale 9/8-1980:

Væremåden i det daglige liv er særlig vigtig, og nu er den kommet så langt ned og kommet så langt på afveje, at et ragnarok for længst er begyndt.

...

Dette ragnarok, som vil komme, vil blive meget slemt pga. menneskenes ny erhvervede intelligens. Nu skal jeg ikke formørke verden for Dem, men det vil blive en demonstration af alt det onde, af alt der laver lidelse, smerte, elendighed, sørgmodighed, livslede, selvmord, had, hævn osv.

Verden er i dag fuld af oprør og krig, mord og drab, men midt i alt dette er der mange mennesker, millioner af mennesker, der er humane. De er ikke tilhængere af nogen sekt eller noget samfund, og i det daglige liv er de humane og kan ikke finde på at stjæle, bedrage, røve eller plyndre. Dette trins mange mennesker har gennemgået ragnarok i tidligere liv og behøver ikke være bange.

....

I fremtiden kommer der en ny verdenspolitik, hvor man lever efter kristusprincipperne. Det er man nødt til, når man skal bygge denne forfærdelig ødelagte verden op, hvor byerne er skudt sønder og sammen, og masser af mennesker er døde.

Når denne verden skal bygges op, fødes der mennesker med kristusevner og kristusbevidsthed, og de farlige kræfter bliver bundet og kommer under kontrol.

Indhold

3	<i>Martinus:</i>
Menneskeheden og jorden på vej
mod den kosmiske indvielse	30	<i>Jan Gross:</i>
Gylden høst
6	<i>Ruth Olsen:</i>
Spirituelle opskrifter	31	<i>Kim Michaels:</i>
Kristus fødes i dig
10	<i>Else Byskov:</i>
Betydningen af vores individuelle
tanker	31	<i>Jørgen Steen Nielsen:</i>
Den store omstilling
12	<i>Per Bruus-Jensen:</i>
Vi må elske hinanden . eller dø!	32	<i>Barbara Berger:</i>
Det vågne menneske
18	<i>Annette Skov:</i>
Hvilken betegnelse for værket??	32	<i>Steen Kofoed:</i>
Manual for sjælen
21	<i>Per Holsner:</i>
DIALOG	33	<i>Kirsten Thurø:</i>
Martinus er ikke en guddom
23	<i>Tage Buch:</i>
Hvad er sandhed?	38	<i>Søren Kierkegaard:</i>
Øjeblikket nr. 10
27	<i>Ejnar Hjorth:</i>
Søren Kierkegaard på nudansk	39	<i>Asta Marie Hansen:</i>
DIGTE
28	BOGANMELDELSER :	40	Bachs blomstermedicin
28	<i>Preben Bagger:</i>
Skip dogmerne og kend verden	41	<i>Chris Daimo:</i>
Referat fra udstilling i Falconer Centret
28	<i>Else Byskov:</i>
Døden er en illusion	43	Sommerkursus i Odense
29	<i>Robby Curdorf:</i>
Dine fantastiske magiske kræfter	44	KORT FORTALT
30	<i>Irma Lauridsen:</i>
Tænk dig til det hele	51	Referat fra udstilling i Frankfurt

Den Ny VerdensImpuls nr.1/2013

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Tryk: Princo-Holbæk-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **240 kr** og Norge **230 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro:(reg. 3208) 925 4242 - Norsk giro:
7877 08 07521 - Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

Få prøvenummer tilsendt

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. maj 2013**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels ind-
hold, **der ikke nødvendigvis deles af redaktionen.**

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i litteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

**Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse**

Dette år vil være et "fugleår" - Denne gang har
jeg valgt blåmejsen, for den har jeg haft glæde af
hele vinteren - når jeg ellers giver den lidt mad.

Bladet her viser som sædvanlig, hvor forskellige også
Martinus-folk er, men det gør det vel ikke mindre interes-
sant. Vi sagde engang, da vi havde et forfriskende opbrud
i det kulturelle mønster her til lands: "Lad alle blomster
blomstre", og det er hvad jeg har tilstræbt med dette blad.

Så er det tid at forny abonnementet for 2013!

Da jeg er ved at udgå for giroindbetalingskort, får de der
alligevel betaler over netbank ikke sådan et. Jeg overve-
jer at skifte bank, nu hvor girosystemet er overtaget af
Danske Bank, som vi vist er mange, der ikke længere har
lyst til at støtte. Men indtil videre har jeg stadig samme
konto: **reg. nr 3208 konto 925 42 42!** Jeg foretager ingen
pludselige ændringer.

Og derfor koster bladet stadig kun 200 kr om året!

Da jeg overtog dette "firma" efter Gunder, var der en del
penge i det. Dem "formøblede" jeg til trykningen af den
store Martinus-biografi. Pga. min manglende erfaring i,
hvor lidt interesse der endnu er her i landet for Martinus'
person, fik vi trykt alt for mange. Derfor er den nu nedsat
til udsalgsprisen 100 kr. (plus porto).

Også Tverskov's tre bøger er fortsat på udsalg til 100 kr
i alt. Jeg trænger til en nytårsoprydning på lageret!

Året 2013 skulle efter forlydender være et vendepunkt,
hvor der bliver en øget åndelig udvikling.

Så ... alle gode håb og ønsker for dette år.!!

Ruth

Menneskeheden og jorden på vej mod den kosmiske indvielse

Af Martinus

Menneskene på jorden er kommet ind i en kolossal force-ret, ja en eksplosionsagtig udvikling, hvor der sker mere på ti år, end der tidligere skete i århundreder. Ganske vist opfatter nogle mennesker den nuværende tilstand som om det gik den modsatte vej, mod menneskehedens undergang. Men det er absolut ikke tilfældet. Hvad vi oplever er en kulturs undergang, dens dødskrampe så at sige, men det er samtidig en ny kulturs fødsel og dermed dens fødselsveer. Derfor er der så megen lidelse og smerte og så mange vanskeligheder. Desuden har den gamle verdensimpuls, trosreligionerne, ikke mere samme indflydelse og evne til at inspirere menneskene som tidligere, hvor de var et fast holdepunkt i tilværelsen, der kunne hjælpe i svære tider og vanskelige situationer både i liv og død.

I dag er de jordiske mennesker mere og mere koncentreret på den fysiske materie, og den fysiske videnskab betyder på en måde lige så meget for dem nu, som religionen tidligere. Den materielle videnskab har da også svar på mange spørgsmål, hvor det drejer sig om materiel viden og kunnen. Men da den kun beskæftiger sig med bevægelse, hastighed, bølgelængder, mål og vægt, hvilket er dens naturlige begrænsning, kan den ikke give menneskene et fast punkt i tilværelsen. Derfor befinder mange mennesker sig i et åndeligt tomrum, hvor de har givet slip på noget gammelt, som ikke kunne inspirere dem mere, men de har endnu ikke fundet noget nyt, der kan hjælpe dem til at få den indre balance, ud fra hvilken det ydre kaos kan forvandles til kosmisk harmoni.

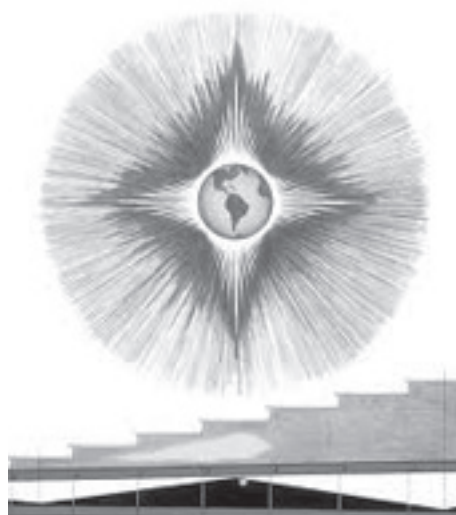
Den overgangstilstand, hvori den jordiske menneskehed befinder sig, er den sidste fase af forvandlingen fra dyr til menneske, og den vil bringe de enkelte individer sådanne erfaringer, at de bliver modtagelige for en ny verdensimpuls, som allerede nu stråler ind over jorden. Mange mennesker er begyndt at blive modtagelige for dens indflydelse og arbejder mere eller mindre ubevidst for den, men det er af stor betydning, at flere og flere får kendskab til, hvad det egentlig er, der foregår med jorden og menneskeheden i øjeblikket.

Det er blevet min opgave igennem mine kosmiske analyser og symboler at redegøre for universets evige love på en sådan måde, at de jordiske mennesker, som er modne dertil, og det vil i fremtiden blive flere og flere, derigennem kan se verdenssituationen i evighedens perspektiv og samtidig i et så aktuelt perspektiv, at de forstår, hvad der i øjeblikket er det væsentligste at gøre, samt at hvert eneste menneske har en opgave og en mission, når det gælder om at skabe fred på jorden.

Undervisning i ondt og godt

Hvad er det for en eksplosionsagtig udvikling, menneskeheden oplever? Menneskene er ved at få praktisk undervisning i, hvad der menneskeligt set er ondt, og hvad der er godt i modsætning til, hvad der er ondt og godt ud fra junglelovens eller dyrerigets principper. Det kan virke naivt, fordi det lyder så enkelt, og måske også fordi det får nogle til at tænke på den gamle historie i Bibelen om Adam og Eva, slangen og kundskabens træ. Og det er jo en meget enkel og naiv historie.

Ikke desto mindre indeholder denne gamle symbolske fortælling en stor kosmisk eller universel sandhed og er højst aktuell den dag i dag, når man forstår, hvad det er den udtrykker. Den fortæller i symbolske billeder om menneskehedens nuværende situation: menneskeheden

æder af frugterne på kundskabens træ på godt og ondt, for at de, som "slangen" udtrykte det, skulle "blive ligesom Gud og kende forskel på godt og ondt". Dette symbolske billede er genialt i sin enkle fremstilling af tingene. Det naive ligger egentlig kun deri, at begrebet "syndefald" er blevet opfattet som noget forfærdeligt, som "arvesynden", der fra generation til generation helt fra disse "første mennesker" er gået i arv og hviler som en byrde på alle mennesker, indtil de gennem troen på, at Kristus har taget det hele på sig gennem korsfæstelsen og forsonet den vrede Gud,, kan blive frelst fra livet på jorden og indgå til himmeriges fryd i "den store hvide flok".

Denne naivitet skal naturligvis ikke kritiseres, da menneskene ikke har været udviklet til at opfatte det anderledes. Men i dag, hvor tusinder af jordiske mennesker er vokset fra et sådant naivt standpunkt uden at have fundet et nyt standpunkt, der kan hjælpe dem i liv og død, er det meget vigtigt, at den kosmiske symbolik, der skjuler sig i den gamle fortælling, afsløres for menneskene, så de kan se, hvor aktuel den er.

Mange mennesker i vor tid og endnu flere i det kommende århundrede vil være modne til at forstå, at det, der er karakteriseret som et "syndefald", i virkeligheden er den første form for verdensgenløsning. Det er symbolet for en ældgammel kosmisk impuls, der har påvirket den jordiske menneskehed gennem mange svundne årtusinder. Det er "den mørke verdensgenløsning", og den er en absolut nødvendig faktor i udviklingen. Ja, uden den ville den senere "lyse verdensgenløsning" overhovedet ikke kunne påvirke menneskene. Det er i mørket, lyset skal tændes, for at det kan opleves som lys. Derfor må de levende væsener opleve mørket, før de kan opleve lyset.

Menneskene må forstå reinkarnationsprincippet

Mørkesituationen er for mange jordiske mennesker efterhånden blevet en tilstand, de er mætte af. Men hvordan er de blevet det? Og hvorfor står de jordiske mennesker på så forskellige trin, når det drejer sig om, hvad de kan nænne og ikke nænne at gøre? Disse spørgsmål og mange andre af lignende art munder ud i dette ene: Hvad er meningen med et liv fra undfangelse til død, hvor så meget tilsyne-

ladende uretfærdigt, ondt og ubehageligt kan ramme et menneske? Engang så man det som begyndelsen til det, som for den troende og "frelste" fik sin afslutning og sin belønning i paradiset. I vor tid er man mere tilbøjelig til at se det som udtryk for den rene tilfældighed.

Et kort liv i en hård og ubarmhjertig verden blot oplyst af enkelte korte glæder, et liv, der er begyndt ved fødslen og tilintetgøres med døden, det er den almindelige livsopfattelse i vesterlandet i dag. Set i det perspektiv er der ikke noget at sige til, at mange mennesker synes det hele er meningsløst og uudholdeligt og begår selvmord, og at nogle synes, at alt er ligegyldigt, og at man derfor lige så godt kan få så megen nydelse ud af den korte tid som muligt, selv om det sker på andres bekostning. Hvorfor er verden af i dag så tåbelig? Fordi menneskene har handlet og stadigvæk handler efter dyrerigets love.

Men det vil de lære at holde op med. Kristi ord på korset: "Fader forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør", er ord, der gælder næsten lige så meget i dag som på Kristi tid. *Næsten* lige så meget, men ikke helt. Hvorfor ikke? Fordi menneskeheden siden da har gjort visse erfaringer. Der er visse ting, man i dag ved mere om, f.eks. atomer, himmellegemer, teknik og visse ideer om en mere menneskelig samfundsordning. Men hvad hjælper det, hvis menneskeheden ikke er blevet lykkeligere og gladere af den grund? Og det er den tilsyneladende ikke.

Nej, for den viden om materielle ting, menneskene har tilegnet sig, er endnu blot en begyndelse til en ny viden. Først når de også begynder at erkende og vide noget om livets åndelige realiteter, vil de kunne lave deres verden om. Og her er det først og fremmest forståelsen af reinkarnationsprincippet og skæbnedannelsen, hvor man sår og høster fra liv til liv, det er vigtigt at få forklaret menneskene, så de forstår det og ser det naturlige i det. Så længe menneskene kun tror at have eet liv, kan man ikke forklare dem den virkelige sandhed om livet. Og heller ikke så længe de tror, at andre kan være skyld i deres ulykke og lidelse.

Den materialistiske videnskab har sat fart i udviklingen

I vor tidsalder, hvor teknikken er kommet til at præge menneskenes liv og virksomhed, kan en og anden vel synes, at al ting går alt for hurtigt. Man kan slet ikke følge med. Alligevel prøver man det og får måske stress

eller mavesår på grund af det psykiske pres, man udsættes for. Det sker, fordi de jordiske mennesker endnu ikke behersker teknikken og dens virkninger. Også på dette område skal man lære at kende forskel på godt og ondt. Og det vil man komme til. Menneskene eksperimenterer mere end nogensinde før, næsten på alle områder.

Men eksperimenter giver erfaring og viden, det er nydelser af kundskabens træ på godt og ondt. Man kan jo ikke undgå at gøre fejltagelser, og menneskene gør mange fejltagelser, og derved lærer de efterhånden, hvad der er rigtigt, dvs hvad der er i overensstemmelse med livets love. Er det ikke det, der gør sig gældende inden for videnskaben og teknikken? Man må tænke, handle og skabe i overensstemmelse med de fysiske naturlove, ellers går det galt.

Og hvad der gælder inden for den fysiske del af verdensaltet, gælder også indenfor det åndelige område. Man må lære lovene at kende og handle, tænke og skabe i overensstemmelse med disse love. Derfor må der også eksistere en åndelig videnskab på jorden. Det gør der også, selv om den endnu kun er i et fosterstadium. Men den vil udvikles og føre alt det videre, som den materialistiske videnskab har sat fart i.

Gennem den åndelige videnskab vil menneskene efterhånden lære at forstå, at deres liv aldeles ikke er begyndt ved undfangelsen og fødslen og heller ikke slutter med døden. De vil lære at forstå, at universets kredsløbsprincip, som gælder i materiens verden, og gør sig gældende i stjerneverdenernes gigantiske systemer, altså i mikrokosmos og makrokosmos, også gælder for det liv, der leves midt imellem de mikroskopiske og de gigantiske kredsløb, det vil sige for planternes, dyrenes og menneskenes vedkommende i det område, jeg kalder mellemkosmos. Alt dette med kredsløb inden i kredsløb, som den fysiske videnskab afslører for os, er sandhed. Men det er ikke den endelige sandhed om universet, den kan en materialistisk videnskab ikke afsløre.

Jordkloden forberedes til at blive bolig for færdige mennesker

Den endelige sandhed om universet er ikke en sandhed om død materie, men en sandhed om levende væsener og om levende væseners kredsløb inden i levende væsener. Væsener, der udgør henholdsvis stoffer og universer for hverandre. Derfor er menneskenes liv ikke en undtagelse fra alt andet liv, hvor kredsløbsprincippet gør sig gældende. Og livet fra fødsel til død er blot en del af et større kredsløb, ja af gigantiske universelle kredsløb, som mennesket, når det er modent dertil, vil blive bevidst i.

Det er en sådan kosmisk bevidst tilstand hele menneskeheden i sin udvikling er på vej imod. Den er ved at blive skabt i "Guds billede efter hans lignelse", dvs den er ved at blive bevidst i universets åndelige virkelighed, det levende univers. Men da det jordiske menneske samtidig på sit nuværende udviklingstrin er et væsen, som for en stor del endnu tilhører dyreriget, må det overvinde alle de ufærdige dyriske sider af sin mentalitet, før det i kommende liv eller inkarnationer kan komme videre i sin kosmiske udvikling.

Sandheden om vor verdenssituation i øjeblikket er kosmisk set den, at de jordiske mennesker gennemgår en indvielsesproces. De er ved at blive indviet i, hvad det vil sige at være et menneske. Man forsøger i sin uvidenhed at menneskeliggøre dyrerigets principper og skaber derved en intellektualiseret jungle, hvor krigen hersker i utallige variationer. Det er det, jeg kalder "djævlbevidsthed".

De mennesker, der i dag er imod krigen og viser det, ikke blot ved at demonstrere mod krig og vold, men også ved at tage afstand derfra i deres egen væremåde i det daglige liv, er mennesker, der i mange tidligere liv har erfaret krigens virkninger på deres egen krop og i deres bevidsthed. De har ædt tilstrækkeligt af den slags "frugter" fra "kundskabens træ".

Verdenssituationen nu og i kommende år skal lære de mennesker, der endnu ikke har gjort de nødvendige erfaringer, at tage afstand fra krigen og fra at forsøge at menneskeliggøre eller intellektualisere de dyriske principper og i stedet lære principperne for en menneskelig tilværelse at kende.

Det er en kosmisk indvielse, ikke blot for menneskene, men for selve jordkloden som levende væsen. Derfor behøver man ikke være bange for, at nogle mennesker skal kunne sprænge det hele i luften med kernevåben. Den universelle magt, vi kalder Guddommen, som har sendt de impulser til jorden, der har bevirket dens og menneskehedens udvikling indtil nu, står stadig bagved, hvad der sker.

Men menneskene skal udvikles til at blive bevidste medskabere af en verden, hvor krigen i alle dens afskygninger afløses af fred og gensidig forståelse og kærlighed, hvilket vil befri og udvikle den menneskelige skaberkraft til sådanne højder, at menneskene af i dag ville måbe, hvis de vidste, hvilke strålende guddommelige egenskaber, der ligger latent i hvert eneste menneske. (Foredrag holdt 11/4-1960, bearbejdet af Mogens Møller og godkendt af Martinus)

Spirituelle opskrifter

Af Ruth Olsen

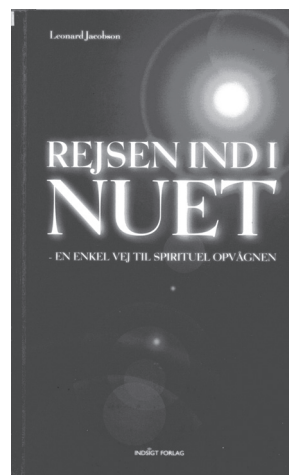
Mange former for mentale lidelser er i stærk stigning i vor tid. Tilværelsen synes mere og mere kompliceret og uoverskuelig, og det er vanskeligt for stadig flere at finde meningen med det hele. De, der har læst og forstået den logiske forklaring, som Martinus har givet os, ved godt at vi lever i en særlig psykisk sårbar overgangsperiode. Den er simpelthen et led i den store plan om en forceret åndelig udvikling, at vi bliver mere og mere sensitive. Den viden er en stor hjælp for mange til at klare at leve med sine mentale problemer.

Påvirkningen fra den nye energi-impuls, som Martinus har beskrevet udgår fra Mælkevejens centrum, gør også sit til, at stadig flere bliver åndeligt søgende. Men mange er også blevet mere forvirrede, fordi de ikke kan gennemskue, hvad der dybest set foregår. Der er dog masser af tilbud på bogmarkedet til de spirituelt søgende. Her gives mange forskellige ”opskrifter” på, hvordan man finder vejen til ”det gode liv”. Ja, det vrirler næsten med det, jeg kalder ”de nye frelses-prædikanter”.

Spørgsmålet er, om ikke nogle af dem blot øger forvirringen. Der er uden tvivl mange kærlige hensigter med deres budskaber, men da man er henvist til at *tro* på det, de skriver, er det svært at skelne mellem sandt og falsk. Det er helt op til os selv hver især. Selv bruger jeg Martinus’ verdensbillede som en slags vurderingsgrundlag, for her findes en logisk velunderbygget argumentation for, hvad menneskenes udvikling drejer sig om.

Som eksempel på det, jeg mener er en forvirrende ”frelses-opskrift”, vil jeg her fortælle om bogen ”Rejsen ind i NUET” af Leonard Jacobson (Indsigt Forlag 2012). Undertitlen lyder: ”En enkel vej til spirituel opvågnen”. Og bag på bogen står: ”Rejsen ind i nuet er en af de sjældne bøger, som kan forvandle vores liv og løfte os op på et helt nyt bevidsthedsplan”. Så dermed skulle vi være blevet fristet til at læse den, for her foregøgles vi en forvandling af vort liv!

Siden Eckhart Tolles bøger om ”Nuets kraft” er det blevet vældigt ”spirituelt” at tale om ”at leve i nuet”. Men hvad menes der helt praktisk med det? Ifølge Martinus er nuet ikke noget i sig selv men blot et abstrakt punkt mellem fortid og fremtid, dvs absolut ikke noget, man kan ”leve i”. Men det er jo nok ikke i ordets logiske indhold, man

skal finde den betydning, som Tolle og nu Leonard lægger i det.

Så vidt jeg forstår, mener de en tilstand, hvor man har lukket af for alle tanker om fortidens oplevelser og fremtidens ønsker. Det Leonard kalder ”tankesindet”. Han siger, vi er ”sat i tankesindets fængsel”, en illusionernes verden, som tankerne har skabt. Derfor gælder det om at holde op med at tænke, for ”tankerne trækker os ind i sindets verden og væk fra nuets verden.”

Han siger f.eks. (s.25): *Du er fanget i dit eget sind, og du kan ikke slippe ud af fængslet. Sindet har en meget dygtig fangevogter. Det er dit eget ego. Når du opnår fuldt nærvær, standser tankestrømmen, og dit sind bliver stille. Men der findes en endnu dybere fred og stilhed, som venter i kulissen. Når sindet fyldes af stilhed, åbnes en indre port, og derfra dukker en uendelig og evig stilhed frem fra dit væsens kerne.*”

Dette er ikke til at forstå, hvis man læser det med logikkens ”Martinus-briller”. For hvad er tanker dybest set? Ifølge Martinus er de vor livskraft, det er med tanker vi skaber bevægelse, dvs skaber vor oplevelse, uden dem kunne vi slet ikke eksistere som et levende væsen. Han siger, at vi kan godt holde op med at være dagsbevidst om, at vi tænker, men vi gør det alligevel, også når vi f.eks. sover. Det har nyere hjerneskaninger i øvrigt også påvist, selv om man ikke ved, at det de registrerer er tankeaktivitet på det ”åndelige” plan.

Ego'et – hvad er det?

Det Leonard kalder vort ”ego” synes at være en temmelig negativ størrelse, en ”fangevogter”. Men han siger også, at det er (s. 32) ”det aspekt af menneskelig bevidsthed som styrer og kontrollerer dit liv i tidens verden.” Det hører åbenbart kun til i den fysiske del af verden. Fra bl.a. buddhismen har mange spirituelle retninger ”arvet” en ret så negativ holdning til dette ”ego”. Af og til beskrives det næsten som en slags fjende, en moderne form for ”djævel”, der holder dig fanget i illusionernes verden.

På s. 51 skriver Leonard: *”Egoet har øvet sig rigtig meget i at lede dig på afveje og bedrage dig. Det råder over et stort udvalg af fristelser, som det uafbrudt bruger til at lokke dig væk fra nuet og ind i sindets verden.”* Det beskrives, som om du har et ego, der kører sit helt eget løb, både som diktator og beskytter (mod at vågne op), som om den er noget helt andet end dig selv.

Men hvad er dette ego, sådan helt konkret? Måske menes der den del af os, som er vor selvopholdelsesdrift? Nogle af vore gamle instinkter? Rester af vor vanebevidsthed fra dyreriget? Eckhart Tolle beskriver egoet sådan: *”Så længe egoet styrer dit liv, opstår de fleste af dine tanker, følelser og handlinger fra begær og frygt.”*

Dette ego har intet som helst at gøre med det ”jeg”, som ifølge Martinus er vores usynlige styrende instans, en iagttagere af alt, hvad vi tænker og gør. Dette ”jeg” hører til i den evige del af os, som er uden for tid og rum. Det kan ikke sanses, vi kan kun indirekte konstatere, at vi har sådan et. Det har hverken negative eller positive kvaliteter, for det er blot – som Martinus udtrykker det – ”noget, som er”.

Begær fremstilles som regel i denne østlig prægede filosofi som noget negativt, men ifølge Martinus kunne vi slet ikke eksistere foruden, og i øvrigt kan vi jo også begære noget godt, f.eks. ønske at udvikle større evne for næstekærlighed.

Hvilken stilhed?

Ifølge Leonard kan vi ved at leve i nuet nå ind til vort ”væsens kerne”, som er evig stilhed. Denne indre kerne af stilhed kan vi ifølge Martinus slet ikke opleve på det udviklingstrin, menneskene er på nu og vil være endnu nogle århundreder frem. Men måske er det en anden slags stilhed, Leonard mener.

Vi kender vist alle den situation, hvor vi er så opslugt af et eller andet projekt, at det føles som om ”tiden står stille”, dvs enhver tanke om fortid og fremtid er forstummet. Ved således blot at være til stede her og nu, kun intenst optaget af det man gør, kan man faktisk opnå en dejlig følelse af indre ro. Det er måske den følelse, maraton-løberne

jagter? Også en vidunderlig oplevelse, f.eks. i naturen eller ved at høre dejlig musik, kan give følelsen af ”at leve i nuet”. Men det kan aldrig blive en grundlæggende vedvarende stemning.

Man har sagt om indfødte folk, f.eks. mange afrikanere, at de har en fantastisk evne til at leve i nuet og ikke bekymre sig om dagen i morgen. Men nogen mener også, det er grunden til, at de ikke udvikler deres samfund og derfor forbliver fattige. Det er dog ved at ændre sig nu, hvor de for alvor er begyndt at lære af fortidens erfaringer og planlægge for en fremtid. Og det er just meningen med menneskenes udvikling på jorden. Dette at vi skal bruge den voksende intelligens til at forstå og drage lære af fortiden, samt at skabe os nogle visioner for fremtiden, som vi kan arbejde hen mod.

Derfor er det alligevel velgørende ind i mellem at dvæle i og være helt nærværende i nuet. Leonard har nogle fine og kloge betragtninger over, hvor skadeligt det er at blive hængende i fortidens negative oplevelser og overbevisninger. Men de forsvinder jo ikke blot ved at beslutte sig for ”at leve i nuet” og anse dem for bare at være illusioner fra ”sindets verden”. Han giver dog samtidig anvisninger på, hvordan vi kan hente dem og gamle fortrængte følelser frem i dagsbevidstheden og få dem sat i et perspektiv, der gør det muligt at give slip på dem. Efter at have draget den lære af dem, som det var meningen vi skulle.

Men at man skulle kunne vågne op til en højere bevidstheds-dimension ved ”at leve i nuet” er, for mig at se, at give falske løfter. Som om man ved at forsvinde i et slags ”ormehul” kunne dukke op i en helt anden dimension, en stilhedens enhedsverden udenfor adskillelsens dualistiske verden. Et sted skriver Leonard (s.165): *”Nuet er den port du skal igennem for at finde hjem. Nuet er forbundetheden. Det afslører paradiset på jord. Du er sluppet ud af dit fængsel i tankesindets verden. Du har indset at adskillelsen var ren indbildning. Du vil genfinde følelsen af at være et med alt.”*

Måske har det givet en dyb mening for folk i det østen, hvor disse ideer stammer fra, men for os i den vestlige kultur, ligner det nærmest en flugtvej fra en besværlig verden. I en fiktiv samtale med Gud om at have en fri vilje og et frit valg, refereres Gud for at sige: *"Hvilken verden vælger du at leve i? Vælger du at leve i nuet, som er det sande liv, som jeg har skabt? Eller vælger du at leve i sindets verden, den illusionernes verden som du selv har skabt? .. Det ene valg fører til himlen, det andet til helvede."*

Det kan godt være, at vi dybest set lever i en "illusionernes verden", men den er jo reel nok, så længe vi lever i denne fysiske verden. Og det er vi nu engang nødt til, hvis vi skal kunne udvikle os til de alkærlige væsener, som er målet for vor rejse i det jordiske. Der er ingen smarte genveje til at springe en masse udvikling over. At "leve i nuet" kunne lyde som en forjættende "opskrift" på hurtigt at nå salighedens paradis. Men den holder ikke.

Illusioner – hvad er det?

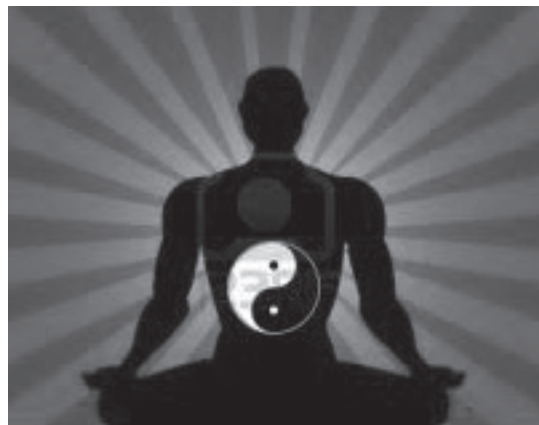
Martinus taler i Livets Bog IV stk. 1053-55 bl.a. om, hvad det vil sige, at vi lever i "illusionernes verden". Først slår han fast, at for overhovedet at kunne opleve noget som helst, må der være kontraster. Altså undgår vi ikke at leve i en dualistisk verden, men det behøver ikke at være disharmoniske modsætninger.

I stk. 1054 skriver han: *"For rent realistisk eller praktisk at kunne opleve de "skabte ting" som illusioner måtte man totalt miste sin oplevelses- eller sanseevne, hvorved man da ikke mere eksisterede som et – treenigt princip – men derimod kun som et – enkelt – princip i form af et "evigt noget, som er" Men når man har mistet sin oplevelsessevne, ville enhver form for oplevelse jo være total umulig. Og der, hvor oplevelsesevnen totalt er udslettet, ville der kun eksistere en evig stilhed, en absolut død i stedet for en absolut bevidsthed, et absolut liv."*

Men da det er en urokkelig kendsgerning, at det "evige noget, som er", ikke er en evig stilhed eller død, men er bevidsthed og liv, bliver "illusionerne" til – ikke illusioner – men urokkelige, håndgribelige ting eller sand virkelighed "indenfor" dette liv. .. De "skabte ting"s identitet som "illusioner" eksisterer kun "udenfor" selve livet. "Indenfor" livet er de skabte ting virkelige nok."

Da der ikke findes andet end liv, må det med "udenfor" livet være en kun tænkt situation. Så vidt jeg forstår ovenfor citerede, vil vi aldrig som levende væsener kunne opleve virkeligheden direkte, men altså "kun" illusioner". Alt hvad vi kan opleve er "kopier", men vi kan indirekte slutte os til, hvad der ligger bag. Ligesom vi ikke kan opleve vort eget jeg, men kun slutte os til, at det er der. Ville livet være lettere at "udholde", hvis vi kunne over-

bevise os selv om, at det hele bare er en illusion? Som den vits, jeg hørte, der lød: Vær ikke bange for at rende panden mod en mur, for den er jo bare en illusion, ja bare tomrum.

Om meditation

Også fænomenet meditation har vi "arvet" fra østen. Det er nu blevet så udbredt i vesten, at selv hospitalerne er begyndt at bruge det som led i behandlingen af de syge. Brugt som en slags afslapningsteknik og til at fjerne opmærksomheden fra f.eks. smerter er det en meget fin metode. Det har også givet større erkendelse af "tankens kraft" og bevidsthedens betydning for vort helbred og velbefindende.

Men oprindeligt var meningen med meditation, at det skulle være en metode til at opnå højere åndelig bevidsthed, ja til at opnå guddommelig visdom, altså indvielsens kosmiske bevidsthed. Det er den form for meditation, Martinus har advaret os imod. Han siger bl.a. (LB VI stk. 2000): *"I de orientalske religioner forekommer metoder, ved hvilke man søger ad kunstig vej at få forbindelse med de højere kræfter, hvilket også i visse tilfælde lykkes. Men det er denne kunstige vej, der bliver en uberettiget indtrængen i det allerhelligste. Denne uberettigede indtrængen er åndeligt eller kosmisk set livsfarlig."*

Videre siger han, at nedslag af høje kosmiske kræfter i individets hjerne og fysiske dagsbevidsthed vil automatisk ske, når det ved normal udvikling har nået den fuldkomne grad af uselvskhed og næstekærlighed. Kosmisk bevidsthed forudsætter, at hjernen er udviklet til at kunne modtage de stærke vibrationer fra "Guds bevidsthed", det guddommelige visdomsocean.

Hvis man ikke er nået dertil i udviklingen, at næstekærligheden er blevet til en selvfølgelig praktisk væremåde, vil vi ikke være i stand til at opnå kontakt med den kosmiske energi, der f.eks. giver oplevelsen af at være "et med Gud". Hvis det alligevel lykkes, risikerer man nervesammenbrud og sindssyge, i bedste fald blot fanatisk storhedsvanvid.

Vi må altså konstatere, at lykken ikke er at få kosmisk bevidsthed i utide, og at den eneste farbare vej til ”åndelig opvågning” er at øve os i praktisk næstekærlighed.

Jeg har brugt Leonards bog ”Rejsen ind i nuet” – men kunne også have brugt så mange andre – til at vise, at der i disse år udbydes nogle tilbud på det ”spirituelle supermarked”, som dels er temmelig svære at forstå og som lover mere end de kan holde. Jeg tvivler ikke på de gode hensigter, og hvis der er nogle som har glæde af dem og kan bruge ”opskriften” til at få det bedre, er det jo fint. Men nogen vej til stor kosmisk indsigt er det ikke.

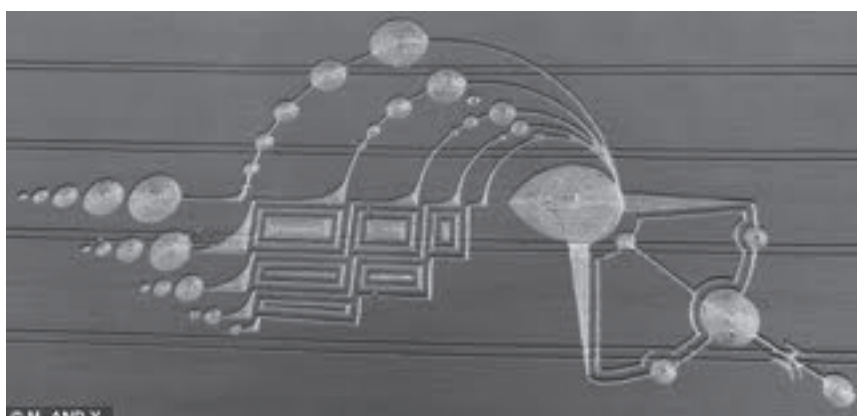
Denne bog giver ingen dybere forståelse af ”livets mysterium”, men det er heller ikke meningen, for som Leonard skriver (s.179): *”Når man er fuldt til stede, åbner man sig for livets mysterium. Dette mysterium er så uudgrundeligt at det overgår menneskets fatteevne. Når man erkender det, mister man trangen til at forstå det.”*

Men det er jo ikke rigtigt, for det er vel netop trangen til at forstå livets mening, der i dag gør flere og flere åndeligt

søgende. Jeg tror de fleste gerne vil forstå, hvorfor de er her, og hvorfor der er så megen lidelse i verden. Vi vil gerne have en forståelig og overbevisende forklaring på den store sammenhæng, også på hvorfor vi kan have tillid til, at der venter os en bedre verden forude. Udviklingen går trods alt fremad, bl.a. takket være vor evne til at lære af fortidens erfaringer.

Til slut skal det nævnes, at Leonard selv synes at have haft nogle kosmiske glimt. Han var åbenbart nået dertil i sin normale udviklingsproces. Men han kender tilsyneladende ikke de grundlæggende forudsætninger for at nå dertil, eftersom han tror, at den vej allerede er farbar for enhver, blot de bruger hans ”opskrift”.

Jesus havde en anden ”opskrift”! Han sagde ”den der mister sig selv, vinder sig selv”. Da jeg som ung læste dette i Bibelen, syntes jeg det var noget nonsens. Men ved moden eftertanke forstår jeg det nu sådan, at når vi i selvforglemmelse f.eks. er intens optaget af at hjælpe andre, kan vi opnå glimt af lykkefølelse. Og det er måske dette, man dybest set mener med ”at leve i nuet”.

Korncirkel fra 2012

Vandpytter

Det er ikke mediumisme eller instinkt- eller følelsesbetonet clairvoyance eller andre former af de evner, som engang var fremherskende i mennesket, der skal genudvikles, for at menneskeheden kan finde den lykke og fred, den længes efter. Alle disse evner er som vandpytter, der bliver tilbage i strandkanten, når tidevandet trækker sig tilbage. Intuitionen, gennem hvilken mennesket bevidst oplever og får fuld indsigt i de psykiske realiteter, er den kraft, der fører til ”kosmisk bevidsthed” for det menneske, der i alt vil følge verdensgenløserens ord: ”Jeg er ikke kommet for at lade mig tjene, men for at tjene”.

(Fra artiklen ”Den tabte horisont”)

Betydningen af vores individuelle tanker

Af Else Byskov

Kan det ikke være totalt lige meget, hvad vi hver især går rundt og tænker? Tanker er jo usynlige, og det er kun mig selv, der ved, hvilke tanker, der går igennem mit hoved. Der er rigtigt mange, der tror, at vores individuelle tanker er helt uden betydning for vores omgivelser.

Men sådan er det ikke, siger Martinus: *"Man kan ofte høre, at mennesker tror, at det betyder så lidt, hvad det enkelte menneske tænker, siger og udfører i hverdagen, at det i alt fald blot er 'de store og stærke', som har indflydelse. Men det er ikke rigtigt. Det kommer i alt fald an på, hvad man mener med at være 'stor og stærk'. Hvert eneste menneske og dets længsler og ønsker betyder noget for helheden. Jeg har tidligere fortalt, at Jordkloden er et levende væsen, i hvis fysiske organisme den samlede menneskehed danner det organ, der kan sammenlignes med hjernen i vor egen organisme. De enkelte mennesker udgør altså en slags hjerneceller i Jordklodens fysiske organisme, og det er absolut ikke ligegyldigt for helheden, hvilke energivibrationer der udgår fra de enkelte dele af denne helhed."* (Martinus: "Længsel", Kosmos 2, 2003, min understregning).

I den forbindelse er det vigtigt at forstå, at tanker ikke er ingenting, men at de er elektriske impulser på et bestemt vibrationsniveau. Det er i dag helt ubestrideligt, at tanker er "noget", for tankeaktivitet er målbar. Hvis man sætter elektroder på en persons hoved, kan man måle, at der finder tankevirksomhed sted.

Men det er tankens vibrationsniveau, der er vigtig for helheden. Og det skal nok forstås sådan, at tunge, utilfredse og triste tanker har en lav vibration, hvorimod glade, taknemmelige og begejstrede tanker har en høj vibration.

Den amerikanske læge, psykiater og filosof Dr. David Hawkins, M.D., Ph.D. skriver i sin bog "Power vs. Force": *"I dette sammenhængende (interconnected) univers vil enhver lille forbedring vi laver i vores private verden have en forbedrende effekt på verden som helhed. Vi fylder alle i menneskehedens samlede bevidsthed, så ethvert bidrag, vi kommer med, har en effekt..."* Hawkins' konklusioner bygger på 29 år forskning. I sin efterfølgende bog

"The Eye of the I" går Hawkins videre med at måle, hvordan forskellige menneskers energiniveau påvirker andre. Både enkelte individer og grupper af mennesker kan kalibreres for deres energiniveau – det vil sige, at energiernes vibrationsniveau kan måles.

Hawkins præsenterer nogle interessante fund. Han mener, at ca. 87 % af menneskeheden kalibrerer på et ret lavt vibrationsniveau. Det er, som om der er en sammenhæng imellem lavt vibrationsniveau og uselvstændig tænkning. Dem med det lave niveau kan ikke selv skelne sandt fra falsk, men er manipulerbare i en særlig høj grad. De kan påvirkes til at tænke på en bestemt måde, til at hade bestemte grupper og til at slå bestemte grupper ihjel. De er præget af en flokbevidsthed, der i høj grad svækker deres individualitet. De mener, som de andre gør, de gør, hvad der bliver sagt og er derfor egnede som "kanonføde". De parerer ordre.

Man kan i den forbindelse næsten ikke lade være med at tænke på den massesuggestion og flokbevidsthed, der prægede Tyskland i 1930'erne. Alle skulle være følgagtige og tænke ens, og hvis de ikke gjorde det, blev de forfulgt. Ifølge Hawkins trækker disse negative tankekoncentrationer Jordens samlede vibrationsniveau nedad. Hawkins nævner følgende som lavenergi tankeklimaer: vrede, frygt, sorg, apati, skyldfølelse, had, fordømmelse, skam, bekymring, griskhed og følelsen af at være blevet ærekrænket.

Men til gengæld har de sidste 13 % meget stor betydning. Det ser nemlig ud til, at jo højere man kommer op af vibrationsstigen, jo større effekt vil man have på omgivelserne – og det er vel at mærke en effekt, der virker, uden at man selv eller omgivelserne er klar over det. Dem med et højere vibrationsniveau udsender ubevidst "good vibes" og disse vibrationer spreder sig

som ringe i vandet og påvirker de mennesker, de når. Hawkins præsenterer nogle forbavsende tal for, hvor meget positive og optimistiske mennesker påvirker andre og helheden:

Et individ, der lever i og vibrerer på en energi af optimisme og villighed til ikke at være fordømmende overfor andre, opvejer den negativitet, der udgår fra 90.000 lavenergipersoner.

Et individ, der lever i og vibrerer på en energi af ren kærlighed og respekt for alt liv opvejer den negativitet, der udgår fra 750.000 lavenergipersoner.

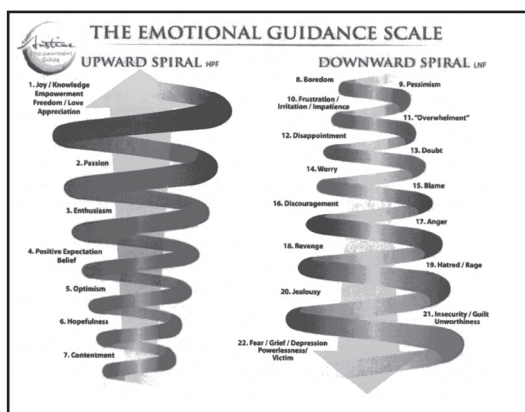
Et individ, der lever i og vibrerer på en energi af åndelig oplysning (illumination), salighed og universel fred opvejer den negativitet, der udgår fra 10.000.000 lavenergipersoner.

Et individ, der lever i og vibrerer på en energi af sand, guddommelig nåde, renhed i ånden og total enhed med altet opvejer den negativitet, der udgår fra 70.000.000 lavenergipersoner.

Hvis disse tal bare tilnærmelsesvis holder stik (de er, som sagt, resultatet af 29 års forskning) så er implikationerne enorme. Det er ikke så lidt, det betyder for Jordens samlede bevidsthed, hver gang bare 1 individ løfter sit vibrationsniveau. Blot det, at man hæver sit vibrationsniveau bort fra surhed, bekymring og utilfredshed til taknemmelighed, tilfredshed, venlighed og hjælpsomhed vil have en enorm effekt på helheden.

Hvis man evner at fokusere dagligt på skønheden i livet og på at se det gode i andre mennesker, så kan man opveje den negativitet, der udgår fra 90.000 negative mennesker, der lever i vrede, had skyldfølelse, fortvivlelse og depression.

Bare et enkelt trin opad vores ”emotional guidance scale” vil have en effekt, så der er ingen som helst undskyldning

for ikke at forsøge. Jo mere man bevæger sig opad i ”the upward spiral”, jo mere vil ens positive energi påvirke omgivelserne i positiv retning, og jo mere man bevæger sig nedad i ”the downward spiral” jo mere vil man påvirke omgivelserne negativt.

Her har man et valg, hvis effekt er større, end man selv gik og troede. Mahatma Gandhi sagde: ”We must be the change we wish to see in the world” (”Vi skal selv være den forandring, vi ønsker at se i verden”). Vi skal ikke forvente, at vi kan begynde at forandre verden andre steder end hos os selv.

Det siger Martinus også helt klart. Hvis vi vil ændre verden, skal vi starte med at ændre os selv. Og hvad kan være mere nærliggende end at ændre vores tankeklima til et, der vibrerer venlighed, taknemmelighed og kærlighed. Og hvis man ikke finder det let, så kan man begynde at øve sig. For det er kun øvelse, der gør mester.

Mother Teresa sagde ”Lad aldrig nogen komme til dig uden at de føler sig bedre og gladere, når de går igen. Vær det levende udtryk for Guds godhed: godhed i dit ansigt, godhed i dine øjne, godhed i dit smil. Giv ikke kun omsorg, giv også dit hjerte”.

Hvis vi alle sammen hele tiden forsøger at være den bedst mulige version af os selv, så vil betydningen for Jordens samlede bevidsthed utvivlsomt blive målbar. Hvad venter vi på?

Elses Byskov er forfatter til en række bøger om Martinus’ verdensbillede, senest udkommet er ”Døden er en illusion – en logisk forklaring baseret på Martinus’ verdensbillede”, (Bod 2013). Elses website: www.deathisanillusion.com

Vi må elske hinanden ... eller dø!

- om den seksuelle polforvandling og etableringen af en ny verdensorden.

Af Per Bruus-Jensen

Som overskrift til denne artikel har jeg valgt det ultimatum til menneskeheden, som FN's daværende generalsekretær, burmeseren U'Thant allerede i 1962 lod komme til udtryk, og hvis aktualitet den mellemliggende tid ikke alene har bekræftet til overmål, men som i dag – godt 50 år senere – ligefrem har karakter af en endegyldig *'skriften på væggen'* for menneskeheden. En skrift med larmende flammebogstaver, som ikke desto mindre overses af de fleste, eller i bedste fald negligeres som eksempel på et fuldstændigt utopisk krav, blottet for enhver mulighed for opfyldelse. For hvordan i alverden skal man i lyset af den aktuelle verdenssituation forestille sig, at det i tide vil blive muligt for menneskeheden at kunne praktisere næstekærlighed i det omfang og med den gennemslagskraft, som må forudsættes, hvis den samme verdenssituation skal hindres i at lede frem til et globalt selvmord...?

Alene USA's og vestens aktuelle følelse af behov for et kostbart missil-skjold samt Ruslands reaktion herpå med visioner om en mulig atomkrig som dets konsekvens taler sit tydelige sprog om situationens alvor, suppleret af den optrækkende globale konfrontation mellem den muslimske verden kontra resten af verden, eksponeret af muslimske ekstremisters tidligere fremsatte dødsdom over en af verdens mest kompromisløse fredsmagere og fortalere for tolerance og næstekærlighed, Dalai Lama.

Og disse eksempler er som bekendt ikke de eneste skræmmende tegn i tiden, men suppleres blandt meget andet også af perspektiverne i Kinas og til en vis grad Indiens og Brasiliens aktuelle, økonomiske tigerspring fremad med tilhørende belastninger for klodens ressourcer samt af argumenterne bag bl.a. Irans og Nord Koreas atompolitik. Og meget, meget mere..

Så kort og godt: hvordan kan vi med kræfterne bag denne udvikling taget i betragtning realistisk håbe på, at det i tide skal blive muligt for menneskeheden at mobilisere det mål af næstekærlighed, der med U'Thants ord er vor eneste chance for at undgå det globale selvmord, idet vi taler om kræfter, der allerede for nuværende kommer til udtryk gennem mennesker, der i rollen som terrorister helt aktuelt er rede til at påvirke verdenssituationen gennem det *personlige* selvmord...?

PROBLEMET

Fortiden og den tre-delte hjerne

Tages det i betragtning, at menneskeheden gennem årtusinder har været under påvirkning af fremsynede religiøse autoriteter (Rama, Krishna, Jesus m.fl.), der alle uden undtagelse har appelleret til det bedste i mennesket og i samme forbindelse har anbefalet en livspraksis præget af fred, tolerance og næstekærlighed, er det nærliggende at rejse det spørgsmål, hvorfor disse initiativer ikke i højere grad har båret frugt, end både den mellemliggende tid og den aktuelle verdenssituation bærer vidnesbyrd om...?

Anskuet i et rent materialistisk perspektiv skal svaret herpå efter alt at dømme søges i to forhold: dels det sæt vilkår, der i form af naturens såkaldte *orden* grundlæggende har været gældende under hele menneskehedens udviklingsforløb, og dels den hjernestruktur, der for menneskets vedkommende er blevet resultatet af dets konfrontation med netop dette sæt vilkår, og som i praksis giver sig udtryk i forekomsten af den såkaldte *triune* eller tre-delte hjerne, idet menneskehjernen tydeligt består af tre del-hjerner med hver sit funktions- og kompetence-område.

Vi skal straks vende tilbage til dette, men forinden fokusere på de grundvilkår, der fra først til sidst har været gældende for det menneskelige udviklingsforløb, og som netop spejler sig i den tredelte menneskehjerne.

De evolutionære grundvilkår eller ”naturens orden”

Meget forenklet kan disse grundvilkår sammenfattes i ordene *knaphed* og *konkurrence*. Knaphed på livsfornødenheder – i første række føde, sex og plads – og i konsekvens af dette konkurrence mht. personlig erhvervelse af disse livsfornødenheder, og det jo mere udpræget, desto mere ulige forholdet er mellem de pågældende fornødenheder og antallet af individer, der er afhængige af dem. Og da man som hovedregel kun får, hvad man selv skaffer sig, kommer tilværelsen for den enkelte automatisk til at forme sig som en konkurrencebetonet kamp for overlevelse og personlig tilfredsstillelse. En kamp, der lige så automatisk appellerer til fremme og udvikling af egenskaber, der maksimalt begunstiger tilegnelsen af netop disse værdier, og hvilket i praksis vil sige egenskaber som *selviskhed*, *hensynsløshed* og *magtfuldkommenhed* - de såkaldte basale overlevelseskvaliteter. Hvilket så meget mere er tilfældet i dyreriget (som mennesket stadig tilhører), hvor organismerne i vid udstrækning tjener som føde for hinanden.

Den tre-delte hjerne

I praksis kommer de fremelskede overlevelseskvaliteter til udtryk som fysisk-organiske anlæg hos den enkelte. Anlæg, der stadig forfines, og som i pagt med dette i stigende grad sætter individet i stand til at koordinere sin adfærd og hele livsudfoldelse i bedst mulig overensstemmelse med dets ’interesser’ på den ene side, og de til enhver tid gældende udfordringer på den anden. Dette gælder fra de simpleste livsformer og til de mest sofistikerede – kulminerende med mennesket, hvor arsenalet af overlevelseskvaliteter ikke mindst knytter sig til den menneskelige hjerne, der med sin *triune* eller tre-delte opbygning tydeligt spejler det stedfundne evolutionsforløb.

Som tilhørende hvirveldyrenes udviklingslinie er udgangspunktet for den menneskelige hjernedannelse rygmarven, som mennesket har til fælles med fiskene, og som dermed spejler disses udviklingstrin. Imidlertid kan rygmarven ikke i sig selv betragtes som en egentlig hjernestruktur; en sådan kommer først beskedent til syne på tidspunktet for paddernes og især krybdyrenes æra på Jorden og viser sig som en tilvækst af nye organiske anlæg i forlængelse af rygmarvens forpart (medulla, hjernestamme mv.). Anlæg, der på den ene side muliggør en ny og mere avanceret bearbejdning af tilflydende sanseindtryk, end der hidtil har været mulig, og som på den anden side i overlevelseskampens tjeneste også muliggør en adfærd, der tilpas matcher denne nye virkelighedsforståelse – alt sammen i overensstemmelse med et ultra-elementært overlevelsesprogram, repræsenteret

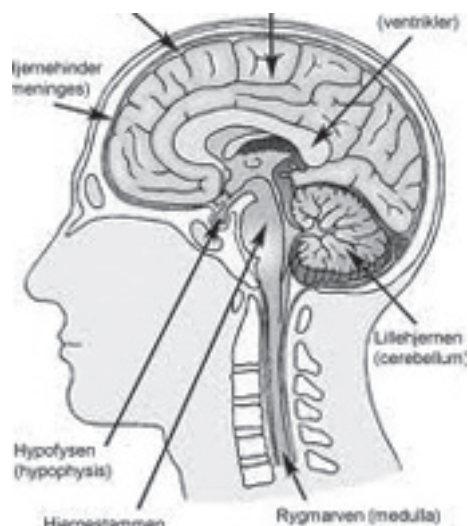
ved behovet for føde og sex samt magt/styrke til at sikre sig disse basale livsfornødenheder.

I pagt med sin placering på den evolutionære tidslinie omtaler man dette første egentlige hjerneområde som *reptilkomplekset* (MacLean). Det følges senere på tidspunktet for de lavere pattedyrs tilsynekomst på udviklingsstigen op med endnu en organisk nydannelse, nemlig den såkaldte *limbiske* vinding eller slynge, der muliggør en helt ny form for omsætning af såvel ydre som indre påvirkninger til subjektive effekter.

Med hensyn til disse effekter drejer det sig i praksis om de såkaldte *emotioner* eller *følelser*; således at den limbiske slynge må ses som den organiske basis for det såkaldte følelsesliv med hele dets vældige arsenal af stemninger fra de lyseste til de mørkeste, samt dets register af sympatier og antipatier og meget, meget mere af samme art.

Når man i denne forbindelse taler om den limbiske *slynge*, hænger det sammen med, at det nye hjerneområde i praksis hvælver sig rundt om det ældre reptilkompleks og i praksis indkapsler dette, således at de to områder kommer til at danne en samarbejdende enhed – den såkaldte *gamle* eller *arkaiske* hjerne.

Imidlertid standser hjernens udvikling ikke her, men følges på tidspunktet for de højere pattedyrs tilsynekomst (aber, humanoider mfl.) op med etableringen af endnu et bidrag til styrkelse af overlevelseskampen, repræsenteret ved de højere lag af hjernebarken – den såkaldte *neokortex*, sædet for de *intellektuelle* funktioner. Og især er den udviklingslinie, der fører frem til det moderne menneske her blevet tilgodeset, således at mennesket i dag mht. overlevelsesstrategier i princippet overgår samtlige andre højere livsformer på Jorden. Men vel at mærke også kun *i princippet*, idet det nye hjerneområde på det seneste afslører sig som et tveægget sværd i den forstand, at det også sætter mennesket i stand til at udtænke midler

til at udrydde både sig selv og alt andet liv på Jorden – helt i strid med den ellers så succesfulde selvopholdelsesdrifts logik og interesser. Og hvad værre er: man viser også i stigende grad vilje til i praksis at ville betræde det globale selvmords fornuftsstridige vej, således som den aktuelle verdenssituation med stadig flere eksempler vidner om. Men hvorfor...? Hvorfor denne fuldstændigt irrationelle dødsdrift hos mennesket...?

Svar: I høj grad fordi det intellektuelle hjerneområde på afgørende vis er under indflydelse - og i mange tilfælde domineret - af de primitive kræfter og overlevelsesprogrammer, der er lagret i den gamle, arkaiske hjerne, og derfor stiller sig til rådighed for en adfærd, der er relevant for dette arsenal af faktorer. Og netop dette er menneskehedens sande, aktuelle situation og problem: *naturen/udviklingen har i form af det neokortikale system stillet en skabeevne til rådighed, som med næsten ubegrænset styrke og rækkevidde kan træde i både det godes og det ondes tjeneste, men har samtidig i vid udstrækning underlagt denne skabeevne et ældre, primitivt hjerneområdes irrationelle forvaltning.* Et hjerneområde, der – jfr. beretningerne i fx. de islandske sagaer – bl.a. er suverænt mht. fremmaning af alle mulige trusler, fjendebilleder og aversioner, som det overlades til neokortex at gøre op med så effektivt som muligt – koste hvad det vil... Og hvad stiller vi op over for dette? Har vi ikke på forhånd tabt i spørgsmålet om den udfordring, der ligger i U'Thants kompromisløse ultimatum...?

Tilføjelse

Problemet kan også illustreres med henvisning til den tredelte hjernes forhold til de såkaldte *grundenergier*, som de kommer til udtryk i "Det Kosmiske Verdensbillede" fra Martinus' hånd. Her kan reptilkomplekset ses som omsætningsorgan for en kombination af instinkt- og tyngdeenergi; det limbiske system som omsætningsorgan for en kombination af tyngde- og følelsesenergi; og endelig neo-kortex som omsætningsorgan for en kombination af intelligens-, intuitions- og hukommelsesenergi. Følgelig begrænser den gamle, arkaiske hjerne sig til kun at kunne omsætte instinkt-, tyngde- og følelsesenergi, hvilket bidrager til at forklare dens klart irrationelle funktionsmåde og dermed dens dramatiske betydning for prægningen af såvel den historiske fortid som den aktuelle verdenssituation i stort og småt (dette kan også udtrykkes på den måde, at den arkaiske hjerne i princippet huser henholdsvis en krokodilles og en vildhunds overlevelsesprogram

og psykiske profil med alt hvad dette indebærer, set i lyset af dens dominans over neokortex).

LØSNINGEN

Om det organiske grundlag for en ny verdensorden

Så vidt forfatteren bekendt har ikke andre end Martinus været i stand til at mønstre et kompetent og troværdigt svar mht. udsigterne for menneskehedens fremtid. Et svar, der både tager hensyn til den foreliggende, dystre problemstilling, og som samtidig ser sig i stand til at formulere en såvel naturlig som lykkelig udgang på samme problemstilling. Dvs. en udgang, der tegner en *positiv* opfyldelse af det ultimatum, der kommer til udtryk i overskriften til dette essay.

Martinus om den nærmeste fremtid

Fra Martinus' side lægges der ikke skjul på, at menneskeheden som et led i sin færdigskabelse står over for hidtil ukendte udfordringer og prøvelser. Men det drejer sig udtrykkeligt om udfordringer og prøvelser, der vil påvirke det på en sådan måde, at det på et rent *organisk* grundlag vil blive i stand til som noget helt naturligt og selvfølgelig at leve op til kravene i det her berørte ultimatum og herved undgå den skæbne, der ellers ville blive det til del. Dvs. praktisere næstekærlighed uden forbehold af nogen art og med dette som udgangspunkt etablere en helt ny og anderledes verdensorden end den, vi nu kender.

Som betingelse for disse skelsættende forandringer peger Martinus med sin egen kosmiske bevidsthed som grundlag på to sæt forudsætninger:

1. For det første tilsynekomsten af et radikalt, *moralsk* gennembrud hos det enkelte menneske. Et gennembrud, der fuldstændigt ændrer det arkaiske hjerneområdes funktionsmåde og rolle i den samlede hjernestruktur.
2. Og for det andet etableringen af det organiske grundlag for en helt ny *seksualitet*, der allerede nu ligger i svøb i mennesket, men som ved sit gennembrud til daglig praksis af sig selv vil tilskynde mennesket til på alle områder helt og fuldt og uden forbehold af nogen art at vie sit liv til udfoldelse af næstekærlighed i ordets allerdybeste og bredeste betydning.

Ad 1. De sidste tider og det moralske gennembrud

Med hensyn til det moralske gennembrud vil dette komme som en frugt af de nederlag, prøvelser og lidelser, som det enkelte menneske i dets egenskab af et udødeligt væsen allerede har med sig fra det millionårige evolutionsforløb, der ligger bag det, suppleret af de lidelser og prøvelser, det i medfør af sin endnu ufærdige natur via skæbneloven

yderligere vil nedkalde over sit hoved i tiden, der ligger foran det, indtil det øjeblik hvor det moralske gennembrud netop indtræder.

Det organiske grundlag for denne proces har iflg. Martinus form af det forhold, at mennesket ikke kun er sin fysiske organisme, men bag denne også råder over en finstofflig eller *para*-fysisk organisme, der ikke alene sikrer dets personlige udødelighed, men også tjener som 'arkiv' eller 'database' for samtlige de oplevelser og erfaringer, det med henvisning til reinkarnationsprincippet høster fra liv til liv, og hvor ikke mindst arsenalet af lidelses- og nederlagserfaringer i den her beskrevne sammenhæng har betydning.

Det har de i første række på den måde, at de er underkastet en slags lutringsproces, der med tiden som konsekvens udvider og forhøjer deres indehavers *følsomhed* – først på egne vegne, men senere i stigende grad også på andres vegne. Dog uden at væsenet/mennesket under sine fysiske inkarnationer foreløbigt har andet indtryk af det end et mere eller mindre udpræget anlæg for samvittighed og human følelse i den praktiske hverdag. Men før eller siden nås et mætningspunkt, der som sin vigtigste konsekvens medfører et gennembrud af den barriere, der hidtil har afskåret den fysiske hjerne fra at have fuldgældigt indtryk af det forædlede følelsespotentiale på det parafysiske plan, således at dette potentiales energier nu pludselig baner sig vej ind i specielt hjernens limbiske system og derved gør individet bevidst i sin sande følsomhed. Både på egne og på andres vegne, af hvad art '*de andre*' end er. Og resultatet bliver naturligvis en fuldstændig revurdering af kriterierne for det berørte menneskes hidtidige moralske praksis. En revurdering, der under alle omstændigheder lader det tage afstand fra enhver tanke, følelse og handling, der vil kunne være til skade for nogen eller noget i dets omgivelser. Og ikke kun fordi det forstår det forkerte i sådanne tiltag, men simpelthen fordi det realistisk *føler*, at det lige så godt kunne rette dem mod sig selv. Og på denne måde opnås det foreløbigt, at væsenet med det moralske gennembrud bag sig på et rent organisk grundlag i det mindste afholder sig fra at gøre nogen eller noget fortræd.

Men ikke nok med det; det moralske gennembrud medfører også, at den gamle, arkaiske hjerne pludselig på en helt ny både positiv og konstruktiv måde kan samarbejde med det neo-kortikale system samt de her virkende intellektuelle grundenergier og herved – i modsætning til tidligere – give anledning til

opståen af direkte lyse og livgivende tankeklimaer i den menneskelige bevidsthed. Tankeklimaer, der samtidig på forhånd udelukker tilstedeværelsen af såvel fjendebilleder som alt andet af destruktiv og negativ karakter...

Ad 2. Polerne og den nye seksualitet

Som det fremgår, betegner det moralske gennembrud et første skridt på vejen mod en ny verdensorden, præget af humanitet og hensyntagen. Og vel at mærke ikke tilvejebragt gennem en tilkæmpet viljesakt, men i konsekvens af rent organiske omstændigheder.

For imidlertid at den nye verdensorden ikke kun skal dreje sig om dette ikke at gøre fortræd mod nogen eller noget, men i lige så høj grad blive et spørgsmål om direkte at gøre godt mod alt og alle - altså praktisere kompromisløs næstekærlighed - kræves der tydeligvis andet og mere end blot det moralske gennembrud i menneskeheden som helhed. Nemlig tilsynekomsten af organiske forudsætninger for som noget naturligt og selvfølgelig at udfolde netop ubetinget næstekærlighed; hverken mere eller mindre. Og spørgsmålet er derfor, om vi tør regne med en opfyldelse af disse betingelser også...?

Hertil svarer Martinus klart og tydeligt "Ja", og henviser samtidigt endnu engang til den finstofflige/parafysiske organisme som grundlaget for denne bekræftelse. Emnet er imidlertid meget omfattende og må derfor i nærværende fremstilling skæres ned til det mest væsentlige.

Som udgangspunkt skal peges på et særligt organisk anlæg i den parafysiske organisme af absolut afgørende betydning for dennes evne til at udnytte og forvalte sin udødelighed på en positiv og konstruktiv måde, således at det evige liv for den enkelte ikke alene er til at holde ud, men også registreres som et altoverskyggende gode. I praksis drejer det sig om de såkaldte to *poler* – den feminine og den maskuline pol – der har sæde i en region af den parafysiske organisme, hvor de ikke kan rammes/skades 'nedenfra', men tværtimod 'ovenfra' kontrollerer, regulerer og koordinerer samtlige underliggende strukturer og funktioner i den parafysiske organisme. Og via dette faktisk også livsfunktionerne i den *fysiske* organisme.

Til belysning af denne overordnede rolle for polernes vedkommende skal her peges på fire funktionsområder, i forhold til hvilke polerne så at sige spiller rollen som højeste, kosmiske styringsorganer – altså som evige, organiske garanter for de pågældende funktioners faktiske eksekvering.

1. Den første rolle viser sig som den parafysiske organismes evne til at udveksle energi med omgivelserne i begge

retninger; dvs. gennem såvel afsendelse som modtagelse af energi. Det første i form af manifestation, og det sidste repræsenteret ved sansning.

2. Den anden rolle består i at muliggøre og regulere den parafysiske organismes omsætning af et fænomen, Martinus kalder ”den højeste ild”, således at organismens indehaver modtager indtryk af denne ild – dvs. oplever den.

I praksis drejer det sig for sidstnævntes vedkommende om et sæt energier, der udmærker sig ved at repræsentere den højeste grad af kraft og sublim fuldkommenhed, der gives, og som i medfør af dette er årsag til ekstatiske nydelse, når de sanses og opleves. En nydelse, mennesket foreløbig kender som den seksuelle ekstase – orgasmen – men som også finder helt andre og i virkeligheden totalt overlegne udtryk. Men udtryk, der mht. deres maksimale form og styrke kun lader sig opleve i tilknytning til den parafysiske organisme. Og som sagt er det polerne, der danner grundlag for disse muligheder, samtidig med at de også til enhver tid regulerer individets formåen eller kapacitet på dette område.

3. Den tredje rolle for polernes vedkommende består i til enhver tid at regulere, hvad man kan kalde individets sympatiske orientering i almindelighed, og dets seksuelle orientering i særdeleshed, idet den ene pol som eksponent for afsendelse af energi tegner et *maskulint* aspekt, medens den anden pol som eksponent for modtagelse af energi tegner et *feminint* aspekt – for begge aspekters vedkommende begrebsmæssigt begrundet i polernes rolle som omsætningsorganer for den højeste ild og dermed det seksuelle princip generelt, og hvor det samtidig som hovedregel for sympatisk orientering gælder, at modsatte poler tiltrækker hinanden, medens ensartede poler frastøder hinanden.

4. Endelig består den fjerde rolle i at regulere og koordinere forholdet mellem intellekt og følelsesliv til enhver tid – herunder også i relation til oplevelsen af den højeste ild, idet denne ild på særdeles intens og overlegen måde kan opleves på både intellektuelle og emotionelle præmisser. Dvs. i både en intellektuel og en emotionel form, og hvor det for begge former gælder, at de langt overgår det behag, den *fysiske* orgasme repræsenterer, der – set som en tredje form – er klart underlegen i forhold til de to øvrige. Men dog stærk nok til at sikre organismereproduktion og dermed livets videreførelse på det fysiske plan.

Polforvandlingen og den nye verdensordens fuldbyrdelse.

Set i lyset af nærværende fremstilling af polernes overordnede rolle i den parafysiske organisme skal det til slut på Martinus’ vegne anføres, at alle levende væsener – men-

nesket inklusive – råder over begge disse to poler med alt, hvad det indebærer for den enkelte. Men samtidig gælder det, at de to poler er underkastet et vækst- og degenerationskredsløb, der er således indbyrdes synkroniseret, at det enkelte væsen for det meste har begge poler i fuldt vigør, men i korte perioder er præget af såkaldt énpoletthed i den forstand, at enten den maskuline eller den feminine pol er ude af stand til at omsætte den højeste ild og dermed altså afskåret fra at formidle oplevelse af denne.

Og netop mennesket og for en stor del dyrene er omfattet af denne særlige begrænsning. Hvilket igen er den dybeste årsag til, at de fremtræder med *kønspræg* og i medfør af dette også seksuelt er underkastet en sympatisk orientering, der under brunst kun er positiv i forhold til modkønnet, men negativ i forhold til samkønnet, der opfattes som rivaliserende med alt hvad dette indebærer mht. aggressiv aktivering af den arkaiske hjerne.

Og da mennesket er et væsen, der udmærker sig ved at være i brunst hele året rundt, er det mht. etablering af en gennemført næstekærlig verdensorden også omfattet af et problem, der kun kan løses ved at den inaktive pol kommer i vækst og igen bliver seksuelt aktiv, idet en sådan forvandling naturligt vil lede til en sympatisk orientering uden restriktioner. Spørgsmålet er imidlertid, om mennesket kan håbe på en sådan forvandling. Og vel at mærke tidsnok til at det undgår det globale selvmord...? Og en ting mere: hvad fører en sådan forvandling i bekræftende fald frem til – dobbeltkønnethed eller hvad...?

Fra Martinus foreligger der svar på begge disse to vitale spørgsmål.

Mht. spørgsmålet om polforvandling er svaret ikke alene, at mennesket kan *håbe* på en sådan, men yderligere at den allerede er i fuld gang. Herom vidner bl.a. det stigende opbud af seksuelle og sympatiske orienteringer, der mere eller mindre er afvigende fra den klart énpolet tilstand og orientering. Og det forudsiges samtidig, at denne tendens vil accelerere i tiden, der kommer, og i løbet af de kommende 3.000 år føre frem til fuldstændig jævnbyrdighed mellem de to poler, således at mennesket kan begynde

at opleve den højeste ild gennem dem begge, samtidig med at det på et organisk grundlag er hævet over de nu-gældende ensidige sympatier og antipatier.

Tværtimod vil alle mennesker til den tid kunne være seksuelle partnere for hinanden, og hvorved grundlaget for den nye verdensordens fuldbyrdelse vil være til stede i den forstand, at dyrkelse af den højeste ild vil være det naturlige, altoverskyggende fokus for alle mennesker og i medfør af dette også komme til at spille rollen som den stærkeste drivkraft bag al anden aktivitet i samfundet med alt, hvad dette vil komme til at indebære for dets prægning generelt.

Men hvordan så med den anden side af sagen; hvad er det for en slags menneske vi vil se om de ca. 3.000 år, der af Martinus er afsat til polforvandlingens fuldbyrdelse...? Svaret er fra Martinus' side følgende:

Det er først og fremmest et menneske, der har været genstand for det moralske gennembrud og som følge af dette allerede er i pagt med den nye verdensordens grundlæggende moralkodeks.

Det er dertil et menneske, der – fri af det oprindelige kønspræg – er i stand til at opleve den højeste ild gennem begge sine poler, og vel at mærke i begge dens hovedformer: den emotionelle og den intellektuelle, om end det indtil videre er med reduceret styrke. Nemlig så længe, man stadig er knyttet til en fysisk organisme. Men dette vil på den anden side heller ikke vare evigt, idet mennesket på dette trin som følge af den fortsatte evolution gradvist vil bevæge sig frem mod en tilstand, hvor det endegyldigt afkaster samme fysiske organisme og herefter alene skaber og oplever gennem sin parafysiske struktur i dennes samspil med en tilsvarende parafysisk omverden, befolket af lignende stillede mennesker/væsener.

Og endelig er det et menneske, der i kraft af sin moralske standard på den ene side, og sin ligevægtige dobbeltpolethed på den anden, endegyldigt har fået åbnet sin *intuition*, så den til fordel for etablering af *kosmisk bevidsthed* kan udnyttes på samme viljestyrede måde, som vi i dag kan bruge vor intelligens og hukommelse. Og blandt meget andet vil dette tillige indebære direkte adgang til et evigt og uendeligt vidensområde, Martinus kalder visdomsoceanet, og som i praksis er verdensaltets 'viden' om sig selv til al tid. Herunder dets viden om, at det i hele sin evige og uendelige majestæt er et levende, guddommeligt gigantvæsen, der som kilde til alt liv ikke alene spejler sig i ethvert menneske, men i overhovedet ethvert levende væsen i tilværelsen.

Og nået hertil vil mennesket blive grebet af en altoverskyggende lyst, trang og længsel efter at udforske, prise

og tjene dette kosmiske gigantvæsen gennem intuitiv/højintellektuel samt parafysisk baseret udforskningsaktivitet på den ene side og direkte livgivende, skabende virksomhed på den anden, således at det i et og alt kommer til at fremtræde i sit kosmiske udsprings og grundlags evigt guddommelige lignelse og billede...

Kilder

Vedr. verdenssituationen:

John Hackett: "Den tredje verdenskrig"

Kenneth R. Timmerman: "Dødens spekulanter".

Richard Dawkins: "Den illusoriske gud"

Vedr. naturens orden:

Richard Dawkins: "River out of Eden".

Arthur Koestler: "Janus".

John Reader/Harvey Croze: „Livets pyramider“.

Lyall Watson: „Naturens mørke side“.

Vedr. den tre-delte hjerne:

Arthur Koestler: "The Ghost in the Machine".

Ibid.: "Mørke midt på dagen".

Carl Sagan: "Paradisets drager".

Vedr. polforvandlingen:

Martinus: "Livets Bog, bind 5.

Ibid.: "Det Evige Verdensbillede", bind 4.

Per Bruus-Jensen: "Mennesket og den seksuelle revolution".

Preben Hertoft/Teit Ritzau: "Paradiset er ikke til salg".

J. Iverson: "Stemmer fra fortiden".

Ian Stevenson: "Tyve tilfælde, der tyder på reinkarnation".

korncirkel 2012

Martinus Åndsvidenskab - Det Tredie Testamente eller andre betegnelser for værket??

Af Annette Skov

Kommentar til henholdsvis 1) Steen Kofoed og 2) Otto Hesselbjerg Pedersen med tak for jeres artikler:

1)

Som det heldigvis ofte sker, når man flytter til et nyt sted, oplevede jeg sammen med familien at supplere vennekredsen, da vi købte sommerhus i Klint. Blandt mange interessante mennesker mødte vi også mennesker, som havde delt en stor del af Martinus' liv med ham. At høre beretninger om Martinus' usædvanlige personlighed, og at lytte til den loyalitet, respekt og kærlighed alle disse mennesker til stadighed omgærdede Martinus med, var/er en stor berigelse at være vidne til.

At disse - blandt mange andre mennesker - af hjertet og med logikken sætter alle sejl ind for at følge Martinus' ønsker ud i verden på en moralsk ansvarlig måde, viser mere om folks loyalitet og taknemmelighed til Martinus end om et ønske om at promovere sig selv. Sagen er jo for alle. Ingen har første prioritet og ingen er foretrukne af Guddommen. Det er jeg ikke i tvivl om at disse mennesker ved.

Når jeg vælger at bruge citater fra bogen Strukturen og andet sagt og skrevet af Martinus selv, er det fordi beviserne ikke findes bedre end ved at anvende de udtalelser, som jeg mener - naturligt - kommer nærmest sandheden. Jeg blev bekendt med Martinus åndsvidenskab 1984 og mødte derfor ikke Martinus på det fysiske plan. Men alle udtalelser fra Martinus - dateret før hans bortgang fra

jordplanet - er det jeg støtter mig til i nedenstående tekst. Martinus er kosmisk bevidst og kender svar på det, vi andre ofte leger vore gættelege omkring.

"Selvom jeg er død, kan I være sikker på, at jeg er hos jer .. hos jer på en anden måde". Uddrag fra Martinus' 90 års foredrag. (bl.a martinus - webcenter. dk)

2)

Når Martinus præsenterede sit værk den 13. aug. 1978 som værende Det Tredie Testamente, burde der vel ikke være gran af tvivl om sandheden af dette valg? Ikke noget at diskutere? Martinus fik jo de kosmiske impulser, og vi kan vel ikke være i tvivl om, at Martinus VIDSTE, hvordan han agtede at præsentere sin gave for verden.

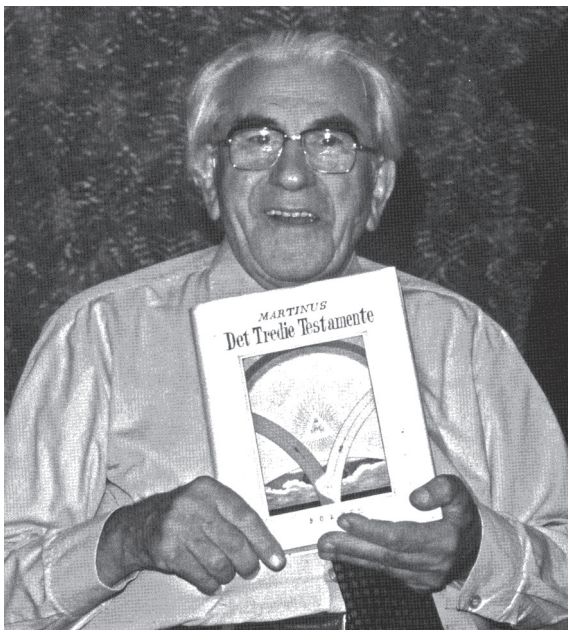
Men da ordet Kosmologi var en betegnelse, som Martinus åbenbart til dels accepterede, kan man vel gisne om, at ordet Kosmologi muligvis har været/er en nødvendig «tilvænnings proces» for os jordmennesker. Martinus udtaler i Kosmos 1937 s. 58: «Vort hus er en skole for kosmisk uddannelse af hjernen». Altså en udvikling af hjernen til en højere bevidsthed. At flytte sig fra andre betegnelser end det, der reelt står på værket, kan vel siges at være en del af udviklingen.

At vi efterhånden bliver helt bevidste i forståelsen af det, Martinus viste os i 1978, læs: At værkets sande navn ER Det Tredie Testamente - som Martinus beviseligt ønskede det.

Kan værket have flere navne alt efter, hvad man tør nævne offentligt eller hvem man ønsker at tilfredsstille?!

Er det sandhed på nuværende tidspunkt - efter Martinus har forladt jordplanet - bevidst/ubevidst at «sælge en vare» på forkerte præmisser? Er det moralsk ansvarligt overfor sagen, at mennesker i år 2012 stadigvæk er forvirrede omkring, hvad Martinus' værks sande navn egentlig er? At betegnelsen Martinus Åndsvidenskab - Det Tredie Testamente stadigvæk visse steder skrives med små typer og /eller skjules bag andre betegnelser. Hvad siger Martinus selv om værkets titel? - eks.:

Strukturen 13 b rådsmøde 22.01.74 under overskriften: Værkets hovedtitler: ”Jeg har altid ønsket, at Livets Bog skal hedde Livets Bog på alle sprog. Det havde jeg lige fra begyndelsen, at den skulle hedde. Det var intuitivt oplevet.”

Strukturen 13 b under overskriften Værkets titler står bl.a.: Rådsmøde 12.11.74 : « Jeg har ønsket, at Livets Bog skal have samme navn på alle sprog. Det kom som en kosmisk impuls. Det er ikke til at tage fejl af. Det skal ikke oversættes, og alle ved, hvad det er »

Strukturen Rådsmødereferatet 05.08.75: «Martinus gav udtryk for, at det er hans ønske, at hele hans værk, alle bind under et betegnes som Det Tredie Testamente « .

Altså hedder hovedværket (I - VII) Livets Bog. Det og HELE det samlede værk hedder Det Tredie Testamente - beviseligt sagt af Martinus selv. Så kan man spørge: ” Er denne beslutning tydelig nok i det offentlige rum?”. Hvis ikke - Hvorfor?

Værket som populær litteratur og forceret vækst?

LB 7 stk. 2536: «Analyserne er en kosmisk håndsrækning og vejvisning for væsener, der trænger til dem, eller for hvem de er en livsbetingelse.» Altså iflg Martinus en LIVSBETINGELSE ! Et studie som ikke skal eller kan blive populær, men der fungerer som støtte til en langsom udviklingsproces for det menneske, som trænger til netop denne vejledning.

Martinus Bisættelse kap.144: «Lad mig gøre bekendt, at jeg absolut ikke skriver for at underholde. Min samlede mission, mine skrifter, foredrag og billeder er ikke

beregnet på at skulle være en forlystelse. De er en undervisning, en lektie, et studium, der virkeligt skal læres, et supplement til livets egen tale, en vejledning til dem, for hvem erkendelsen af den virkelige sandhed begynder at blive lige så nødvendig som mad og drikke. For disse mennesker er mit arbejde beregnet «.

Småbogen ”Omkring mine kosmiske analyser”, kap 21:

”Forfængelighed kan findes hos enkelte af de interesserede, der endnu befinder sig i grænseegnene mellem uligevægts- kategorien, og blandt andet give sig udslag i et større begær efter mange tilhængere end efter høj kvalitet hos disse.....

Et tusinde individer af den rigtige hundredeprocents modtagelighed er jo en langt større fordel og kraft for sagen, end titusinde individer med kun ti eller tyve procents modtagelighed. De resterende halvfems eller firs procent vil kun være modstand og udadtil være urigtige og skadelig repræsentation af sagen».

Vi skal selv lære at skelne - ja - men vi, der beskæftiger os med Martinus Åndsvidenskab, bør moralsk set afholde os fra at føre andre mennesker ind i en ”blindgyde” på grund af manglende vejledning om den helt sande titel, og den helt sande mening med at udbrede kendskabet til det værket/undervisningen . Hvad værket reelt handler om, eks. at værket er fortsættelsen af Biblen!!

Det sande navn bør vel logisk set være på bølgelængde med værkets indhold, som igen tiltrækker præcist det menneske, som i det øjeblik er på bølgelængde med netop Martinus Åndsvidenskab - Det Tredie Testamente . Et menneske - for hvem netop dette værk er tiltrængt eller tilmed er blevet en betingelse for at kunne leve videre her på jorden - en livsbetingelse iflg. Martinus.

LB 1. Fortalen stk 17:

”For at hjælpe Sandhedssøgeren til at erkende, om han befinder sig ved den for ham særligt gældende rette Kilde, vil det her være nyttigt at oplyse, at saadanne Væsener, Ting eller Manifestationer, som er af særlig Inspirations værdi for et Væsen, eller saadanne Realiteter, der kan virke som identiske med ovennævnte stimulerende Basis, kendes meget let derpaa, at de ved Oplevelsen eller Sansningen sender en Strøm af Varmebølger, en Strøm af Livskraft eller Energi, en Strøm af Ideer, en Strøm af Længsel efter at repræsentere en større Fuldkommenhed, en Strøm af Haab og Tro på Forsynet eller Faderen, en Strøm af guddommelig Tilfredshed, Harmoni og Lykke, en uimodstaaelig Kærlighedstrang eller forøget Evne til at elske Alt og Alle gennem det paagældende Væsen.”

Om brugen af sit navn i forbindelse med udbredelsen af Martinus Åndsvidenskab siger Martinus, Strukturen

den 09.09.80: «Navnet Martinus skal stå meget tydeligt. Det er det, man lægger mærke til. Man følger navnet Martinus. Derfor mener jeg, at annoncen i særlig grad skal udtrykke navnet «

Er Martinus`værk åndsvidenskab?! . Jeg vil afslutte denne artikel med Martinus` egen besvarelse til en spørger:

Om et navn for «Martinus-bevægelsen»

Spørgsmål:

Hvorfor har «Martinus-bevægelsen» ikke et passende navn, ved hvilket den kan kendetegnes ligesom de andre åndelige bevægelser, såsom Teosofi, Antroposofi, Indre Mission, Jehovas Vidner etc.? –

Svar:

Da der ikke under nogen som helst form omkring mit åndsarbejde eksisterer og heller aldrig nogensinde vil komme til at eksistere forenings-, sekt- eller religionsdannelse med opsatte love og forskrifter, med sakramenter og dåbshandlinger etc., vil der her således ikke være nogen som helst «bevægelse» at give navn.

At mit åndsarbejde får flere og flere interesserede studiedeltagere og læsere betyder dog ikke, at disse derved kan udtrykkes som et organiseret, religiøst samfund. At man studerer eller læser mine værker betyder lige så lidt, at man derved danner menighed, sekt eller kirke,

som hvis man læser andre forfatteres videnskabelige værker. Da hele mit åndsarbejde kun går ud på at være en undervisning eller en manifestation af kundskaber i form af verdensbilledets analyser og derigennem blotte betingelserne for næstekærligheden eller den humane livsførelse eller væremåde, der gør mennesket identisk med verdensfreden, kan mit arbejde således ved sin intellektuelle struktur aldrig nogen sinde blive en religion, baseret på tro. Det kan derimod udelukkende kun blive en skole, en læreanstalt, en institution for vejledning og uddannelse i livsvidenskab, hvorved den udviklede studerende kan blive i kontakt med sin guddommelige omskabelse fra dyr til «mennesket i Guds billede».

Dette mit arbejde er således for absolut alle sandhedssøgere ganske uafhængigt af hvilken religion, nation eller race, de så end måtte tilhøre. Mine analyser er ligesom en hvilken som helst anden videnskab absolut neutral og upartisk.

Da mit åndsarbejde således er en manifestation af og en vejledning i verdensbilledets evige analyser, kan det slet og ret kun være at betegne som kosmisk videnskab, der igen er det samme som »åndsvidenskab», ligesom de studerende af denne åndsvidenskab kun kan være at udtrykke som «åndsforskere». At udtrykke mit åndsarbejde og dets interesserede forskere ved nogen anden betegnelse kan kun være udtryk for en total misforståelse.

(Første gang bragt i Kontaktbrev 1951/21)

Kurt C. fik dette gipsrelief fra dødsboet på Humlegården. Der står 1921 - 1946 på det, altså blev det lavet i anledning af Martinus' 25 års jublæum som kosmisk bevidst. Spørgsmålet er - hvem lavede det - og findes der flere? Det vil Kurt gerne have at vide.

DIALOG

af Per Holsner

I sin tid fik Per Bruus Jensen en inspiration til at kalde dette tidsskrift ”Den ny verdensimpuls”, ingen tilfældig tanke for bladet har været en god repræsentant for Sagen gennem mange år. Med mulighed for at skabe bevægelse i forståelsen af det Tredje Testamente og udvikle bevidsthed om Sagens indhold og formål, nemlig skabelsen af det Ny Jerusalem, som Johannes Åbenbaring kalder det rigtige menneskerige, himmeriget på jorden. Selv kunne Martinus intuitivt se dette blive til virkelighed indenfor de nærmeste årtusinder. Efter bedste evne og med stor flid redigerer Ruth Olsen bladet som et alternativ til tidsskriftet ”Kosmos”, der med tiden er blevet konservativ i sin egenrådige fortolkning af Martinus ønsker og værk, men derved, og kombineret med at Martinus Institutet er blevet omstruktureret til et firma på de økonomiske markeders vilkår, lukker af for åndsvidenskabens videreudvikling.

I det seneste blad nr. 4 årgang 2012 stiller Steen Kofoed i sin artikel ”Dialog” spørgsmålet, om man ikke kan være ydmyg overfor andres tolkning af Sagen og acceptere forskelligheder uden at havne i to fastlåste positioner om hvem, der har ret. Det vil sige vise storsind uden den gamle verdens behov for konflikt, hvilket han i dette tilfælde oplever som absurd teater på baggrund af Sagens ærende. Situationen er dog mere kompleks end som så og i høj grad betinget af den enkeltes evne til at tilegne sig åndsvidenskab. Som åndsforsker og kendt heler ved Steen Kofoed meget vel, hvad den personlige bevidsthedskvalitet betyder for forståelsen af den åndelige verden, og konflikten i ”Den ny verdensimpuls” afspejler faktisk ligesom finanskrisen de sidste fire års tilspidsede kamp mellem lys og mørke, som nu med lysets sejr i den åndelige verden har fået sin endegyldige afgørelse. Martinus Institutet har gjort det Tredje Testamente til sin egen forretning tværtimod Martinus intentioner, så det lys, han lagde ned i sit værk, ikke længere formår at stråle gennem instituttets aktiviteter. Dette lys forsøger den anden part i konflikten at frigøre.

Selv har jeg skrevet flere artikler til bladet for at bidrage til videreudvikling af det åndsvidenskabelige indhold i det Tredje Testamente, dog først efter at vores indledende artikel ”Et besøg på Martinus Institutet” var blevet afvist af redaktionen på ”Kosmos”. Nogle af disse artikler har været lette at tilegne sig, andre mere intellektuelt krævende, men alle er de forfattet i indre samråd med

Martinus, som følger med i Sagens gang. Det kan man så tro på eller lade være, ligesom f. eks. Ruth Olsen har undladt at publicere nogle af vores mere avancerede artikler og haft forbehold over for min oplysning om, at Martinus i dag fysisk lever i Danmark. I en alder af 30 år med fødselsdag d. 24 marts opnåede han i foråret 2011 tilgang til ikke blot den rene eller den fuldkomne, men til den altoverskyggende Hellig Ånd med nærvær på alle planer og bemestrer nu med lidt øvelse kunsten for dematerialisering og materialisation. Når han ikke fysisk er sig selv, foretrækker han at vise sig som en ældre mand, og det går ikke hverken ved syn eller berøring at afgøre, at det drejer sig om Martinus.

For at indse dette og følge med i den åndelige baggrund til hændelserne på det fysiske plan kræver det en til klar intuition udviklet bevidsthed, og denne hans fysiske tilstedeværelse i Danmark er åndeligt set en lovmæssig nødvendighed for at kunne gennemføre Sagen. Mørkets kræfter har i to årtusinde indædt bekæmpet denne Hellig Åndens indtræden i menneskeheden, de infiltrerer, hvor de kan, gennem underbevidstheden, og her udgør tankemiljøet omkring Martinus værk ingen undtagelse, snarere tværtimod. Men lyset er stærkere end mørket.

I samme nummer af ”Den ny verdensimpuls” redegør Tage Buch for sammenhængen mellem Martinus og den mægtige engel, som i Johannes Åbenbaring kapitel 10 har en åben bogrulle i hånden og med guddommelig autoritet

udtaler: ”Tiden er ude”. Den bog er rigtigt nok bedømt til at være det ”Tredje Testamente”, og hvem andre end ærkeengel Michael kan lede opgøret mod mørket til sejr i Skt. Georges kamp mod dragen, der her får sin endelige dom. At det i biblen på dette sted handler om Michael, det er kendt siden længe og ganske foreneligt med, at Martinus i sin småbog ”Menneskeheden og verdensbilledet” kan skrive: ”Tiden er kommet, da dommedagens store bud således lyder til menneskeheden. Dit valg vil ikke længere blive udskudt til fremtiden. Dommedagen er over verden. Afgørelsens time tvinges nu gennemført. Men du kan selv bestemme, om du vil gå over til dommedagens ”venstre side” og være med i ”bukkenes” skæbne ... eller om du vil overgå til dommedagens ”højre side” og være med i ”fårenes” skæbne ...”.

Allerede år 1938 kunne Martinus meddele: ”Vi oplever i øjeblikket dommedag og har gjort det de sidste et hundrede år. Bogstaveligt skilles fårene fra bukkene. Det vil være klart for de fleste, at der i øjeblikket dannes to hobe overfor hinanden. På den ene side står Skandinavien med en mentalitet, som forkaster det dræbende princip, og på den anden side står de store diktaturlande.” For med sit indre syn klart at kunne skue kundskab som dette mens han skrev, hjalp det Martinus ligesom Odin at nedblænde det ene øje og ifølge Micha ved hjælp af en klap for øjet.

Ærkeengel Michael er også menneskehedenes tærskelvogter på regnbuebroen over mørkets afgrund til menneskerigets lyse tilværelse, og året 2012 har været tærskelvogterens år i et slutopgør mod mørkets kræfter, inden de kristne mennesker næste år begynder at vågne op i sine sjæle gennem hjertet. For de rene af hjertet skal se Gud, og der er en god overensstemmelse med profetien om den gamle verdens ende d. 21. december i år, hvor mørkets magt kulminerer i midvinter præcis d. 21-12-2012 kl. 12.12, og tal har åndelig set absolut en kvalitativ betydning. Allerede d. 01-12-2012 ved overgangen til den første adventssøndag kl. 12 blev Guds dom over den samlede menneskeheds 8 milliarder mennesker afsluttet med det resultat, at halvdelen kom på fårenes side og halvdelen på bukkenes side.

Karmisk har den lyse menneskehed med sit forsyn en forpligtelse til at bistå bukkene i deres udvikling på deres ny mørke planet Maya, for uden deres kontrast og modstand havde fårene ikke allerede nu opnået tilgang til menneskeriget, der derfor som et nyt helligt klodevæsen bliver skytsengel for den hedenske menneskehed og dets mørke forsyn, hvis anstrengelser for selv at komme over regnbuens tærskel til lysets riger, på grund af den udvikling de allerede har opnået, vil afkortes til omkring 17 tusinde år, hvorefter de som menneskerige vil blive nabo til fårenes klodevæsen Gaia i dets nye galakse og univers. Det er ikke en skam at gå en klasse om i livets

skole, det er et spørgsmål om udvikling og modenhed, det ved Gud godt.

D. 01-01-2013 kl. 12 bliver begyndelsen på år 0 i den ny verdens tid og modsvarer akkurat den nathanske Jesus fødsel for 2012 år siden i den såkaldte sideriske tidsangivelse, hvor solens gang relateres til stjernebillederne og ikke stjerne-tegnene. Thi Jesus Christus er modellen for det enkelte menneske, menneskeheden og klodevæsenet Gaia, og spejlvendt var det faktisk år 2012 f. k., at den jødiske stamfader Abraham af Gud blev bedt om at ofre sin søn Isak på bjerget Tabor. Isak blev skånet i sidste øjeblik, en handling der for det jødiske folk kom til at fremstå som et Guds tegn på menneskehedenes frelse gennem fødslen af en kommende Messias. Den symbolske tradition for jøderne at ofre får ved påske er en påmindelse om deres 40 årige eksodus fra Ægypten, men også på Isaks frelse ved Guds befaling til Abraham om at udskifte brændeofferet med en vædder, hvilket symbolsk tillige var en kosmisk indledning til solens indtræden i vædderens stjernebillede år 1946 f. k. med sin efterfølgende kulturelle påvirkning årene 747 f. k. – 1413 e. k. Så vist er tilværelsen indrettet. Omkring 1200 år tager det for et stjernebilledes impuls alment at trænge manifest igennem fra underbevidst til folkebevidsthed.

Det er ikke naivt hverken at tro på det bedste i mennesket eller at sige undskyld med ønske om ydmyghed og storsind i en kærlig verden, som Steen Kofoed til sidst i sin artikel giver udtryk for. Det er kvaliteter, som kendetegner det Ny Jerusalem og baner vej for intuitiv klarhed i Hellig Åndens lys med evne til forankret i en åndelig verden at overskride tid og rum, til at åbenbare fortid og fremtid i et her og nu. Alle kristne mennesker vil med tiden opnå en bevidsthed i Hellig Åndens altoverskyggende lys, allerede næste år 2013 vil menneskesjæle mere alment begynde at lyse op i en øget bevidsthed. Martinus Insti-

tuttet vil inden længe ændre navn til Michael Skolen og nye åndsvidenskabelige forskningsresultater se dagens lys. Der bliver sandelig behov for tidsskrifter som ”Den ny verdensimpuls”.

TILLÆG:

Godt nok ved vi, at jorden befinder sig i en omfattende krise, men når vi danskere ser ud på de fysiske omgivelser, virker det ikke som om, der er indtruffet de store forandringer. Sanses der imidlertid æterisk eller intuitivt med det tredje øje, så er der åndeligt æterisk bag klodens fysiske skal sket en enorm forandring, som skulle hele jorden være ved at skifte skind. Allerede år 1989 begyndte en ny art kristne elementarvæsener at manifestere sig på kloden, og siden er naturens udvikling æterisk gået meget stærkt, hvilket geomantiske forskere åndsvidenskabeligt kan registrere og har dokumenteret over hele jordkloden. De har nøje fulgt med i naturens æteriske transformation, og har tidsvis været meget bekymret for Gaias skæbne.

Det kan måske undre, at Martinus døde d. 08-03-1981 og allerede blev født på ny d. 24-03-1981. Åndsvidenskabeligt set er det ikke ualmindeligt, at højtudviklede mennesker kan gøre dette. I Martinus tilfælde havde han allerede år 1972 gennem sit sande selv trukket sig så meget tilbage fra sit nedre selv til sit øvre selv, at hans personlighed på det fysiske plan kun var en vanemæssig skygge af ham. Kroppen var slidt, og han havde udført det Gud havde pålagt ham, ja mere dertil. Det var årsagen til, at det blev svært med den sidst planlagte bog i ”Det tredje Testamente”. En anden grund er den afgørende kamp mellem det lyse forsyn og mørkets magter, der blev indledt år 1838 gennem menneskene om jordklodens overlevelse. Symbolsk beskrevet som adskillelsen mellem fårene og bukkene.

Efter anden verdenskrig indledte året 1972 en 40 årige tærskeltid frem til i år 2012, hvor der skulle tages et endeligt opgør med dragen, som godt nok stadigvæk førte sig frem militært, men fremfor alt maskerede sig politisk økonomisk i mørkets materialistiske kapitalisme og avancerede teknologi uden hensyn til Moder Jords lidelser i forurening og alles kamp mod alle for at få råstoffer samt penge til egen velstand. Den kamp mod dragen krævede et øget nærvær af Martinus som ærkeengel Michael på det åndelige plan, hvilket kunne ske uden, at den nye inkarnation frem til voksenalder fratog ham særlig meget kraft. Ved indvielse gennem den store fødsel år 2011 blev han i stand til i den ny krop som fysisk menneske at bringe Michaels kraft endnu mere intensivt ind i kampen. På Gaias makroskopiske plan er krig lig med inflammation og den hæmningsløse materialistiske kapitalisme en kræftsvulst med metastaser. Det har været en kamp på liv og død.

I medierne var der kun underholdning til overs for mayaernes profeti om dommedag og jordens undergang, lavintellektuelt præget af en bred vifte illusoriske opfattelser. Selv kan en enkel mayapræst i dag fortælle, at vi nu lever under den femte sol, som vil lade livet under en formørkelse d. 21-12-2012. Herefter vil en ny sjette sol opstå for at give liv til en ny verden. Gennem et atavistisk klarsyn havde mayaerne stor kundskab om himlens lege-mer og udførte f. eks. nøje beregninger over Venus himmelske bane. Arkæologisk har stenmonument 6 i et lille ukendt tempelområde i Tortoguero i det sydlige Mexico anvist denne dato til at være fuldendelsen af den trettende baktun. En baktun er 5.000 år, så det vil sige afslutningen på en 65.000 års periode, hvor menneskeheden åndeligt sjæleligt dykker ned i den fysiske materie og i en fysisk krop erhverver sig et selvbevidst fysisk lavintellekt frem til den gudeløse mørkekulmination, som dette 2012 års dom i Hellig Åndens lys har stoppet. Havde lyset ikke besejret mørkets kræfter tidsnok, og disse havde fortsat, så var Gaia ganske hastigt sygnet til døde i inflammatorisk kræftsygdom.

Inden Lemurien gik helt under i voldsom vulkansk aktivitet, havde forsynet bistået menneskeheden med sit første Christusoffer, hvorved de menneskelige fysiske sanser blev harmoniseret. Det skete for 65.000 år siden. Yderligere to Christusofre fandt sted under Atlantis for at harmonisere henholdsvis menneskets æteriske og astrale kroppe, og år 33 e. k. udførte Jesus Kristus det fjerde offer for at stabilisere det nedre selv. I vor tid fra år 1912 og frem til og med år 2012 måtte et femte offer ske for at konsolidere det øvre selv. Og som mayaerne rigtig nok siger, så lader mørkets kræfter nu livet for at give plads for den sjette sol med sin ny verden.

I Lukas Evangeliet kapitel 18 siger Jesus Kristus: ”Og som det var i Noas dage, skal det også være i menneskesønnens dage: De spiste og drak, giftede sig og blev bortgiftet lige til den dag, da Noa gik ind i arken, og syndfloden kom og udslettede dem alle. Eller som i Lots dage: De spiste og drak, købte og solgte, plantede og byggede; men den dag da Lot forlod Sodoma, regnede

ild og svovl ned fra himlen og udslettede dem alle. På samme måde skal det være den dag, da menneskesønnen åbenbares.” Efterfølgende beskrives eksempler på, hvorledes de lyse og mørke mennesker, fårene og bukkene skilles ad. På spørgsmålet om hvor, svarer Jesus Christus: ”Hvor ådslet er, der vil også gribbene flokkes.” Som en metastaserende kræftsvulst har den mørke kapitalistiske materialisme suget liv ud af Moder Jord for at forhindre hendes transformation til det Ny Jerusalem og efterladt død, hvor end den tog sig frem.

1972 var året, da Danmark fik dronning Margarethe som regent og blev stemt ind til medlem af EFTA, i dag EU. Det var også det første år efter, at U.S.A. s præsident d.15. august 1971 på national television havde offentliggjort beslutningen om at fragå guldstandarden og lade dollaren flyde, og således egenrådigt tillod den at devaluere for at redde den amerikanske velstand. Samme år tog præsident Nixon kontakt med Kina, som indledning til en nu over 40 år hæmningsløs global kapitalisme i kampen om jordens råstoffer og værdier. Den sidste Apollomission til månen finder sted det år, og der satses på satellitter og rumstation for at beherske rummet. År 1972 blev den første internationale FN-miljøkonference holdt i Stockholm, og den første videnskabelige katastroferapport i bogen ”Grænser for vækst” udkom, inden OAPEC året derpå skabte en global oliekrise.

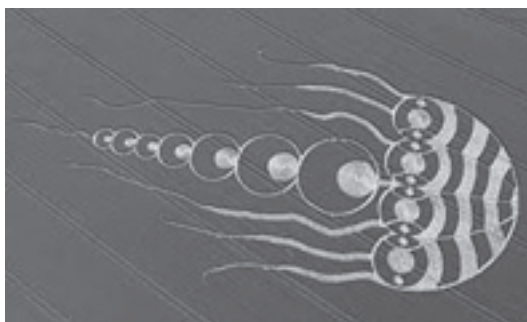
År 1972 døde den italienske åndsforsker Pietro Ubaldi, som er Jahve-elohims eneste og sidste fysiske inkarnation, således at han sammen med ærkeengel Michael år 1973 gennem forsynet på det åndelige plan kraftfuldt kunne kanalisere et nyt indslag af den kosmiske lysimpuls fra Mælkevejens galaktiske midte til jorden som modvægt til mørkets destruktive fremfærd. Jahve-elohim øvre selv overskyggede Martinus arbejde, og selv har Pietro Ubaldi forfattet 24 bøger inklusiv ”La Grande Sintesi” (Den Store Syntese), med påbegyndelse år 1932 fyrré år før sin død. I bladet ”Kosmos” nr. 5 årgang 2012 findes en længere artikel om ham. Pietro Ubaldi gennemgik den store fødsel i en alder af 27 år.

Udviklingen går sandelig hurtig, og snart vil åndsvidenskab være at finde som fag på landets uddannelsesinstitutioner og en artikel som denne ikke længere vække opsigt. For julen er kommet for med tiden at blive en hjerternes fest hele året, nu hvor lyset skilles fra mørket. Forbrugersamfundet med prisliste på alting, hvor det at være rig defineres som størrelsen på ejendom, vil endegyldigt forsvinde. Jordkloden er til for os alle. I fælles harmoni må vi kærligt passe godt på hende, for i kærlighed vil Gaia intet hellere end at dele ud af sine gaver, og der er rigeligt til enhver.

(Det har fra starten været Martinus og min forhåbning, at artiklerne ville vække relevante spørgsmål til en fordomsfri dialog til fremme for Sagens bevægelse. Bortset fra Ruth Olsen har endnu ingen henvendt sig. Åndsvidenskaben har ellers så rigeligt meget mere at tilbyde vedrørende dette paradigmeskifte.

I år 2013 er det 200 år siden, at Søren Kierkegaard blev født, og åndsvidenskabeligt kan det f.eks. verificeres, at han var en tidligere inkarnation af Rudolf Steiner, der med sit nedre selv gav den danske filosof genialitet. Med sit øvre selv formåede han desuden at overskygge H.C. Andersen til sine fantastiske eventyr. At det forholder sig således, det vil såmænd alle lyse kristne mennesker selv intuitivt med tiden kunne se i jordklodevæsenets hukommelse eller akasha-kronike, som visse kalder den.

Rudolf Steiner er i dag inkarneret i Danmark, og her har det tætte samarbejde med Martinus fortsat. Ærkeengel Michael bidrog til og støtter antroposofi, for Martinus og Rudolf Steiners arbejde komplementerer hinanden. Så lad os fordomsfrit og kærligt fortsætte dialogen til forklarelse af sammenhængen mellem antroposofi, det Tredje Testamente og Pietro Ubaldis forfatterskab, så den intuitive evne kan spire til åbenbarelse af mange nye åndsvidenskabelige kendsgerninger og opbygning af det Ny Jerusalem.)

Om at søge sandheden

Af Tage Buch

Hvis man vil definere sandheden ud fra Martinus Kosmologi, er det ikke nok at beskrive den som et sæt love og principper, der udgør universets evige struktur. Man må tillige sige, at denne struktur betinger, at "alt er såre godt", og at universets grundtone dermed viser sig at være kærlighed, og at sandheden derfor er dette, at man skal: "elske sin Gud over al ting og sin næste som sig selv" - det er al lovens fylde, som Jesus udtrykte det.

Sandheden bliver således ikke en teori, men en væremåde. Med den kortlægning, som Martinus foretager gennem sine symboler og sine kosmiske analyser, der alle munder ud i, at «alt er såre godt», viser han bl.a. de jordiske menneskers udviklingsbane, og vi finder vor plads et eller andet sted mellem det egentlige dyrerige og menneskeriget. Måske er de fleste af os mere dyr, end vi egentlig forestiller os. Imidlertid er et kort uden virkelig værdi for mennesket, hvis det ikke nøjagtigt kan finde, hvor det står. Det er som med almindelige landkort, at det ikke er nok at kende sit mål. Det er tillige nødvendigt at vide, ved hvilket vejkryds eller gadekryds man står, for at finde den retning, man skal gå.

For at finde sin plads i udviklingen må ethvert menneske derfor tage sin egen situation op til overvejelse eller revision. Man må besidde ydmyghed for at vurdere den rigtigt, altså have en indstilling, så man hverken overvurderer eller undervurderer sin situation. Man vurderer den bedst ved at iagttage sit forhold til sine omgivelser, sine relationer til andre levende væsener og den omgivende natur, ved de årsager og virkninger, vi skaber i forholdet til «vor næste». Martinus skriver herom i "Logik", kapitlerne 193-94:

«Da ethvert individ befinder sig midt i denne årsag og virkning, kan det ikke tænke en tanke, kan det ikke røre et lem uden derved at skabe virkninger i sin egen oplevelse af livet. At få disse virkninger til at blive af en for alle behagelig og smertefri natur er udviklingens store mål her på det jordiske tilværelsesplan. Men opnåelse af dette mål er umulig uden kendskab til virkningernes årsag. At give individerne kendskab til virkningernes årsag er at give dem magt til selv at bestemme deres skæbne, er at give dem evne til ikke at handle i blinde, er at give dem evne til ikke at udløse årsager, hvis virkninger de ikke kender. Det er at hæve dem ud af den lidelsesskæbne, som nu er lige så almindelig, som den er uforståelig for det store

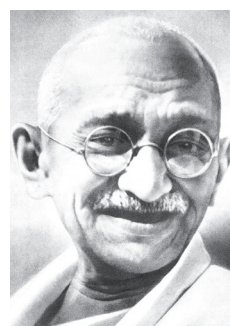
flertal af de jordiske mennesker. Det er den sande verdensgenløsning.

Det store spørgsmål i nærværende sag bliver derfor ikke, om det er rigtigt eller forkert, hvad naboen gør, hvad ens «næste» gør, det kan kun blive til lykke eller ulykke for ham, men derimod hvilken kommende skæbne man selv ønsker at opleve.

Er man misfornøjet med sin nuværende skæbne, kan det kun have sin store betydning, ja, er ligefrem påkrævet, at man kan få klarhed over de problemer, der er skæbnedannende, kan få vejledning i foretagelsen af de modtræk, der udløser frigørelsen fra den ikke ønskede skæbne og derved er banebrydende for opnåelsen af den ønskede tilværelsesform. Og det er i fuld kontakt hermed, at alt mit arbejde bliver manifesteret. At jeg gennem dette netop har valgt at vise årsager, hvis virkninger er en højere, men ikke uopnåelig, verdenskultur, en mere dybtgående kærlighedsmoral end den nu gældende, er kun ganske logisk og nødvendig.»

At bringe sig i overensstemmelse med sandheden, som er det samme som alkærligheden, er ingen let sag og ligefrem farligt i en fysisk verden, hvor ukærligheden og usandheden flourer, og hvor det jordiske menneske endnu ikke er organisk bygget til at kunne praktisere dette: «at elske sin Gud over al ting og sin næste som sig selv». Det er farligt at leve, forstået på den måde, at man kan pådrage sig lidelser og få sin organisme udsløttet ved fejlhandlinger eller ubetænksomhed, men også ved at eksperimentere med sandheden.

«Sandheden er ilde hørt», siger et mundheld, og man bliver ilde lidt ved at sige sandheden, og mange af dem, der har arbejdet for sandhed og ret, har måttet bøde med livet. Giordano Bruno blev brændt. Sokrates måtte drikke sin gift, Jesus blev hængt på et kors, Mahatma Gandhi, der netop beskrev sin handlemåde som «Mit eksperiment med sandheden», blev skudt, og mange, som har arbejdet for politisk retfærdighed og menneskelighed, Martin Luther King, Kennedy'erne, grev Folke Bernadotte, måtte dø for deres indstilling til sandheden. Mange er gået foran

og mange vil følge efter. - Det må indføres her, at der ikke sker nogen virkelig uret, set i et kosmisk perspektiv, men alt er led i årsags- og virkningskæden for hvert enkelt individ og dermed medtaget i «Guds plan» for det pågældende menneske. Men rent lokalt må man arbejde for ret og

menneskelighed, især ved at ændre sig selv.

Her i Skandinavien kan man ofte nøjes med at blive hånet eller latterliggjort for idealer, der ligger højere end almenhedens eller blive modarbejdet af træg ligegyldighed og stupiditet. Men det er mindre vigtigt, hvordan andre reagerer over for os, medens det er af betydning, hvordan vi reagerer over for omgivelserne, og det er derfor af største værdi, at vi lærer os selv og vort eget stade at kende. Det er nødvendigt at rydde op i sin tankeverden, at finde ud af, hvilke talenter og evner i ens sind, der hører fortiden til og derfor bør modarbejdes eller kasseres, og hvilke der hører fremtiden til og derfor bør dyrkes og fremmes, og ligeledes at studere motiverne, der ligger bag ens handlinger.

I almindelighed har man vanskeligt ved at erkende egne fejl og dårlige egenskaber, og sammenligner man ovennævnte oprydning i sin egen tankeverden med oprydning i sit «pulterkammer», sker der ofte det, at mennesker i stedet for at kassere umoderne og ubrugelige genstande emballerer disse smukt og giver dem nye navne eller etiketter, men det forandrer jo ikke egenskaben, og man forklæder derfor blot tingene for sig selv og er tilbøjelig til at narre sig selv.

Der er altså mennesker, der ikke ser situationen i øjnene, men - for at blive i sammenligningen fra før - foregøgler sig selv at stå ved et andet «gadekryds» end der, hvor de faktisk står, og de vil derfor gå fejl af deres mål. De

camouflerer deres motiver over for sig selv og forsøger det over for andre, hvad der straks er vanskeligere. Man kan, som det siges, narre nogen mennesker altid, og alle mennesker nogen tid, men man kan ikke narre alle mennesker altid.

Nogle søger altså at narre sig selv og omgivelserne, medens der er andre mennesker, der virkelig søger at komme til klarhed over deres egen situation og med mellemrum gør en slags åndelig status. I USA er opstået noget, som man næsten kan kalde en bevægelse, som også breder sig til andre dele af verden. Den består i, at mennesker samles i grupper, som benævnes f.eks. «Encounter groups», «sensitivity training» og lignende navne, grupper, hvor formålet er, at de enkelte i gruppen bliver konfronteret med sig selv gennem de øvrige gruppemedlemmers, oftest ubesmykkede meninger og udtalelser om dem. Det er oftest mennesker, der er sunde nok, men som er utilfredse med deres situation og derfor søger en forklaring herpå, og som har fornemmelsen af, at årsagerne ligger i deres egen bevidsthed og de deraf affødte handlinger.

De allerfleste mennesker vil imidlertid næppe deltage i et sådant gruppearbejde, men vil have nok i den åbenbarelse af sandheden, den konfrontation med virkeligheden, der forekommer i dagliglivet, det Martinus kalder «livets egen tale». De færreste har lyst og mod til at forcere sandhedens erkendelse, men vil man arbejde med på sin egen udvikling, er der muligheder og lejlighed nok til at eksperimentere med sandheden.

Endemålet er derfor ikke blot at tilegne sig en teoretisk viden om sandheden, men at *leve sandheden*, sådan at man gennem sin nuværende og sine fremtidige inkarnationer vil træne sig op til at "elske sin næste som sig selv" og dermed blive "ét med vejen, sandheden og livet".

(Genoptryk fra Kosmos nr.)

Søren Kierkegaard på nudansk?

Af Ejnar Hjorth

Apropos udgivelsen af Martinus tekster på nudansk: I Weekendavisen d. 18. jan. var der en debat om at udgive Søren Kierkegaards tekster på nudansk.

Der var 3 indlæg, og de tog alle afstand fra, at modernisere Søren Kierkegaards mere end 150 år gamle tekster. Der var udtalelser som, at der findes: "ingen eksempler på, at originale forfattere vinder yderligere udbredelse ved at blive redigeret til nudansk" og "Kierkegaard var netop en uhyre reflekteret forfatter, som færdedes ubesværet og eminent dygtigt i en række forskellige stilarter. Han var yderst bevidst, såvel om lydene som om rytmen og pauserne i sproget, ... At oversætte Kierkegaard er derfor samtidig at amputere ham. Det er nødvendigt med en oversættelse fra originalen for en japaner eller tysker ... Men er det virkelig også nødvendigt for os?!"

Der nævnes et eksempel på en "oversættelse, der måske nok gengiver hovedindholdet af den pågældende sætning, men samtidig fuldstændig har berøvet den det, der udmærker Kierkegaard som filosof: at han samtidig er digter. Tonen, den spøgefulde, lette ironi, er fuldstændig væk, og tilbage står en temmelig flad og flov sætning... Kierkegaard i en opdateret oversættelse er kort sagt værre end ingen."

Kommentar

Af Ruth Olsen

Diskussionen om at modernisere Søren Kierkegaard er også relevant for vor egen debat om det rimelige i at opdatere Martinus' værker. Instituttet argumenterer med, at uden en vis omredigering til moderne retskrivning, ville det "besværliggøre adgangen til værkerne for unge mennesker".

Der findes et utal af udgivelser, hvor Søren Kierkegaard citeres og fortolkes, og som kan hjælpe unge mennesker til at forstå hans gammeldags sprog. Således kan man undgå at udgive bøger i Søren Kierkegaards navn, som ikke er skrevet af ham selv.

Os der mener, at Martinus' originale tekster skal være let tilgængelige for enhver, har aldrig haft noget imod, at man udgiver moderniserede udgaver, blot man ikke lader som om, det er Martinus' egne, men gør det tydeligt, at det er Instituttets udgivelser, og med navn på den/de, der har korigeret i teksterne. Så kan enhver vælge frit.

Hvis der er "unge mennesker" og andre, der har brug for noget lettere tilgængeligt, findes der allerede nu en række bøger, hvor Martinus' tekster gengives, forklares og fortolkes.

Man plejer vist at have så megen respekt for forfatteren, at man ikke senere retter i hans original på et tidspunkt, hvor han ikke mere selv er i stand til at godkende det. Og vi har endda hans eget umisforståelige påbud om ikke at gøre det. Så problemet burde vel ikke være så stort!!

BOGANMELDelser

Skip dogmerne og kend verden

Af Preben Valdemar Bagger

Scientia Intuitiva
131 sider – 123 kr. (inkl. porto)
Fås også i PDF format og som ePub

Anm. Otto Hesselbjerg Pedersen

Forfatteren tager her et livtag med kirkens dogmer og med naturvidenskabens resultater set i forhold til den moderne udogmatiske forsknings resultater samt hvad mystikerne har oplyst gennem tiderne.

1. del har hovedoverskriften: ”Har vi mere end ét liv her på jorden?”

Først nævnes nogle af de talrige beretninger, som børn er fremkommet med angående deres tidligere liv. Enkelte af forskerne inden for dette område vil nok være læserne af dette tidskrift bekendt bl. a. Ian Stevenson. I bogen dokumenteres det med flere eksempler.

En styrke ved denne bog er de talrige citater fra bøger og artikler, der er anført bagerst – med i alt noget over hundrede kildehenvisninger. Hertil er knyttet en fyldig detaljeret beskrivelse af disse kilder. Så kan den interesserede læser – eller kritiker - selv slå de anførte citater op! Næste kapitel omhandler ”ud af kroppen oplevelser”. Her citeres fra kendte forskere som Raymond Moody. Forfatteren er desuden helt ”up to date” med hensyn til den nyeste litteratur fx citeres fra den meget interessante bog af Nikolaj Pilgaard Petersen: ”Enten - eller – både -og? Hvad er verden? En afsøgning af argumenter.”

I de to næste kapitler oprulles naturvidenskabens- og kirkens svar på hovedspørgsmålet til 1. del af bogen. Disse enslydende svar kender vi jo nok: ”Det er et rungende NEJ!” En styrke ved bogen er, at der her citeres flittigt fra tilhængerne af étlivstroen. Med baggrund i disse to kapitler stiller forfatteren efterfølgende nogle spørgsmål, der så besvares i 5. kapitel.

5. og sidste kapitel i 1. del har den sigende overskrift: ”Hvad siger de, der véd noget?” Her opremser forfatteren en række mystikere, der jo har deres viden inde fra sig selv. Efterfølgende gives via Martinus Kosmologi så efterhånden svar på alle de indtil da stillede spørgsmål. Forfatteren røber her et dybtgående kendskab til Martinus’ verdensbillede og til den suveræne måde hvorpå Martinus besvarer de vigtigste eksistentielle spørgsmål.

I de kirkelige spørgsmål citerer forfatteren også fra den nye bog af Harry Rasmussen: ”Jesus. Søn af mennesket”. Som det vil være nogle læsere bekendt studerede Harry Rasmussen også i mange år Martinus’ verdensbillede.

2. del af bogen har overskriften: ”Skæbnesvangre følger af étlivstroen”. Her behandles følgerne af fri abort, myten om den sociale arv og sluttelig: ”Når man tror, at antennen er radiohuset”. Sidstnævnte omhandler den moderne hjerneforskning.

Jeg vil afslutningsvis give denne bog min bedste anbefaling som en redelig og sober bog vedrørende nogle af nutidens største dilemmaer! Bogen kan også anvendes som en god ”begynderbog” for folk, der måske kunne tænke sig at sætte sig ind i Martinus Kosmologi.

Døden er en illusion

Af Else Byskov
Books on Demand 2012
345 sider

Anm. Ruth Olsen

Langsomt men sikkert udbredes kendskabet til Martinus’ epokegørende værk, Det Tredie Testamente, og Else Byskov gør sit til det. Den her bog udkom på engelsk i USA i 2002, på tysk 2006, på spansk i 2011, og nu altså også på dansk.

Der er efterhånden udkommet mange bøger, der giver Martinus’ verdensbillede på forskellige måder, alt efter hvad forfatterne mener er bedst forståeligt. Elses klare

sprog gør dette vanskelige stof forholdsvist let tilgængeligt. Hun begynder med at fortælle, hvordan det var det logiske i Martinus' åndsvidenskab, som fik hende interesseret, og det er da også logikken, der er det centrale i hendes fremstilling af værket i denne bog.

Der er for tiden i medierne en del interesse for fænomenet "døden", men når man kender åndsvidenskaben, kan man ikke undgå at ærgre sig over, hvor megen uvidenhed, udsendelserne bygger på. I f.eks. TV-udsendelsen fra et hospice, fik man den fornemmelse, at end ikke personalet vidste, at døden kun er en hvilepause.

Men måske holder de blot deres viden for sig selv for ikke at "støde" nogen. Det er som om reinkarnation er et tabu-emne, også eller især i medierne, skønt undersøgelser har vist, at nær ved flertallet af danskerne nu tror på reinkarnation, ja selv blandt kirke-kristne er der mange, måske fordi de kan se logikken i det, når de betragter naturens genfødsel.

I betragtning af tidens store interesse for døden, burde Else Byskovs bog kunne blive en "bestseller", men det bliver den ikke. For Martinus' analyser synes endnu for vanskelige at forstå for de fleste, også selv om Else gør, hvad hun kan for at gøre dem "jordnære". Ifølge Martinus skulle mindst en tredjedel af jordens befolkning være modne for hans åndsvidenskab, og nordens folk skulle være længst fremme i den udvikling, også ifølge ham, skal vi nok ikke forvente noget stort fremskridt foreløbig.

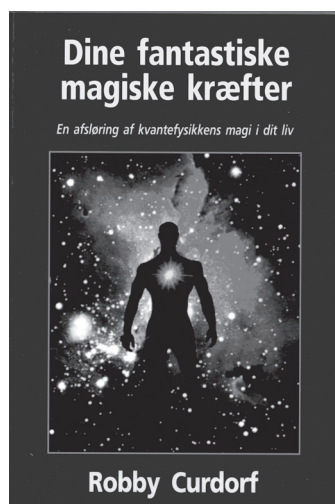
Dine fantastiske magiske kræfter

Af Robby Curdorf
Forlaget Merlin Media
2012
324 sider

Anm. Ruth Olsen

Robby Curdorf er aldrig kedelig. Med en utrolig energi har han i mange år arbejdet ihærdigt for at udbrede sine spirituelle budskaber. Hans mange foredrag kan i øvrigt købes på DVD.

Nu har han kastet sig ud i at forklare kvantefysikkens verden, som han kalder en magisk verden, for her hersker de usynlige energier, hvis lovmæssigheder man blot endnu ikke har forstået. Det er de energier bevidstheden bruger og kan udvirke mirakler, hvis vi forstår at bruge dem rigtig.

På sin egen skråsikre og underholdende facon får han fortalt mange spirituelle "sandheder", og får det hele til at lyde vældig klart og logisk, så man besnæres til at tro det hele. Men ind imellem falder nogle utroværdigheder alligevel en i øjnene. F.eks. når han fortæller, at vi kan (s.42): "stige op til 7. dimension, også kaldet Kristusbevidsthed", hvis vi har klaret at være positive og kærlige i 7 år!

Eller når han prøver at overbevise os om, at der er en menneskelig civilisation i et hulrum i Jordens indre. Jeg tror gerne, der er et hulrum inderst i jorden – for det har også Walter Russel forklaret med en sammenligning med hvirvlen i en cyklon. Og jeg tror også der er levende væsner, de er bare ikke fysiske men for os usynlige, alt i denne verden består jo af levende væsner.

Men det skal ikke gøre alle hans andre interessante betragtninger mindre værd. Han har f.eks. en meget fin forklaring på, hvordan det med verden som en illusion skal forstås, dvs om hvordan vore sanser "bedrager" os. Det kan han bruge den nye medie-teknologi til at forklare. Men når han påstår, at der ikke findes "bevægelse" i universet, husker jeg på Martinus' ord om, at der ikke findes andet end bevægelse. Robby bruger eksemplet med tanken, der kan påvirke øjeblikkeligt uanset afstand, og mener derfor den er uden bevægelse. Men det er jo fordi ingen kan fatte, hvor hurtig en åndelig energi er.

Mange af hans forklaringer er ikke fuldt forståelige, fordi han mangler fænomenerne "åndelige legemer" og talentkerner. Når f.eks. noget fra et tidligere liv overføres til det nuværende, forklarer han det med "auraens cellehukommelse". Det er tydeligt, at han har læst mange spirituelle bøger, især teosofiske. Men han er god til at krydre tingene med "historier fra det virkelige liv". Og han er glad for at sætte begreberne i skemaer.

Bogen bærer præg af, at han føler sig draget mod det fantasifulde. Mod alt det, der kræver vi kan "tro" og ikke kræver alt for mange "beviser". Men uinteressant er den slags jo ikke! Og for ham selv er der tilsyneladende aldrig tvivl om f.eks. kanaliserede budskaber fra "den anden side" eller oplysninger fremkommet i en regression. Til gengæld tror han ikke på, der har været mennesker på månen!

Hans forklaring om, at universets energi består af "tankebobler" og at der er tre hovedkræfter i universet: en der er bremsende, en der er accelererende og en der er bevarende svarer lidt til Martinus' sammentrækkende og udvidende energi. Robby mener, at de tre kræfter han opererer med allerede var beskrevet i den gamle indiske Veda.

Det er absolut ikke nogen kedelig bog. Og selv om jeg som altid er temmelig skeptisk, har jeg søgt at læse den med åbent sind, for det er da altid interessant at få nye vinkler på de spirituelle emner.

Tænk dig til det hele

Af Irma Lauridsen

Forlaget Vanessa 2008
140 sider

Anm. Ruth Olsen

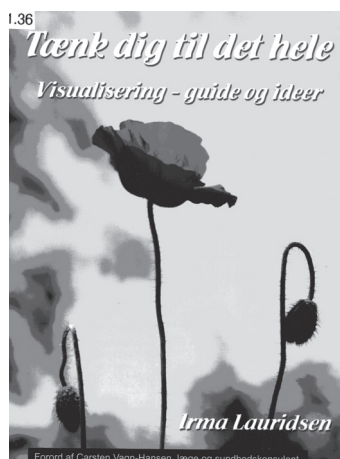
Bogen er en udmærket anvisning på, hvor meget vi kan udvirke, også helbredsmæssigt, med tanker og visualiseringer. Forfatteren fortæller, hvordan hun selv visualiserede en stor åreknude væk. Der er mange gode eksempler på og ideer til, hvordan man visualiserer. Vi får en del at vide om, hvad sollys, farver og musik betyder. Men vi får ikke meget at vide om, hvorfor det ikke altid virker.

Carsten Vagn-Hansen har skrevet et forord. Det er ham, som engang var ”radiodoktor” men blev fyret, sandsynligvis fordi han var for alternativ. Jeg synes det han skriver er så godt, at jeg vil citere en del fra det:

”Sindet har en utrolig stor indflydelse på vores krops funktioner og trivsel. Vi kan ved hjælp af tankens kraft aktivere vores selvhelbredende kræfter, og modsat kan vi hæmme dem, hvis vi tænker negativt og forestiller os det værste. Vi kan få glæden til at opstå i os, hvis vi forestiller os, visualiserer, noget vi forbinder med glæde. Og vi kan blive deprimerede, hvis vi kun tænker på alt det dårlige i vores liv.

Hvordan tankerne formidles til resten af kroppen ved vi efterhånden meget om. Det sker ikke kun gennem nervesystemet, men også gennem energikanaler som meridianerne og gennem tynde vandlag, der ligger uden på alle kroppens strukturer. Vi mennesker er elektromagnetiske væsener, hvor hver eneste celle er som et lille batteri. Vi har også en elektromagnetisk udstråling og svinger med hinanden og vores omgivelser, jorden og den ydre atmosfære. Disse resonanser eller svingninger er de samme som hjernens svingninger og er livsnødvendige for os.

Der findes specielle receptorer i cellernes membraner, som registrerer elektromagnetiske bølger fremkaldt af tanker og følelser, det kan delvis forklare, hvorfor vi er i stand til at påvirke vores kropsfunktioner, også under sygdomsforløb, med positiv tænkning, opmærksomhedstræning og omprogrammering af underbevidstheden.”

Gylden høst

Af Jan T. Gross

Kristelig Dagblads forlag
2012
200 sider

Anm. Ruth Olsen

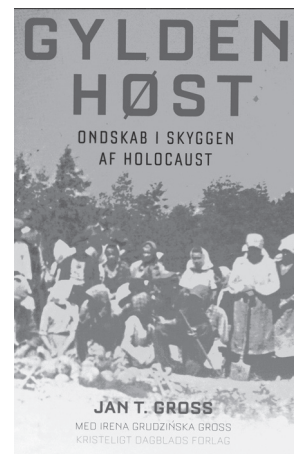
Dette var for mig en ret så tankevækkende bog, skrevet af en polskfødt historieprofessor. Den handler om den polske befolknings adfærd overfor jøderne under anden verdenskrig, og om hvordan mange faktisk hjalp nazisterne med at udrydde de polske jøder. Nogle – selv polske politifolk – slog endda selv på bestialsk vis de flygtende jøder og deres små børn ihjel, ja gik på jagt efter dem, der forsøgte at skjule sig i skovene.

Da bogen udkom i Polen i 2011, skabte den et raseri mod forfatteren, som blev beskyldt for at være løgner, og forlaget, der udgav denne historisk meget velunderbyggede bog, blev udsat for trusler og sabotage. Man har aldrig i Polen forsøgt at se sandheden i øjnene, taget en offentlig debat om det polske folks rolle i holocaust, og derved søgt at lære noget af det.

Bortset fra nogle få præster, der prøvede at hjælpe de nødstedte jøder, synes den katolske kirke i Polen kun at have været lettet over ”at slippe af med dem”. Heller ikke den senere pave viste her nogen form for næstekærlighed. Hvis jøder søgte beskyttelse i kirkerne, blev de afvist. Der er intet berettet til Vatikanet om folkemordet på jøderne, selv om der blev sendt indberetninger om andre ting.

En godsejer Gorski, hvis jord stødte op til udryddelseslejren Treblinka og altså kunne lugte stanken fra ligbrændingerne, vidste godt hvad der foregik. Han skrev i sine erindringer bl.a.: ”Jeg opfattede jøderne som en indre fjende og var glad for, at vi kom af med dem. Jeg er sikker på, det var hvad det overvejende flertal af mine landsmænd mente.” Hvis der endelig var nogle få, der gerne ville hjælpe jøderne, turde de det oftest ikke, fordi de kunne risikere at blive udsat for had og repressalier fra naboerne.

På forsiden af bogen er der et billede, der viser polske bønder, som graver ligrester af jøderne fra Treblinka op af jorden for at finde værdier, som tyskerne kunne have overset, f.eks. guldtenner og smykker. Til slut i bogen er der en historie om en mand, der kom til museet i Majdanek i 2006 for at aflevere en guldring, han havde fået af sin mormor. Han havde i drømme mødt den unge

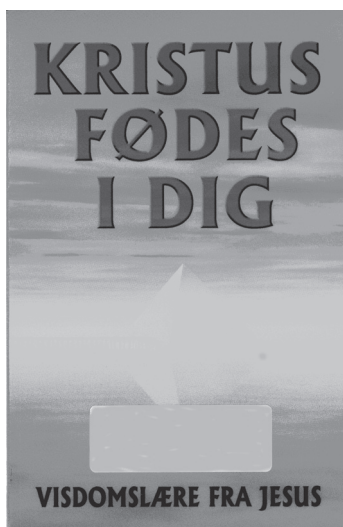
jødiske pige, som ringen oprindeligt havde tilhørt, og som bad ham om at aflevere den. Drømmen gjorde et så stærkt indtryk på ham, at han ikke fik fred, før han kom af med ringen.

Kristus fødes i dig

Af Kim Michaels
Forlag ? 2003
340 sider

Anm. Ruth Olsen

Bogen udkom i USA, men forfatteren blev født i Danmark. Den er tilsyneladende ikke til at købe, så jeg fik den hjemskrevet fra Statsbiblioteket, da en læser spurgte, hvad jeg mente om den. Bogens ærinde er hovedsageligt at fortælle om, hvad Jesu lære virkelig var og hvor meget den er blevet forvrænget, om hvordan vi kan højne vor bevidsthed og således blive i stand til at "gå i Jesu fodspor", altså få kristusbevidsthed. Bogens påstand er, at fortælleren er Jesus selv, der giver sine budskaber til Kim Michaels, som altså er et slags medie.

Uanset hvad vi tror om det, falder en del af budskaberne meget godt i tråd med det, Martinus har fortalt om Jesus og hans lære. Vejen til at opnå kristusbevidsthed er dog her en alt for virkelighedsfjern beskrivelse, fordi den foregøgler menneskene, at det er et spørgsmål om ønsker og vilje. Vi hører intet om, hvordan det kræver mange inkarnationers lidelseserfaringer at nå til den indstilling af bevidstheden, som der tales om i bogen.

Et par citater kan belyse det: "Den eneste forskel mellem det materielle univers og højere planer af Guds skabelse er en forskel i vibration." .. "Din bevidsthed har evnen til at stille ind på både det materielle univers og de højere universer i den åndelige verden. .. Den eneste grund til, at du ikke har en direkte erkendelse af den åndelige verden er, at du endnu ikke har lært at dreje bevidsthedens indstillingsskala." - "Jeg ønsker, at du rækker ud over troens bevidsthed og opnår en højere bevidsthedstilstand, der er baseret på direkte viden. Denne bevidsthedstilstand er tilstanden af indre erkendelse." Forfatteren sammenligner det med at indstille sin radio på den rette frekvens.

Mange ting forklares bare med, at sådan har Gud skabt det, men det vil moderne mennesker jo ikke nøjes med, da slet ikke når man har Martinus' logiske analyser af de kosmiske sammenhænge. Det er dog alt i alt en udmærket

bog, især for dem, der har brug for at slippe af med de gamle kristne dogmer og få en bedre forståelse af, hvad Jesu budskaber oprindeligt var. I øvrigt bærer bogen præg af, at Kim Michaels faktisk var velbevandret i mange spirituelle bøger og havde en vis tilknytning til "Summit Lighthouse". Da den er sprogligt let tilgængelig, tror jeg mange har kunnet have glæde af den.

Den store omstilling

Af Jørgen Steen Nielsen
Informations forlag 2012
220 sider

Anm. Ruth Olsen

Jeg har det med at gå og spejde efter bare et lille bitte tegn på en udvikling, der kan nærme sig det fremtidsbillede, Martinus har skitseret med hensyn til samfundets indretning. Foreløbig synes der ikke så langt øjet rækker at være nogen tendens i den retning. En lille spire af håb får man dog, når man læser denne bog, fordi her beskrives ikke bare vor tids dommedagsagtige globale økonomi, men vi hører også om, hvor mange gode initiativer, krisen har givet anledning til.

Der er etableret mange globale netværk (21 i alt) af alternativt tænkende økonomer m.m., som arbejder for en grundlæggende ændring af den materielle vækst-model, der kun appellerer til menneskets selviske interesser. Her tænkes på menneskehedens fælles interesse for at overleve her på kloden, på hvordan materiel vækst kan erstattes af en anden slags vækst og udvikling, der gavner helheden.

Hvis man er pessimist, tænker man uvilkårligt: Hvad nytter det i den aktuelle verden, hvor det synes umuligt at råbe politikerne op, fordi de kun tænker på at "please" vælgerne for at blive genvalgt ved det næste valg. Altså må de skaffe arbejde til alle, hvorfor vi kun hører det fordummende råd om at forbruge stadig mere. Så det vil nok tage lang tid at få parolen om vækst ændret til et fokus på retfærdig fordeling i stedet.

Men det er da en begyndelse, at flere og flere får forståelse for problemerne og de mulige løsninger. Vi ved, der skal kriser til at skabe en reel forandring, men den nuværende krise skal nok blive en del værre, før man holder op med forsøg på at redde et sygt system og skaber virkelige forandringer. Før det sker, vil der blive skrevet mange flere bøger af den her slags, således at indsigten også

begynder at finde vej til medierne. Ja, så selv Martinus-folk begynder at interessere sig for det, Martinus kalder den egentlige magt – økonomien!

Det vågne menneske

Af Barbara Berger
Lindhardt og Ringhof
2009
218 sider

Abm. Ruth Olsen

Der er to tendenser, der synes at blive forstærket i disse år. På den ene side optagetheden af det materialistiske, f.eks. alle de mange udsendelser om mad i TV, og de mange plastikoperationer for at forskønne sit ydre. På den anden side er der øget interesse for ens eget mentale velbefindende, som vi f.eks. ser det med udbredelsen af kurser i mindfulness og meditation, den side af livet vi kan kalde ”det åndelige”.

Denne bog er et meget godt eksempel på, hvordan man i vor tid i stadig højere grad søger indad i sindet for at forstå sig selv og derved finde ”lykken”, uafhængigt af omgivelser og ydre livsvilkår. ”At være vågen” er blevet ensbetydende med – som beskrevet i denne bog – at kende ”virkeligheden”, dvs gøre op med gamle og ofte falske forestillinger, opdage at lykke ikke beror på andre mennesker eller ydre ting, men af hvordan du selv forholder dig til dem.

Alt afhænger af din egen bevidsthed og tanker, og så nævnes i bogen en række mentale lovmæssigheder, som vi ved at kende og bruge, gør det muligt ”at vågne op”. De er stort set alle hentet i den østlige filosofi, især buddhismen. Også her fremføres det seneste ”mantra”: at lykken er at ”leve nærværende i nuet”.

Så var det, jeg kom i tanke om, at Martinus har skrevet, at det er nødvendigt for menneskehedens udvikling her på jorden, at østens folk bliver mindre åndelige og mere materialistiske, ligesom vi er blevet i vesten. I en bestemt periode af udviklingen. Men nu er det meningen, vi i vesten skal til at være mere åndelige, på et højere intellektuelt niveau. Men som overgangsfænomen er det sikkert udmærket, at vi har fået alle disse østligt inspirerede bøger.

I denne, som i alle spirituelle bøger, er det dog kærligheden, der er den store ”forløser”. På s. 137 citerer hun:

”Det er lige meget hvor håbløst problemet ser ud til at være, hvor stor forviklingen er, hvor stor fejltagelsen er; en tilstrækkelig erkendelse af kærlighed vil opløse den. Hvis blot du kunne elske nok, ville du være det lykkeligste og stærkeste væsen i verden.”

Manual for sjælen

Af Steen Kofoed
Healerskolens forlag 2010

Anm. Ruth Olsen

Dette er en sød lille bog, hovedsageligt bestående af små sentenser til at tænke over. Som en slags forord skriver Steen om bogen: ”Den lå der bag en tanke, under en masse viden på toppen af visdommen, lige ved siden af alle erfaringerne ...”

I stedet for at anmelde, vil jeg nøjes med at citere nogle af de små sentenser som eksempler.

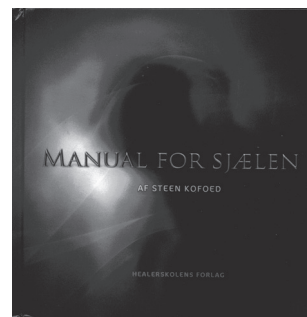
Du er et lys, der bruger din krop.

Sandheden kan kun opleves fra dit hjerte.

Du er der, hvor din opmærksomhed er.

Det, du savner, mangler du selv at give – du finder det ved at give det.

I øvrigt går 10% af bogens overskud til institutionen ”Sindsro”, et alternativt behandlingssted for psykisk syge, som Steen har været med til at etablere.

Martinus er ikke en Guddom

Af Kirsten Thuro

De artikler, som blev skrevet i 1970-erne, blev alle kontrolleret af Martinus personligt. Da det på et tidspunkt blev mig klart, at Martinus ønskede at flere ville skrive til Kosmos, sendte jeg nogle artikler til ham. Disse blev trykt i Instituttets blad, og der blev ikke ændret et komma. For nogen tid siden blev jeg gjort opmærksom på, at Instituttet har sat nogle af mine artikler fra 1972 på internettet. Ved kontrol viste det sig, at man i artiklen: **Forståelse og partiel forståelse** i afsnit 2: *"Det er nødvendigt, at vi lærer at så den gode sæd"*, har indtastet en, såvel i relation til Martinus selv som i relation til Instituttets ansvarlige ledelse og dermed sagens offentlige ansigt, alvorlig fejl.

Læser man dette afsnit, kommer man til et sted, hvor der står: "Her (slut på side 117) er noget, du ikke forstår, noget, som det er vigtigt, - såvel for dig selv som for Martinus Guddommen, at du bliver klar over .." (citater slut) Dersom jeg havde skrevet sådan, hvilket er mig umådelig umuligt, havde Martinus naturligvis fjernet navnet: Martinus og påtalt fejlen overfor mig. I den oprindeligt skrevne artikel, som man kan finde i Kosmos, finder man ej heller udtrykket: Martinus Guddommen, men kun ordet: Guddommen.

Martinus har altid, når han talte til os, understreget meget klart og tydeligt, at han personligt ikke er, og ikke kan være, hverken mere eller mindre end, hvad enhver anden *er* eller skal blive, samt også, at han *ikke* er/var reinkarnation af Jesus Kristus, sådan som nogle mennesker mente og påstod. Han beundrede Jesus Kristus for dennes humane informations-arbejde i en langt mere indskrænket, grovere og brutalere verden end det område af vort nuværende/daværende verdenssamfund, hvor han selv, næsten 2000 år senere inkarnerede, og hvor han, forsynsbeskyttet mod menneskenes værste og skarpeste grovfile, arbejdede for menneskehedens vel.

Hans organiske arbejdsredskab måtte inkarnationsmæssigt, ligesom for Jesus Kristus' vedkommende, være en mandsperson, fordi vi gennem hele menneskehedens udvikling og endnu fremover i en rum tid lever i en mere eller mindre grov, mandsdomineret verden. En sådan jordmenneske organisme var for Martinus tung og ret så ubehagelig og føltes, som havde han en art rumdragt på, forklarede han. Det var ikke muligt for ham i vor verden

at have et oplevelsesredskab, som svarede til hans bevidsthed, der jo var hjemmehørende i en langt højere, i lys, fred og kærlighed udviklet verden. I hans dybe forståelse af, at de vide ikke, hvad de gøre, oplevede man ham gang på gang vise altaccepterende forståelse og upartiskhed.

Vi ved at mennesker gennem tiderne har ment, og at nogle stadig den dag i dag mener, at Jesus Kristus var inkarnationen af selve Guddommen. Hvis man blot nogenlunde har forstået sandheden i dét matematisk-harmoniske altomfattende verdensbillede, - som Martinus intensivt og målrettet gennem en hel menneskealder arbejdede for, klarlæggende og oplysende at videregive til jordklodens menneskehed, - vil man indlysende indse, at dette er en umulighed, eftersom Gud udgør alt eksisterende, og Jesus Kristus således ikke var og ikke kan være andet end en enkelt kosmisk bevidst celle i Guds altomfattende bevidsthed. Ganske vist en dermed meget væsentlig tjener-celle og lysbringer gave tilegnet de væseners udvikling hvis vandring *mod* kærlighedslyset, han skulle anspore.

Nøjagtig det samme gælder Martinus, og derfor har vi al ret og den største og bedste grund til, at være taknemmelige for disse to dejlige lysbringerers inkarnationer blandt os med det formål sandhedsinspirerende at hjælpe vor endnu så langt fra færdigt udviklede menneskehed; dén menneskehed, hvortil *også vi* er hjemmehørende. Men det er forkert, og det hører ind under overtro, uanset *hvor* i den evige udvikling nogen befinder sig, at udnævne en individuelt enestående personlighed som værende Guddommen.

Dersom man alligevel udbreder denne overtro, udgør man et livsudtryk, som hører ind under bevidsthedsfeltet: sort

magi. Det usandfærdige menneske er en mørkeenergier-nes tjener. Dette gælder i alle forhold og derfor naturligvis også, når man mundtligt eller skriftligt udtaler sig usandt om et andet menneske. Martinus arbejdede ihærdigt for at tilføre menneskeheden sandhedsbilledet vedrørende selve livsmysteriets løsning og dermed inspirere mennesket ad sandhedens vej, vel vidende, at Jesus Kristus ord: Sandheden skal frigøre jer, - er virkelighed.

At inspirere mennesker med sandhedens ord, kan man ikke kalde: at besætte andre til at tro på noget, de muligt ikke forstår, men er derimod vejledning frem imod sand forståelse; idet sandhedens ord er kærlighedens ord, som med tiden spirer lys i menneskets endnu ikke færdigt udviklede bevidsthed.

Omvendt er enhver usandfærdighed, bragt frem i det offentlige rum om en hvilken som helst sag eller person, udvirkende *direkte* besættelse af de medmenneskers bevidstheder, som tror på ordene, - besættelse, fordi ordene ikke er sande, og man sår således her det modsatte af den gode sæd. Man besætter andre menneskers tankegang og livsanskuelse med et uvirkelighedens billede, og det ubevidste og umodne menneske, som bruger energier til at værdsætte og hylde usandheden, glider som følge heraf dybere fast i ukærlighedens manifestationsfelt.

Det almene menneskes vanebevidsthed tror velvilligt på negativ omtale, uden at undersøge, uden at analysere og uden et hjerte, som slår i kærlig forståelse mht. årsag og virkning. En sådan vanebevidsthed er en hård nød at knække. Det egoistiske begær efter at være midtpunkt sejrer alt for ofte over moral og ansvarsbevidsthed. At opleve sig lykkeberuset over at være værdsat midtpunkt, og dette, at føle sig bedre end andre, syntes for nogle mennesker at være nødvendighed, hvorfor sådanne griber enhver chance hertil; endog ofte velvidende, at handlingerne og sladderen vil få uheldige følger for medmennesket. Ligeledes er f.eks. handlinger som at tilrane sig et andet menneskes idé eller idéer og udnytte dem, som var de opstået som følge af ens egen tankekraft eller videregive dem til andres udnyttelse; eller dette at tage et andet menneskes skriftlige arbejde og udgive det som sit eget, at ligne med indbrud i andres hjem for at sælge de genstande, man uretmæssigt har tilegnet sig. Her foregår indbruddet blot i et andet menneskes psykiske sfære eller mentale hjem. Sådanne og lignende handlinger hører ind under denne verdens mange former for usandhedsmanifestationer.

I vor nuværende jordiske sfære tvinges vi til under lås og slå at barrikadere såvel vore fysiske som psykiske hjem, fordi mennesker endnu ikke har forstået, *hvad* ordene: - ”at give Gud, hvad Guds er og kejseren hvad kejserens er”, - betyder for vor livsudfoldelse og for kærlighedens indpas i det enkelte menneskes hjerte og bevidsthed, og følgelig lidt efter lidt i hele jordklodesamfundets stræben

efter fredsskabende livsudfoldelse.

Kun det beskedne og tjenende menneske er virkeligt midtpunkt, for det hviler i sig selv og i den kærlighed, Gud har nedlagt i dets hjerte. I øvrigt er et sådant menneske slet ikke interesseret i at være midtpunkt; det er kun interesseret i at være og at hjælpe. Usandhedens ord er også ukærlighedens ord, og da det er kærlighed og kun kærlighed - den kærlighed som Martinus kalder alkærlighed - som åbner for vort kosmiske bevidsthedsfelt og dermed for vor virkelige erkendelseskraft, bygger vi spærringer såvel for os selv som for vore medmenneskers fremskridt, når vi lyver.

Sådanne handlinger har en række negative følgevirkninger i den form for samfund mennesker af vor tid befinder sig i; idet der eksisterer flere, som ønsker at tro på usandhed end på sandhed; flere som ubekymret ”løber med en halv vind og et skadefro sind”. Dette forekommer især når snakken er om en lysidealistisk arbejdsform, man ikke forstår og ikke tilhører, eller når snakken går om næsten i det almindelige hverdagsliv.

Gennem sådanne handlinger er vi ikke i harmoni med verdensbilledet; det verdensbillede, som Martinus sagde, vi skulle have hos os så at sige i lommeformat og altid måle vore handlinger i relation til, så vi bevidst kunne lære at være i harmoni med verdensaltet og dets hårfine alkærlighedsbalance.

Mange mennesker føler sig meget misforstået i hverdagens begivenheder, og en tiel som : ”Forståelse og partiel forståelse” ansporer sådanne bevidsthedskonstellationer til læsning. De, som Internet gennemfører læsningen og kommer til ordlyden: Martinus Guddommen, vil få et helt skævt indtryk af Martinus og af årsag og virkning bag sammes manifesterede kosmiske viden og livsindsigt. Læseren vil få en total indtryksforvridning af sandhedsbilledet bag de altgennemtrængende klarsynsgivende

Kirsten Thurø holder tale til Martinus på hans 85-års fødselsdag

oplysninger, som Martinus så ihærdigt gennem hele sit liv arbejdede for at inspirere menneskeheden til forståelse af. Er Martinus en Guddom, må Martinus-bevægelsen være en bevægelse, som tror på flere guder, og som derfor er analog med de endnu her på jordkloden eksisterende mindre udviklede samfund, der dyrker flerguder; eller alternativt være en bevægelse, hvor man tror, at selve den eneste ene eksisterende Gud atter har været inkarneret i kød og blod. ***At skrive: Martinus Guddommen er en usandhedsmanifestation, og ingen af Martinus' virkeligt sande og trofaste medarbejdere vil kunne acceptere denne form for ordlyd, - hverken privat eller i det offentlige rum.***

Det er Instituttets pligt at sørge for, at dét, som af Instituttet skrives på Internettet, må være af absolut sandhed og stå, som det blev skrevet og godtaget af Martinus, og det er naturligvis Instituttets pligt at rette nævnte alvorlige fejl.

For at undgå gentagelser kunne man nedsætte en gruppe med ansvar for dette område samt tillige informativt oplyse skriverne om, at "deres arbejde" af Instituttet er sat på Nettet; *hvorvidt* de evt. også selv venligst vil kontrollere præsentationen, idet *ingen* er fuldkommen, og vi nødt vil begå alvorlige fejl. Man burde ikke selv, som i nærværende tilfælde, tilfældigt opdage at være præsenteret på Nettet; og de forskellige medarbejdere burde i relation til Instituttet kunne have absolut tryghed mht. det, der måtte ske med individuelt arbejde, også *efter* en persons diskarnation. **Martinus Institut burde være et sandhedens institut i alle henseender.**

At være absolut sandfærdig er således nøglevejen, som vil føre os frem til alkærlighedslyset og til åbningen for vor individuelle kosmiske bevidsthed. Jamen, det er jo ikke altid kærligt at være sandfærdig, hører man mennesker protestere; for hvad nu f.eks. hvis et menneske er alvorligt syg og ikke parat eller psykisk stærk nok til at høre sandheden? I sådanne situationer kræver det træning og atter træning at kunne se hvad, som er den rigtige handle måde, og vi vil fejle igen og igen indtil, vi opnår indsigt.

Dette kan ikke benægtes. Men vi har alligevel et enestående vejledende eksempel i Jesus Kristus ord: "Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det endnu; men talsmanden, den hellige ånd, skal komme .. osv." Med andre ord: Når man sanser at et medmenneske ikke kan "bære det", må man (i de tilfælde, hvor dette er muligt) vente i forvisningen om, at når sandheden på en mere acceptabel måde har mulighed for at nå sindet, da vil den rette budbringer og hjælpende ånd manifestere sig. Som i "det store" således også i "det små".

For kærlighedens skyld at tilbageholde sandheden til det rette tidspunkt, således som Jesus hermed lærte os: Ikke sandheden for sandhedens skyld, men sandheden for

kærlighedens skyld. For dybere forståelse og skærpelse af koncentrationen med henblik på at kunne se den bedste løsning, må vi ej heller glemme, at vi foruden dette nævnte tillige i relation til et hvilket som helst problem altid kan søge bønnens hjælp.

En kær bekendt blev ramt af kræft. Han var totalt uvidende herom. Lægen bad ham om at komme ind til sig for en samtale. Umiddelbart efter, at de havde sat sig, meddeler lægen: "Du har kræft; det er langt fremskreden, vi kan intet gøre, du har ganske kort tid at leve i, du skal sørge for, at dine sager er i orden". Da patienten blev chokeret, kunne han få noget nerveberoligende. Resultatet var, at omtalte person blev forfærdelig deprimeret og forblev deprimeret indtil døden indhentede ham, og dette ville han ikke have været, hvis han havde følt, at der var håb. Burde sådan en læge have sådan en opgave? Nej!

Der findes mange eksempler på, at folk er blevet dødsdømte og alligevel har oplevet det, lægerne kalder: spontan helbredelse. Det skete bl.a. for en 31-årig dame. Hun havde nænsomt fået samme besked. Senere fortalte hun: Jeg troede simpelthen ikke på lægens ord. Det kunne ikke være sandt. Hun nægtede inde i sig selv at være syg. Da hun senere kom til kontrol, troede lægerne ikke deres egne undersøgelser, for kræften havde trukket sig tilbage i stedet for som ventet, yderligere at brede sig. Et halvt år senere blev hun erklæret fuldstændig rask.

Der er altid håb, og læger er, ligesom Martinus og enhver af os andre, ikke Gud, og man har ingen ret til at tage håbet fra en person, hverken hvad dets helbred angår eller på nogen som helst anden måde. Martinus kunne som Seer åbne op for viden om de personer, som han mødte, men han udtalte sig kun, når han så, at dette ville være til hjælp. Vedrørende negative begivenheder havde han en usædvanlig evne til at vende billedet i håbets positive favør. Disse eksempler er givet for forståelsen af, hvad der her menes med at være sandfærdig. Man må først og fremmest være sandfærdig overfor sig selv, og man må ikke spå om et andet menneskes livssituation, uanset hvor meget man mener ud fra sin erfaring, at vedkommende er fortabt.

Martinus vidste, at han ingen magt havde til at ændre et menneskes skæbne, og han kendte sin missions fornemteste mål, som var at indgyde håb og styrke således, at mennesker på den opnåelige mest logiske=kærlige måde kunne modtage det, som måtte komme, og samtidigt ville kunne finde frem til at se udviklingsmening i "hvad end

skæbnen måtte byde". Man må i kærlighed give oplysninger, og er de svære, må de altid være iblandet håb og nødvendige saglige råd, dersom man er kvalificeret hertil. Som repræsentant for Martinus' oplysningsarbejde, er det naturligvis til enhver tid umådelig vigtigt, at man i sin fremstilling taler sandt om personen Martinus, og at man med dette mål i sigte alvorligt overvejer hvilke ord, man anvender. At anvende specielle ord bliver hurtigt vanebevidsthed. Dette oplever vi alt for dårligt, når "ordvoldtægten" vælder ind over befolkningen, og "alle" bruger de amme eder for at understrege, hvor vigtigt det, de siger, er. Ja, selv den, som ikke selv ønsker at anvende sådanne eder, klager over at høre dem så meget, at de pludseligt flyver ud af egen mund, uden at vedkommende har villet dette. De ord og det sprog, vi dagligt påvirkes af, bliver også vanetænkning, idet vi *endnu* i forbindelse med mange af vore tankefunktioner fremstår som ubevidste, mere eller mindre hjernevaskede vanemennesker.

Ordets magt er kolossal. Det er den stærkeste magt, som eksisterer. Ordet er skaberkraften, og den virker ligesåvel i det ubevidste som i det bevidste sind. Når ordet er sandhed, føres sindet mod lyset, når det er usandhed, bremses det for vejen frem. Man burde således ikke ved forklaringer om Martinus' sandhedsfremstillinger anvende ord, som reelt beskriver et helt andet udviklings ståsted end det, som Martinus er tilhørende. Dette sker bl.a. ved at kalde Martinus "filosof" og bedyre, at "han mener .. osv.", for Martinus er/var ikke filosof, og han dannede sig ikke meninger. Martinus er/var kosmisk bevidst Seer, og en sådan bevidsthedstilstand er noget ganske andet.

Samtidigt med træningen: at udtrykke absolut sandhed, må man søge *ikke* at stå stejlt i dialogen; thi da skabes evt. en form for mental krig. Så indrømmet, - det er sandelig både en vanskelig og en stor kunst *bevidst* at vogte sine ord således, at disse kan skabe den rette forståelse og viden om dén indsigt, der efterhånden fører til individuel erkendelse af alkærlighedens allestedsnærværende visdomsvæsen. Her er det også en hjælp at erindre, at Martinus sagde, at alle har ret ud fra den personlige synsvinkel. Dette er et dejligt redskab til mildning af meningskontrasterne samt til standsning af mental ufred og til at føre tankegangen mod lyset.

Alle mennesker vil så gerne have ret og åbner sindet ved anerkendelse. Ret, det har vi også alle set i et dertil tilpasset perspektiv, og anerkendelsen opleves, når genparten giver udtryk for, at det som siges (muligt) er rigtigt (set ud fra en speciel livsoplevelsesvinkel eller synsvinkel) – og derefter *giver udtryk for Martinus' oplysninger ved f.eks.* at tilføje: Martinus giver os en yderligere uddybning af spørgsmålet Hans forklaring lyder som følger ..osv. Eller man kunne også blot bruge et lille: ja; og så fortsætte forklaringen med viderebygning af synsvinklernes sam-

menspil og derigennem (søge at) føre tænkningen derhen, hvor afklaringens lys i den givne situation står klarest.

Mennesker står ofte vanemæssigt stejlt overfor hinanden i hver sin lille dialog boks; Jeg mener - ! Hun mener - ! De mener - ! Han mener - ! – og så slås man om meningerne; men vi har jo alle ret, så der findes ingen grund til at slås, men udelukkende grund til at søge at lære at løfte perspektivet derhen, hvor alle tilgodeses og forsvares, hvilket er og forbliver den store fredsskabende accept og forløsningskunst. Det var denne kunst, Martinus mestrede; idet alt, som han udtrykte og skrev, munder ud i eet eneste stort forsvar for alt og alle.

Man bør som sagt søge at vænne sig af med at anvende sådanne ord, som fremstiller Martinus i et falsk perspektiv. Dette fortjener hverken Martinus eller den/de, som modtager de skrevne eller sagte ukorrekte ord; idet der her er tale om en form for offentlig vildledning. Opgaven er naturligvis ret så svær som følge af, at det perspektiv, Martinus skal ses i, ikke tidligere har været almindelig kendt på vor klode.

For mange mennesker er det derfor helt naturligt ikke let at forstå, at der her er tale om en bevidsthedskonstellation, som er ukendt, og at i kraft af talsmanden (dvs: disse af Martinus skrevne skrifter. Jøderne kaldte deres hellige skrifter for talsmænd; og Martinus har tydeligt givet udtryk for, at det ikke drejer sig om manden men om skrifterne og at i kraft af disse) – kan vi nu blive hjulpet til at tænke på Gud således, som Gud er, og ikke længere som hidtil: se Gud, som Gud er set, skabt i det ufærdige menneskes begrænsede opfattelsesperspektiv.

Med den baggrund de fleste har, vil mange tro, at her er der tale enten om en ny religion, en ny isme eller ny ideologi, og der findes ingen titel, der i eet ord vil kunne forklare Martinus' mission i relation til den menneskehed, han kom for at hjælpe. Et sådant ord er endnu ikke født i hverdagsmenneskets bevidsthed, således at mennesker i kraft af en titel ville kunne forstå hvem Martinus er, - simpelthen af de grund, at der er tale om tankebilleder og livsoplysninger, som menneskene endnu ikke kender; - en ny videnskab – en sandhedens åndsvidenskab, som skal hjælpe menneskene til igen at komme til at "leve livet", hvilket vil sige blive bevidste om egen evighedsværen og således løftes ud af den hidtidige opfattelse af dødens natur, af skæbnens natur og af hvad, som er godt og hvad, som er ondt.

Hvem var, hvem er da Martinus? Mon man til hverdagsmennesket kunne præsentere Martinus som forfatter? Dette ville være forkert, og gøres det, kræver det en dyberegående forklaring; for en forfatter er i almindelighed kendt som et menneske, der forfatter skrifter ud fra sine

erfaringer og fantasier. Romaner, noveller, rejsebeskrivelser er en blanding af erfaring og fantasi. Martinus' arbejde eksisterer på et helt andet plan, *også* selvom han bl.a. har efterladt sin viden skriftligt. Betegnelsen "skribent og tegner" ville derfor være mere rigtig, selvom disse ord i deres neutralitet ikke fortæller noget om Martinus' mission i vor verden.

Ordet: Journalist syntes muligvis mere acceptabelt. En journalist skal jo fortælle sandheden, og der findes mange slags journalister; men i så fald da er Martinus "åndsvidenskabelig journalist", hvilket er en titel, de fleste mennesker ikke umiddelbart ville kunne godtage. Her må der også yderligere forklaringer til, således at mennesket har mulighed for at forstå, at det drejer sig om en person, som kan se frit ind i de åndelige verdener, - og som dagsbevidst kan træde ud af sin fysiske organisme for at rejse i de åndelige verdener, - og som har evnen til uhindret at se og nøjagtigt at fortælle om lovene og principperne bag al livsudfoldelse. Jamen, det *er* jo sandt, selvom de fleste ville opfatte en sådan beskrivelse som sensationel fantasi, så måske er "åndsvidenskabelig journalist" ej heller en titel, der kunne appellere til menneskelig fornuft og give lyst til at vide mere. Responsen ville muligt for det meste blot blive: Man kan jo altid se en science fiction film.

Ville det være klogere at bruge ordet: Verdensgenløser? Muligvis, da denne betegnelse er det mest præcise udtryk for Martinus' livsgerning i relation til jordklodens menneskehed. Alligevel er det et ord, som slæber idéassociationer i sit kølvand; tanker og forestillinger, som hurtigt kan få mennesker til at tænke på en religion – en ny trosretning, medens det for andre vil være et alt for usandsynligt og højtravende ord, der ikke vækker syn-derlig interesse eller forståelse.

Kunne man da præsentere Martinus som vismand? Ja, af alle gammeldags betegnelser synes denne at være den bedste; men det er alligevel en forældet betegnelse, som mange mennesker ser mere i fortidens lys; i fortidens opfattelse af vismænd, end i det faktiske lys en vismand, som Martinus skal ses i, således at mennesker ville kunne få fornemmelsen af, at vi her står overfor en ny oplysningskilde, et nyt kærligheds-perspektiv, et nyt verdensbillede; en sandhedens budbringer om menneskehedens vej til skabelsen af en fredens verden.

I det internationale blad "Esperanto" blev Martinus omtalt som mystiker, hvorfor jeg sendte et lille indlæg om, at en sådan titel burde man ikke tildele Martinus, idet der intet mystisk er over Martinus' livsanalyser, at disse tværtimod, når de forstås, frigør mennesker for al form for mystik mht livet. I korthed forslog jeg, at man, dersom man absolut behøver en titel til Martinus Thomsen, kunne anvende ordet: Livsanalytiker. Ordet "mystiker" kan man muligt bruge om en folkefører så længe sandhedens oplysninger, som et

midlertidigt redskab, er beregnet til at føre mennesker ad *troens* vej mod lyset. Martinus fører menneskene via sine analyser til klar *viden* om den hele bevidsthed, den hele ånd, som vi *alle* er under individuel udvikling til indre forståelse, erkendelse og kærligheds-illumineret lysoplevelse af.

Det er helt forkert og trist, og det viser sløvsind fra de overfor Martinus og for hans Institut ansvarlige, at man har tilladt eller overset en så alvorlig fejlfortolkning af en artikel, som er indsat på Internettet, at man har indført udtrykket: Martinus Guddommen, idet dette er en benævnelse, som er et totalt kontraangreb mod alt, som Martinus i sit efterladte testamente oplyser angående livets fundamentale kærlighedsnatur. Som *ikke* alle er vidende om, men som de, der kan følge Martinus' analytiske tankegang véd: *kan* en enkelt personlighed *ikke* være og *er* *ikke* Gud. En sådan forestilling er som tidligere nævnt: overtro.

I relation til vor nuværende tidsepoke, og dersom man behøver en titel, er ordet Livsanalytiker, en god titel til Martinus, idet dette ord ikke efterlader en religiøs efterklang, således at mennesker automatisk tror, at der her er tale om en ny religion eller mærkelig trosretning. Men hvad man end siger om Martinus, så kan man i hvert fald ikke sige noget forkert ved at hævde, at han var og er et unikum. LIV er ALT, og Martinus giver os jo netop analyser over alt eksisterende, alt i Verdensaltet, såvel den fysiske som den psykiske side. Og netop derfor kan man i sandhed omtale Martinus som livsanalytiker; et visdommens menneske, der gav menneskeheden analyser over selve livsudfoldelsens eksistens.

Den store kunst for Martinus-medarbejdere er så, i relation til de enkelte menneskers ståsted i livet, gradvis såvel for sig selv som for andre, at afdække Martinus' personlige natur og visdomsviden. Den visdomsviden i kraft af hvilken han, som kosmisk bevidst Seer, besøgte vor klode for at guide os til, i forståelse af og i samklang med selve livets bærende principper og fundamentale natur, at skabe en fredens verden såvel for jordkloden og dens menneskehed, som for dens øvrige mikrokosmiske livsenheder; thi i Gud (godhed) lever, røres og *er* vi.

Øjeblikket nr. 10

Af Søren Kierkegaard - sendt til bladet af Ejnar Hjorth

Dette nummer af Øjeblikket, som ikke udkom, lå trykfærdigt ved Søren Kierkegaards død den 11. nov. 1855. – [Paa Kladden:] d. 24 Aug. – Her bringes artiklen:

At "Christenheds" Forbrydelse er at sammenligne med det, uberettiget at ville tilvende sig en Arv

En Mand dør, og indsætter En til Arving af hele sin Formue – men der er en Betingelse, Noget som fordres af Arvingen; og dette behager Arvingen ikke. Hvad gør han saa? Han bemægtiger sig den efterladte Formue – thi han er jo Arvingen, siger han; og giver Forpligtelsen en god Dag.

Dette er, hvad Enhver veed, Uredelighed; det er Løgn, at han udendvidere er Arving til Formuen, han er det kun under Vilkaar af at overtage Forpligtelsen, ellers er han ikke mere Arvingen end et hvilket som helst andet Menneske.

Saaledes med "Christenhed". Christendommen er en Gave, om Du saa vil, ved Testamente efter Verdens Frelser bestemt for Menneskeheden. Men der er en Forpligtelse; med hensyn til Christendommen er Forholdet dette: Gaven og Forpligtelsen svare aldeles ligeligt til hinanden, i samme Grad som Christendommen er Gave er den ogsaa Forpligtelse.

"Christenheds" Gavtyvestreg er nu at tage Gaven – og give Forpligtelsen en god Dag, at ville være Arving til Gaven, men uden at overtage Forpligtelsen, er at ville give det Udseende af, at Menneskeheden jo er Arvingen, hvem Verdens Frelser selv har indsat til Arving, medens Sandheden er, at kun under Iagttagelse af Forpligtelse er Menneskeheden, eller rettere (thi netop fordi der er en Forpligtelse, kan et saadan Abstraktum som "Menneskehed" kun højst uegentlig kaldes Arvingen) hver Enkelt i Menneskeheden Arving.

Dog hykkelsk som Alt med "Christenhed" er, har man givet det Udseende af, at Christenhed jo ogsaa holdt paa, at Christendom er en Forpligtelse – man maa være døbt. Ah! Det er ellers at gjøre det forbiuret kort af med Forpligtelsen! En Sjat Vand over det spæde Barns Hoved i den treenige Guds Navn: det er Forpligtelse!

Nej, Forpligtelsen er: Jesu Christi Efterfølgelse.

Dog skal den med, og skal Gave og Forpligtelse staa i lige Forhold til hinanden, lige saa meget Forpligtelse som Gave: saa betakker "Menneskeheden" sig for Christendommen, saa er der ikke Andet for, saa maa der gribes til Falsk – og saa har Du "Christenhed", hvis Forbrydelse er uberettiget at ville tilvende sig en Arv.

"Meningen med det er ganske meningsløs – så det må vel være meningen!"

DIGTE

Af Asta Marie Hansen

Drømmen om fremtiden

Livet. Hvad er det for et liv?
Børn dør – dør af sult.
Mødrene skriger tavse skrig.
Krig, mord, voldtægt.
Blod, ofre, bøddler.
Natten er sort.

En stjerne lyser i vest,
højt på himlen.
Den har overblik den stjerne.
Kære stjerne, se en anden vej.
Menneskene er endnu ikke gode
overgår dyrene i al forstand.

Men stjernen blinker ufortrødent
Flere kommer til
Frosten er hård i nat
En sky går for månen
Den er nok genert
Tager skyklapper på som hesten.

Jeg kunne godt indimellem ønske mig
et par.
Det smerter at se ind i en menneske-
sjæl.
Endnu er der et spand af tid,
før menneskenes hjerter fyldes med
godhed
så alt det onde, det grusomme, det stygge
er gennemlevet
så børn kan få tryghed og kærlighed
voksne vise tålmodighed og ansvar
dyrene gå frit omkring
blomsterne gro i vejkanterne.

Men hov, det gør de!
Om jeg tog fat i den ende
ville det så føre mig videre
når der kommer flere til
således at vi kan pege på jordens herlighed
Guds kærlighed
Jesu' opstandelse
Kristusbevidstheden

Som ørnen

Engang vil du flyve som ørnen
der lader sig bære frem af vinden,
men inden da må du opleve at være tung
at være tynget af sorger
af skuffelser og ydmygelser
Men du gjorde altid dit bedste.

Dit modspil – det andet menneske
var også tynget af sorger
af skuffelser og ydmygelser
Men gjorde altid sit bedste.

Hvor blev skyld og bebrejdelser af?
De findes ikke!

De blev materialiseret væk,
Transformeret væk
Blev til en slags forståelse
En slags accept
På grund af, på trods af,
Vi mennesker gør altid vores
bedste.

Nogen siger, det bedste er ikke
godt nok!
Jamen, der er altid muligheder
for at gøre det endnu bedre i frem-
tiden!
Ny viden, ny erfaring,

Bedre tider
Større overskud
Mere glæde
Meget mere glæde!

Luften skal være fyldt med glæde!
Menneskenes hjerter skal boble af glæde!
Tillid, dette at give og at modtage
skal vokse som det højeste træ i Regnskoven
og helt ind i himlen!

Hvor blev sorgerne af?
Skuffelserne, ydmygelserne?
De findes ikke!
De er materialiseret bort
Transformeret til
NÆSTEKÆRLIGHED

Dr. Edward Bach's blomstermedicin

Følgende har en advokat, der arbejder med konfliktmægling, lagt på sin hjemmeside:

Dr. Edward Bach, som udviklede de 38 Bach Blomsterremedier, var af den opfattelse, at der slet ikke findes sygdomme, men alene syge mennesker.

Derfor handler bachterapien heller ikke om at behandle sygdomme, men derimod om at behandle mennesker.

Mennesker er guddommelige væsener og bliver syge, fordi der er en konflikt imellem sjæl og sind. Det er den indre konflikt – den lodrette konflikt. De ydre konflikter – vandrette konflikter – udspringer sig imellem mennesker, og ofte, eller måske altid, udspringer disse ydre konflikter af netop indre konflikter i de involverede parter. Det er derfor bachterapien er et fantastisk supplement til meditation af ydre konflikter.

Dr. Bach hylder enhedsprincippet – altså at vi alle er ét – Gud og mennesker uden reel adskillelse. At dømme andre er i strid med enhedsprincippet – vi dømmer i virkeligheden os selv – og denne form for adskillelse fører i lighed med adskillelsen imellem sjæl og sind til, at vi bliver syge.

Når vi som mennesker i vore tanker og handlinger bevæger eller udvikler os i en retning, som ikke er i overensstemmelse med vor sjæls vilje – ikke opfylder det formål, med hvilket vi er inkarnerede i dette liv – eller forsynder os imod enhedsprincippet, så bliver vi syge.

Uoverensstemmelserne viser sig i første omgang i form af negative følelser, som vi ikke kan håndtere. Netop det, at vi har bevæget os væk fra sjælen, betyder, at vi ikke længere er i god kontakt med det åndelige væsen, som vi virkelig er, og ikke uden videre kan trække på de sjælskvaliteter, som er positive aspekter modsat rettede og opvejende de negative følelser. Tilsvarende er det at dømme og skabe adskillelse imellem mennesker lig med at fjerne sig fra det guddommelige ophav.

Ved at håndtere følelserne i overensstemmelse med sjælens vilje og dermed korrigere tanker og handlinger kan vi undgå at blive syge og ulykkelige – eller genoprette sundhed og lykke.

Vi inkarnerer med en fri vilje, og hverken andre mennesker eller det guddommelige kan tvinge os til at undlade tanker og handlinger, som strider imod vor sjæls vilje.

Selvom det ikke altid fremstår klart i dagsbevidstheden, så er det i realiteten det enkelte menneskes eget frie valg at være i lidelse – altså at gøre det vanskeligt for sig selv at håndtere følelserne eller i værste fald blive syg. Vi har friheden og dermed også ansvaret for vore tanker og handlinger.

Bachterapien er den hjælp, som medvirker til at mobilisere de sjælskvaliteter, som kan oprette de negative følelser og ændre tanker og adfærd. Men det er fuldstændig det enkelte menneskes egen beslutning og frie vilje at tage imod hjælpen.

Dermed ligger det i hænderne på den enkelte at befri sig fra egne lidelser.

At være syg eller bare i følelsernes vold er i dr. Bachs forståelse hverken positivt eller negativt. Det menneskelige inkarnationsforløb handler om udvikling igennem erfaring. Det at være i lidelse er således et middel til netop erfaring.

Derfor må vi ikke forcere bachterapien eller gå frem i processen uden det enkelte menneskes udtrykte ønske og herved risikere at snyde personen for den erfaring, som ligger i inkarnationen.

Som bachterapeut er det min opgave at hjælpe klienterne med at ”vende hjem til sig selv” – det vil sige igennem behandling af følelserne at opnå en bedre sjælskontakt.

Terapien skal altid foregå i klientens tempo og i overensstemmelse med klientens behov. Jeg blander aldrig mine egne følelser med klientens, og jeg fremmer aldrig mine egne behov for at være hjælpsom – det handler nemlig ikke om at fikse klienten.

Jeg sikrer mig, at klienten forstår bachterapien og blomsterremedierne funktion, således at klienten kan gå hjem for ikke bare at indtage remedierne men samtidig arbejde med helheden – følelser, tanker og handlinger.

Som bachterapeut er jeg ikke bare en behandler, men også en vejleder, som hjælper klienten med at kunne tage ansvar for sin egen udvikling. Jeg oplyser klienten, så klienten om muligt selv kan lære at anvende Bach Blomsterremedierne uden min hjælp.

Bach Blomsterremedier er en naturlig helbredelsesmetode, som ikke har bivirkninger.

KROP-SIND-ÅND Helsemessen 1.-3. februar 2013 i Falconer Centret

af Chris Falke Daimo

Falconer Centret danner hvert år rammen om DanInfo Messernes største og mest alsidige messe, hvor alt indenfor alternativ behandling, levevis og spiritualitet kan opleves.

Falconer Centret, som i dag egentlig hedder Radisson SAS Falconer Hotel & Conference Center, har siden 1958 været et kulturelt hus med koncerter, udstillinger, shows med mere. Falconer Centret er mest kendt for Falconer Salen, som rummer op til 2.000 personer og blandt andet bruges til koncerter og internationale kongresser, og Falconer Scenen som oprindeligt var en biograf, men i dag bruges til kulturarrangementer og teaterforestillinger. På messen finder du: 220 udstillere der præsenterer et varieret udvalg af forskellige naturterapeutiske behandlingsformer, spiritualitet, naturprodukter samt sten & krystaller. 120 forskellige foredrag, minikurser, workshops, koncerter og shows. En hyggelig og indbydende atmosfære, med mulighed for inspiration og gode oplevelser

Således kunne man læse på DanInfo Messernes hjemmeside om den årlige messe, hvor også LIVETS SKOLE i åndsvidenskab i Brøndbyvester med hele teamet af elever og undervisere var blandt de mange udstillere.

Det var 10. gang, at FONDEN Det Tredie Testamente LIVETS SKOLE i åndsvidenskab var på plads på 1. sal, da dørene åbnedes fredag formiddag kl. 10. Standen tog sig bedre ud end nogensinde og med 11 spotlights, der lyser ned på Martinus' flotte symboler, blev det en velbesøgt stand og en glædelig gentagelse.

Martinus værker Livets Bog bind I-VII over Bisættelse og Logik til alle hans småbøger og Det Evige Verdensbillede I-III i smukkeste udgaver i hvidt hardcover med guldtryk, præcis som 1. gangsudgaven. Som noget nyt CD'er med 50 af Martinus' egne foredrag i mp3-format var blandt de mange fristelser, som besøgende kunne købe til kostpris.

Efter en udlagt vagtplan var der bemanning på standen fra fredag formiddag kl. 10 til søndag aften kl. 18 af i alt 16 personer.

Det blev til mange interessante samtaler med mange hundrede mennesker. Mange nye ansigter og mange interesserede i åndsvidenskab, som giver et signal om at kendskabet til sagen langsomt, men sikkert udbredes. Der var besøgende fra hele Sjælland, Malmø og sågar også fra London. På standen kørte to skærme med henholdsvis en superflotte Powerpoint præsentationer lavet henholdsvis af Mejbriitt Ræbild og Vagn Noach, og en film som er lavet til formålet. Specielt det filmiske indslag med undertekster - et interview med Jan Langekær, der er forsynet med en lang række billeder fra Martinus' liv og gøren, var en klar succes. Her kunne tilskuere stå på "sikker afstand" og læse sig igennem interviewet, der selvfølgelig omhandler Martinus.

Af de medbragte og fremlagte bøger blev der solgt ikke mindre end 153 stk. og udleveret et utal af brochurer og eksemplarer af Den Nye Verdensimpuls, bladet du sidder med nu.

En nylig udarbejdet oversigtsfolder over Martinus symboler "Symbolregister", med henvisning til hvor Martinus' første 44 symboler og forklarende tekster til samme, kan findes i det store værk, vakte berettiget opmærksomhed. Det samme gjaldt det "spørgsmål/svar kortsæt" som består af flere hundrede kort med spørgsmål og svar. De mange kort kan købes for 600 kr. og leveres i en flot træboks. Kortene kan bruges af åndsforskere, studiegrupper og enkelt personer, der vil teste deres viden.

Udover de mange udstilleres stande, afvikles der flere foredrag 1 gang i timen, og disse foredrag er velbesøgt og meget populære.

Vagn Noach og Jan Langekær holdt hver et foredrag fredag og lørdag, hvor mange interesserede var mødt ind og lyttede til de to dygtige foredragsholdere.

Jan Langekær holdt et 45 minutters foredrag over emnet "Hvad er intuition?" og Vagn Noach causerede over emnet "Hvem var Martinus egentlig?"

Der blev udleveret programmer vedr. LIVETS SKOLE i åndsvidenskab foredragsrække, og der blev gjort opmærksom på de gratis foredrag, kurser og studiegrupper. Flere var interesseret i at deltage i de bestående studiegrupper, som mødes hvert 14. dag i vinterhalvåret. Studiegrupper i Storkøbenhavn findes i Dragør, Tåstrup og Brøndbyøster. Der blev også gjort opmærksom på kurser og studiegrupper på Martinus åndsvidenskabelige Institut på Frederiksberg og på Martinus Centret i Klint.

Sommerkursus

Af fremtidige arrangementer skal her nævnes, at LIVETS SKOLE i åndsvidenskab igen er på messe i Odense 16. og 17. februar, og at skolen afholder et ugelangt sommerkursus i netop Odense på Kragshøjgaard. Deltagerpris for 1 uges ophold med fuld fortæring (vegetarmad), overnatning inkl. sengelinned og Martinus foredrag af dygtige foredragsholdere bl.a. Rolf Elving kan bookes nu til en uhørt lav pris 2.500-3.300 kr. alt inklusiv. Se mere på Skolens hjemmeside www.livetsskole.info

Quick Response koder

CR-koder har efterhånden vundet stor udbredelse på bl.a. tryksager, reklametryksager, plakater og på visitkort. Unge mennesker har alle en Iphone eller en Android Smartphone, og når du scanner en Quick Response kode med din mobiltelefon åbnes en website eller et budskab eller video for det pågældende produkt eller firma.

Messen blev en dejlig oplevelse for os, der brænder for studiet af Det Tredie Testamente, og vi ønsker dig en god fornøjelse med den fortsatte læsning af Den Ny Verdensimpuls.

(QR-koderne her ovenfor åbner hjemmesiderne til henholdsvis LIVETS SKOLE i åndsvidenskab, Det Tredie Testamente og Den Nye Verdensimpuls)

Spændende sommerkursus

Martinus åndsvidenskab, Alkærlighedens videnskab

I Odense, H.C.Andersens fødeby, på DANHOSTEL

**Lørdag den 29. juni til fredag
den 5. juli 2013**

En uges intensiv undervisning. Kursus og foredrag afholdes af lærere fra
LIVETS SKOLE i åndsvidenskab

Tilmelding og spørgsmål om undervisningen

LIVETS SKOLE
i åndsvidenskab
email: jan@det-Tredie-testamente.dk. Jan
Langekær på tel.:
2015 7811
Tilmeldingsfrist senest 15. marts 2013

Priser

Værelse med plads til 3 eller 4 personer
2.500,- dkr. pr. kursist
Dobbeltværelse 3.100,- dkr. pr. kursist
Enkeltværelse 3.300,- dkr.

Inkluderet i prisen er:

Kost: vegetarmad morgen, middag og aften.
Logi: 6 overnatninger
5,5 dags intensiv undervisning, studiegrupper og foredrag
Te og kaffe ad libitum
Sengetøj og sen-
gelinned
Indtjekning
lørdag fra
kl. 16.00
Der bliver serveret en lækker vegetar velkomstsuppe ca.
kl. 18.00.

Gratis Kursus og Foredrag

LIVETS SKOLE i åndsvidenskab tager ikke kursus- og foredragsafgift.

Vi råder over fine veludstyrede kursuslokaler med plads til henholdsvis 50, 60 og 80 kursister, og en del andre rum bl.a. pejsestue, TV-stue og et lille lærerværelse. En dejlig natur med herregårdshave og lille smuk bøgeskov på ca. 1,5 tønder land.

**Adressen på kursusstedet DAN-
HOSTEL Odense,
Kragssbjerggaard
Kragssbjergvej 121,
5230 Odense M**

Yderligere information om Martinus åndsvidenskab og hans livsværk Det Tredie Testamente og detaljeret kursusprogram:

www.livetsskole.info og www.det-tredie-testamente.dk

KORT

Ruth Olsen

FORTALT

Den næstsidste pave?

Ifølge nogle forudsigelser skulle den pave, der nu har valgt at trække sig, være den næstsidste. Bortset fra engang i 1400-tallet, hvor intern splid tvang en pave til at gå af, er det aldrig sket før, at en pave har sagt op og er gået af før hans krop døde. Han er jo ”udvalgt af Gud”, som mange katolikker tror. Men hvad har han så i sine 8 år på posten opnået, denne reaktionære teoretiker, der ikke mente, man skulle begrænse spredningen af AIDS v.h.j.a. kondomer.

Han forsøgte faktisk en slags forsoning med andre religioner, selv om han i sine klodsede formuleringer i stedet kom til at fornærme dem. Så har Jesu mor Maria større held med at skabe lidt forsoning mellem kristne og muslimer, i hvert fald blandt nogle af dem. Et sted i Egypten, Zeituna, viste hun sig flere nætter i træk i 1968, hvor hun stod i en lysende glorie og velsignede folk.

På grund af denne åbenbaring er Zeituna blevet et sted, hvortil både muslimer og kristne valfarter. Jesu mor Maria er den eneste kvinde, der nævnes ved navn i Koranen, og hun er altså en skikkelse, som er betydningsfuld og fælles for begge religioner. I den nuværende konfliktsituation i Egypten er der virkelig brug for sådan en ”frelsende engel”, der kunne formå de stridende parter til at finde nogle forløsende kompromisser.

Hvorfor rejste Martinus til Japan?

I 1954 fik Martinus en invitation til at deltage i en verdensreligionskongres i Japan. Det var en meget lang og besværlig tur på det tidspunkt, og han var godt klar over, at kongressens grundlag ikke stemte overens med det verdensbillede, han selv stod for, men han følte ”det var Gud, der kaldte”. De havde brug for det budskab, han kom med, mente han.

Men alting syntes at skabe forhindringer for, at han fik givet sit budskab. Den dansk-japanske tolk, de havde lovet ham, kom aldrig, og da han ikke kunne engelsk, fik han ikke rigtig kommunikeret med nogen. Hvis det havde været mig, der havde mødt så mange forhindringer, ville jeg være begyndt at tænke på, om det hele overhovedet var meningen.

Der findes da heller ikke – mig bekendt – nogen Martinus-bevægelse i Japan. Der findes kun nogle enkeltpersoner, der har stiftet bekendtskab med Martinus’ værk via esperanto. På vejen hjem besøgte Martinus nogle teosoffer i Indien, så der blev pga Martinus-kenderen Anna Ørnsholt etableret nogle kontakter. Det blev grundlaget for Gerner Larssons tre rejser til Indien, hvor han forsøgte at skabe en egentlig Martinus-bevægelse.

Men også de forsøg mødte så mange forhindringer, bl.a. i form af pludselige dødsfald, at det hele til sidst løb ud i sandet. Hverken i Japan eller Indien var der altså nogen frugtbar grobund for den ”gode sæd”, Martinus forsøgte at så. Tiden var åbenbart ikke endnu inde til det. Men hvorfor kunne Martinus ikke have forudset det? Måtte han heller ikke bruge sin kosmiske bevidsthed til den slags?

Kloning

Martinus fortæller, at liv vil inkarnere overalt, hvor der er fysisk mulighed for det, uanset hvor kunstigt man har skabt den mulighed. Derfor kan det ikke undre os, at det lykkes forskerne at skabe genetisk ens eksemplarer af f.eks. en gris ved at manipulere med befrugtningssprocessen. Men det undrer forskerne, at disse kloner, som har helt det samme DNA, alligevel fremstår som forskellige individer, både hvad angår udseende og adfærd. De viser sig også meget forskellige fra naturligt avlede grise ved f.eks. ændret immunforsvar, en mere nervøs adfærd og et højere stofskifte. (”Aktuel Naturvidenskab” nr. 6/2012)

Bortset fra det faktum at DNA’et ikke er den overordnede styrende instans i organismen, som man længe har troet, så vil ethvert individ, der inkarnerer, medbringe forskellige egenskaber udviklet i et tidligere liv. Selv en gris inkarnerer vel ikke hvor som helst, men just der hvor den har mulighed for at opleve det, som er nødvendigt for dens videre udvikling.

Men dette ved forskerne ikke, og derfor er det et mysterium for dem, at kloner kan være så forskellige. Det ærgrer dem faktisk, for det betyder, at de ikke kan bruge klonerne til de forsøg, de havde regnet med.

Hjerne-arkivet

I årene 1945-82 indsamlede man i Danmark hjerner fra psykiatriske patienter og sendte dem i 5 liters spande til Risskov, hvor de nu har stået urørt i de sidste 25 år. 9500 hjerner blev det til. Nu hvor hjerneforskning er blevet så interessant for videnskaben, er de igen blevet trukket frem i dagens lys til nærmere granskning.

Når man ved, at denne ”celleklump”, hjernen, kun er et redskab for energier til og fra vore åndelige legemer, en slags ”radiomodtager” for deres energier, forstår vi godt, hvorfor de får så lidt ud af at søge efter de psykiske afvigelser i disse fysiske materier.

Men noget interessant mener de dog at have fundet, nemlig at den del af hjernen, der kaldes hippoampus, hos depressive patienter er skrumpet og altså blevet mindre end normalt. Forklaringen kunne være det, som forskerne dog ikke ved noget om, at de energier, som hjernen modtager, er forskellige alt efter personens humør. Glæde er f.eks. en hurtig vibration, mens sorg og depression er en langsommere vibration.

Således forestiller jeg mig, at mange års depression giver mindre energi til en del af hjernen, der derved begynder at skrumpes. Vore

andre muskler skrumper jo også, når de ikke får energi nok.

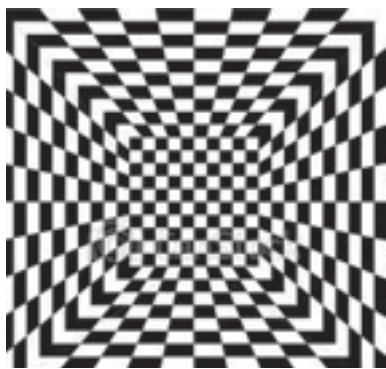
Kosmologi eller testamente?

Otto Hesselbjerg skrev i sidste blad, at ved brugen af betegnelsen Det Tredie Testamente i stedet for kosmologi ville der være mindre interesse for Martinus’ værk blandt de oplagte ”kandidater”, som er de humane materialister. Han refererer Ole Therkelsen som ”sandhedsvidne” på, at det var fuldt ud accepteret af Martinus at bruge betegnelsen kosmologi som overordnet betegnelse for hele værket.

Derfor er det lidt interessant at læse, hvad nuværende rådsformand, W. Kuijper, skrev i en artikel i Kosmos nr. 15/1981 (citater): ”At det var Martinus samlede forfatterskab, som skulle komme til at hedde DET TREDIE TESTAMENTE, er noget, der fra Forsynets side er blevet planlagt længe før han var født, og er derfor kosmisk set en urokkelig realitet. Der var bare det ved det, at hans arbejde ikke direkte fra begyndelsen skulle bære det navn, for at forhindre, at det ville vække for megen opsigt og dermed skabe mulighed for, at Martinus som person ville blive et tilbedelsesobjekt eller offer for fanatiske overgreb.”

Instituttet har dog næsten konsekvent brugt betegnelsen ”kosmologi” lige siden Martinus’ bortgang. Så rådsformanden synes åbenbart at have skiftet mening, siden han skrev artiklen. Hvori han i øvrigt hele vejen igennem staver tredie med i og ikke j, som Instituttet senere er gået over til.

Hvid og sort

De forskellige farver er i den folkelige tradition ofte blevet forbundet med bestemte sindsstemninger. Det har logisk nok noget at gøre med farvernes vibration. I de sidste mange årtier har farven hvid været forbundet med glæde, derfor er den som regel blevet brugt til brudekjoler. Derimod har farven sort symboliseret sorg og f.eks. oftest brugt ved begravelser.

Det har derfor undret mig, hvorfor Bibelen næsten altid har været sort. Til gengæld er det nok slet ikke tilfældigt, når Martinus ønskede, at Livets Bog skulle være hvid. For hvad er det, han skriver om farverne sort og hvid? I LB II stk. 498 forklarer han, at alt hvad der vibrerer hurtigere end vor egen energi, dvs. ligger højere på "lysstigen" end der hvor vi selv står, opleves som lys dvs. hvidt. Mens det der ligger lavere og altså vibrerer langsommere end vor egen energi, opleves som mørke dvs. sort.

Dette kan tolkes sådan, at Bibelen er sort, fordi den hører til den gamle verdensimpuls, altså står på den plads på "lysstigen", vi nu har eller er ved at have passeret. Det Tredie Testamente skal være hvid, idet det ligger højere i vibration, end hvad de fleste mennesker endnu er nået til i deres udvikling.

Altså er det ren logik, at Martinus' bøger skal være hvide udenpå.

Mirakel?

I en TV-udsendelse for nylig så man, hvordan en hypnotisør kunne noget, som det fortælles at Jesus kunne, nemlig at få en lam person til at gå igen. Det var en dreng, der var blevet lam i benene, og som lægerne ikke kunne hjælpe. Under hypnose var han blevet sat til med tanker at gå ind det sted i hjernen, der blokerede for nerveimpulser til benene. Tankens kraft kunne altså opløse blokeringen.

Nu havde blokeringen kun varet knapt et år, og det var faktisk lidt mystisk, hvordan den var opstået, så det var nok et lettere tilfælde. Men i den sædvanlige overfladiske TV-stil, fik hypnotisøren ingen chance for at forklare, hvorfor han kunne noget, lægerne ikke kunne, og hvorfor der ingen mystik er i ved hjælp af tanken at bruge kroppens egen evne til genopretning.

Måske var det også bare sådan, Jesus gjorde?

Hundemad

Jeg blev ringet op af en dyrebesskyttelsesforening og spurgt, om jeg ville støtte deres kampagne mod den østasiatiske tradition med at spise hunde. Moralsk vil jeg da godt støtte kampen mod al form for kødspisning, men om det var grise eller hunde kom vel ud på eet.

Men det var den bestialske måde at opdrætte hunde på til slagtning, kampagnen drejede sig om, fik jeg at vide. Men vores måde at opdrætte grise på er vel ikke spor

bedre, indvendte jeg. Grise er da lige så intelligente dyr som hunde. Skulle vi ikke gøre noget mere ved det først?

Med danskernes særlige forhold til hunde, skal han nu nok få stor tilslutning til sin sag. Da f.eks. hunden Thor skulle aflives, fordi den havde bidt en anden hund, var der stor opstandelse i medierne. Ja, også i Tyskland, hvor det forløb, at man ikke mere ville holde ferie i Danmark, hvor man risikerede at få sin hund aflivet.

Men jo, de har nogle sære spisesevaner i Sydøstasien. De hvide blævrende yvere fra vore afdankede grisesøer anser de for en ren delikatesse. Det hjælper på vores betalingsbalance!

Tænk hvilken karma mange mennesker optjener i disse dyrplageritider! Det eneste, vi kan trøste os med, er at når dyrplagerne reinkarnerer, er de forhåbentlig blevet lidt klogere. Det siges jo, at man i mellemtilstanden efter den fysiske død ("skærsilden") selv oplever de lidelser, man har påført andre.

Du skal dø

Sådan startede Anders Lund Madsen sine TV-udsendelser om døden.

I sin sædvanlige stil med også at prøve at være lidt morsom, gav han nok nogle praktiske oplysninger, men der var intet om, hvad døden i virkeligheden er. Det er udmærket, at et medie som TV vil prøve at tage et tabu-emne som døden op, men så havde de valgt en meget dårlig person til det.

Vi har en voksende spirituel bevægelse i dette land. Herfra ville der være mange, der kunne stå frem og

forklare, logisk og letforståeligt, hvorfor døden blot er hviletid, indtil vi kommer igen i en ny og frisk krop. Det virker ret så underligt, at man tager det emne op uden så meget som at nævne det faktum, at flere og flere mennesker har prøvet at være ”døde”, men er kommet tilbage og har fortalt, hvad de oplevede og hvorfor der ikke er nogen grund til at frygte døden. Men måske var det producerens hensigt at skabe et ”underholdende gys”?

Ultralyds-energi

Kriser betyder ofte en øget opfindsomhed. Det begyndte med, at man (dvs Horsens Vand Energi A/S) opdagede, hvordan ultralyd kunne opløse algerne i nogle vandrensningstanke. Men det viste sig, at ultralyd også kunne opløse alle andre former for plantemateriale, f.eks. grøntsagsaffald, til en suppe, som kunne blive til biogas, biodiesel m.m. Ultralyd er meget billigere at bruge, end de enzymer, der bruges i dag. (Kilde: Diføt Nyt 103/13)

Det fik mig til at mindes, at Blavatsky i sit værk ”Den hemmelige lære” skrev noget om, at ultralyd eller lyd i det hele taget ville blive en nyttig og kraftfuld energi for menneskene en gang. Men jeg ved ikke, hvad hun præcis mente med det. Men da jeg læste det, tænkte jeg på alle de ufødte fostre, der i dag udsættes for ultralyds-skanninger. Mon det er så uskadeligt, som man tror?

I en bog af Karagulla fortalte en af hendes forsøgspersoner, at hun i

drømme havde overværet en forelæsning om atomet, hvor neutronen blev kaldt en ”lydbinder”, og at et atoms bindende energi blev beskrevet som ultrasonisk.

DSB og moralen

Martinus fremhævede engang postvæsenet og DSB som eksempler på det fine ved ikke-profitstyrede fælles samfundsgoder. Han forudså åbenbart ikke den udvikling, hvor man i privatiseringsiver totalt har ændret disse foretagener.

Da jeg som ung var ansat ved DSB, var det loyale pligtopfyldende stats-tjenestemænd, som med fast tarifløn trofast og livsvarigt tjente ”sin” virksomhed. De var af den ”gamle skole”, stolte af deres indsats for samfundet. Der var faste rammer og rutiner, men da det hele skulle organiseres ligesom en privat forretning med konkurrence, begyndte rammerne at flyde.

I dag er det i højere grad blevet yngre smarte fyre, der forstår at sikre sig høje lønninger, der kører løbet, tilsyneladende uden loyalitet eller ansvarlighed overfor samfundet. Nu skal der moderniseres og konkurreres, og går det ikke, falder det jo alligevel tilbage på politikerne og dermed skatteyderne.

Der har længe hersket den overbevisning (overtro), at alt hvad der er organiseret som profitstyret privat aktieselskab er effektivt og overskudsgivende, mens alt offentligt ejet virksomhed er ineffektivt og ren underskud. Den sidste tids erfaring med bankerne har under-

gravet den overtro. Postvæsenet har i øvrigt altid givet overskud, især før internettet, hvor priserne endnu var rimelige.

Det handler dybest set om moral. At vi lever i ”de sidste tider” ses af, at nogen nu bliver mere moralske og andre bliver mindre moralske, når de får mulighed for at udleve deres selviske side. Også på dette felt ser vi det med ”fårene og bukkene”! Når moralen er noget, der skal komme indefra i den enkelte, og ikke afhænger af begrænsende ydre rammer, får de selviske tendenser frit løb hos de, der endnu ikke har fået udviklet sine indre uselviske normer.

Efter hvad jeg hørte i radioen, får direktøren for Danske Bank 40.000 kr i løn – *om dagen!* Over 12 millioner om året. Og det samtidig med, at f.eks. pensionister skal betale 300 kr om året for overhovedet at have en konto, så de kan få deres pension.

Reklamer – nej tak!

Jeg har læst, at der nu er næsten 800.000 husstande, der overfor postvæsenet har sagt ”nej tak” til at få reklamer i deres postkasse. Det er jo logisk nok i en tid, hvor der er reklamer til overflod på internettet. Det sparer i hvert fald en del papir og dermed træer.

Problemet er bare, at der er private omdelings-firmaer, der ikke respekterer vor nej-tak aftale med postvæsenet. Og her i et sommerhusområde som Klint ser vi, hvordan omdelerne blot kaster de

plastikindrullede reklamer hist og pist overalt, hvor ingen jo bor om vinteren. Det er det rene miljøsvineri og papirspild.

Der er varslet en særskat på reklametryksager, så man må håbe, det efterhånden får en ende med al det unyttige spild. For uanset hvordan, er det jo alle forbrugere, der i sidste ende betaler reklamerne over varernes pris. Det eneste man kan beklage er, at trykkerierne mister nogle arbejdspladser. Men det er nu engang tidens udvikling, at mere og mere af papir-mediet forsvinder og overgår til internettet. Og det er jo godt nok for skovens træer.

Kød-svindel

Det var et større detektivarbejde at finde ud af, hvor det hestekød kom fra, som under betegnelsen ”oksekød” var blevet brugt i firmaet Findus’ færdigretter. Det viste sig, at komme fra et fransk firma, som havde fået det fra en grossist på Cypren, som havde fået det fra en grossist i Holland, som havde fået det fra Rumænien med dækadresse på Cypren – vist nok.

Tænk hvor mange lastbil-kilometer det kød er kørt på landevejene i EU! Lastbilchauffører har da også kunnet fortælle, at de kører meget rundt med kasser, der kun har påskriften ”frosset kød”. Især siges den italienske mafia at tjene store penge på sådan noget kød, som ingen rigtig ved, fra hvilke dyr det stammer, eller hvor længe det har været frosset ned.

EU er åbenbart det rene slaraffenland for alskens svindlere. Men når det drejer sig om kød, har det den – forhåbentlig – nyttige virkning, at flere og flere i ønsket om ikke at blive narret mister lysten til at spise kød. Og så kan man begynde at ane den dybere mening med, at man også på denne måde advares.

Polforvandlingens konsekvenser

Polforvandlingen ses nu at sætte sit tydelige præg på samfundet. Kvinderne stormer frem på universiteterne, mens mændene sakker bagud. Til gengæld udvikler en del mænd fine følelsesmæssige fader-egenskaber. I de tre regeringspartier står der kvinder i spidsen. Der er nu flere piger, der spiller fodbold end håndbold. Mens der er stadig flere mænd, der er blevet forfængelige og går meget op i deres ydre, i tøj osv.

Fordi man ikke ved, hvad der i virkeligheden foregår, er nogle begyndt at anklage kvinderne for, at drenge/mænd mangler maskulinitet. Stærke kvinder gør mænd svage, påstår det. Og prøver således at give kvinderne skyldfølelse over at være stærke. Også i den 3. verden er kvinderne nu begyndt en frigørelseskamp. Så det går altså alt sammen efter ”planen”.

En sørgelig konsekvens af kvinders øgede selvbevidsthed synes at være nogle mænds reaktion på deres eget magt-tab. Antallet af voldtægter stiger i verden. Da der i Indien skete et grusomt voldtægts-mord, blev der for alvor sat fokus på såvel voldtægt som på de udbredte sex-overgreb på børn. Flere og flere kvinder går ind i

militæret, men i en film for nylig så man, hvordan det er udbredt i USA at de udsættes for voldtægt af deres mandlige kolleger.

Nu er det jeg spekulerer på, om det er en ”naturlig” følge af polforvandlingen, altså af den patriarkalske kulturs begyndende opløsning, at (nogle) mænds statustab og dermed afmagt skal afreageres på kvinder og børn? Eller er det ”bare” et almindeligt dommedags-symptom, fordi djævlementaliteten nu får sin opblomstring før den endeligt udleveres?

Inkarnations-logik

Tidsskriftet Ill.Videnskab blev spurgt, hvorfor der i gennemsnit fødes næsten lige mange drenge og piger, og hvordan den reguleringsmekanisme fungerer. Det kunne de naturligvis ikke give et logisk svar på, bortset fra dette med at der kom et vist overtal af drenge, fordi de er mere skrøbelige som spædbørn og dødeligheden af dem som små derfor er lidt højere. Men det siger jo ikke nogen om, hvad der dybest set regulerer det.

Med kendskab til åndsvidenskaben kan man godt finde årsagen. Antallet af sjæle tilknyttet Jorden er vel nogenlunde ligeligt fordelt mellem de to køn, så derfor vil der til enhver tid stå næsten lige mange af hver parat til at inkarnere. Efter krige er der dog altid blevet født flere drenge end piger. Det er jo lo-

gisk nok, for når der er faldet mange unge mænd i krigen, vokser køen af drenge, der gerne vil reinkarnere.

Hvad er liv?

Forskerne leder efter liv på andre planeter i universet, men de har svært ved at gøre sig helt klart, hvad "liv" egentlig er. De har forsøgt sig med mange forskellige definitioner, men det eneste, de var sikre på var kendetegnet på liv, var at "det kan dø". For de ved jo ikke (endnu), at den sikreste betegnelse for liv er, at det er evigt og netop ikke kan dø. Så længe de kun udforske den fysiske verden, er der så meget, de tager fejl af. De er f.eks. helt sikre på, at der ikke kan være liv på Venus, mens de stadig tror, de kan finde

nogle robuste bakterier på Mars. De kan jo ikke forestille sig levende væsener uden en fysisk organisme.

Da jeg første gang hørte, at det myldrede med levende usynlige væsener på alle planeter, syntes jeg, det lød alt for utroligt. Men nu har jeg forstået, at der er masser af dem overalt. Martinus fortalte, at der f.eks. lå et helt universitet på Dyrehavens slette. Og hvor skulle vel ellers alle de diskarnerede væsener være hvis ikke i vor "omegn". Hvis de ellers bliver i jordklodens aura og ikke bliver "eksporteret" til videreudvikling på en helt anden planet.

Medlidenhedsevnen

Efterhånden som vi liv efter liv har fået en masse lidelseserfaringer, udvikles vor medlidenhedsevne, dvs vi "lider med", når vi ople-

ver andres lidelser. I vor tid hvor vi nærmest får "serveret" andres lidelser i TV og i nærbilleder kan se de pinsler, mennesker udsættes for i verdens brændpunkter eller ved sultkatastrofer, er det næsten ikke til at bære at have denne evne til at "lide med". Det gør ondt at rumme de følelser.

Før i tiden prøvede jeg at lukke af for disse følelser ved at sige til mig selv, at de mennesker jo ikke fik det bedre af, at jeg fik det dårligt. Jeg forsøgte med andre ord at gøre mig følelseskold. Men er det meningen?

I dag kan jeg bedre klare at leve mig ind i andres smerte, for medlidenhedsevnen er blevet "intellektualiseret", dvs jeg har takket være Martinus fået forståelse for meningen med lidelserne og for, at døden i de situationer er en befrielse.

I øvrigt ved jeg nu, at der står skytsengle klar til at hjælpe de lidende ofre, således at ingen får større prøvelser, end de kan klare. Men jeg ved også, hvorfor disse lidelser er nødvendige for personens egen og menneskehedens udvikling. På den måde undgår jeg "at drukne" i mine egne følelser.

I al den hjerneforskning, der for tiden foregår, mener man ved hjælp af skanningsundersøgelser at have fundet det sted i hjernen, hvor der findes en "pauseknop, der slukker vor empati for andres smerte". Og så tror man, det er den, der bruges af de kolde kyniske drabsmænd. De ved endnu ikke, at empatien slet ikke findes i hjernen.

Vor levende Jord

Så hørte vi endnu engang om, at Jorden står i fare for at blive næsten udslettet af en asteroide eller andet af alt det, der farer rundt i rummet omkring Jorden. Men som Martinus har fortalt, er Jorden for langt fremme i sin åndelige udvikling til at komme i klammeri med andre klodevæsener og lignende elemen-

ter. Jorden har nu en så kærlighedspræget aura, at den ikke kan tiltrække den slags katastrofer udefra.

Men den er dog ikke kommet længere, end at dens humørsvingninger kan afstedkomme klimamæssige storme og f.eks. jordskælv. Når man erkender, at Jorden er et levende væsen, hvad en del forskere efterhånden er begyndt at ane, så vil man også forstå, at det faktisk er Jorden selv, der bestemmer, hvad den vil tiltrække.

Så da jeg hørte at Rusland var blevet ramt af nogle meteorsten, måtte jeg jo konstatere, at så kærlighedsfyldt er jordens aura altså endnu ikke! Men der skete dog ingen rigtig stor skade og ingen menneskeliv gik tabt. Det er helt tilfældigt, hvor den slags rammer, sagde man i TV, men selvfølgelig er det ikke det!

Meningsfyldt?

TV har nogle udsendelser, der hedder "Kender du typen?" Det plejer at være nogle materialistiske overklassehjem, der endevendes. Men en enkelt gang var det en rodet kunstnertype, man besøgte. Man hørte om, hvordan han betalte en mand for med sin gravko at grave en masse store huller i en mark, sådan at denne "kunstner" kunne gå og fylde dem op igen. Han forklarede, hvordan det gav ham mulighed for – udover motion – at opleve lidt tanketomt nærvær, altså for at "leve lidt i nuet".

Det fik mig til at tænke på en fyr, jeg læste om i JAK-bladet, Peter Jensen, der tager rundt og bygger bæredygtige små huse til folk i

flygtningelejre. De bygges af billige lokale materialer, f.eks. halm, de er isolerede og orkansikrede, altså meget bedre end de telte, de ellers er henvist til i disse lejre, hvor folk må bo i årevis. Læs mere om hans projekt på www.motherearthbuildings.com

Og sådan kan man altså bruge sin fysiske energi på så forskellige måder – enten at gøre noget nyttigt for andre, eller bare noget for sig selv.

Frygtens nation

USA er ved at blive en frygtens nation, fordi der ligger så mange private våben og flyder overalt. Der må sættes bevæbnede vagter på skolerne, og børnene forberedes på, hvordan de skal reagere, hvis der kommer en gal mand med våben. Og sorte kvinder tør f.eks. ikke færdes ude om aftenen uden våben. Den økonomiske ulighed er vokset så meget i de sidste 30 år, at utrygheden og desperationen er voksende.

Forskerne mener at have fundet ud af, at fedme hænger sammen med utryghed. Det er som om kroppen ruster sig mod morgendagens mangelsituation, så den etablerer fedtdepoter mens tid er, for en sikkerheds skyld. Det kan nok så megen motion åbenbart ikke ændre på. Vi ved, at frygt er en af de mest negative energier. Den kan føre til megen destruktiv adfærd og hæmme al åndelig udvikling. Frygt er kærlighedens modsætning. Når f.eks. Nordkorea mener at have brug for atomvåben, skyldes det frygt.

Fordi USA bruger de såkaldte droner, dvs fjernstyrede dræbermaskiner, til at udslette formodede fjender overalt i verden, skabes en masse frygt. Det er vel kun et spørgsmål om tid, før disse ”fjender” også kan anskaffe sig sådanne droner, så frygtens nedadgående spiral synes uden ende. Hvor længe endnu skal verden leve i en dommedags-epoke? Hvor meget vil Obama kunne ændre på det?

Energibobler i Mælkevejens centrum

Rumteleskopet Fermi har opdaget nogle enorme energiudladninger fra Mælkevejens centrum. Disse energibobler strækker sig ud på begge sider af centeret på i alt ca. 50.000 lysår og udsender lige så megen energi som 100.000 supernovaer. Forskerne kan ikke forklare fænomenet, men tror meningen er, at de skal danne grundlag for dannelsen af nye stjerner.

Martinus har forklaret, at vi på jorden nu får en vældig energiindsprøjtning fra Mælkevejens centrum, og at denne vil medvirke til at give den åndelige udvikling et skub fremad. Så det ser ud til, at det hele hænger godt sammen.

Kur mod besættelse?

Chr. Hedegaard, der kalder sig ”evangelist”, er blevet dømt for kvaksalveri. Han vil helbrede psykisk syge, som han mener alle er besatte, ved bøn og faste og ved at råbe dem ind i hovedet for at

skræmme den besættende ånd ud. Han tog al deres medicin fra dem. Men hvad skulle det hjælpe at tage både mad og drikke fra dem, det lever ånder jo ikke af.

Han giver ikke sine ”patienter” og deres pårørende nogen rimelig forklaring på, hvad han gør og hvorfor, ifølge det der har været fremme i medierne, så det ligner mest en tvangsmæssig manipulation, noget hokus-pokus. Han har faktisk en del tilhængere, men mon ikke han skal kaldes det, Jesus advarede om, der ville komme en del af i ”de sidste tider” – en ”falsk profet”?

Hvad forgifter mest?

I Danmark har vi noget, der hedder ”giftlinjen”. Hertil indberettes alle forgiftningstilfælde og deres årsager. De har forsøgt at opstille en statistik over, hvad der forgifter flest mennesker. Kemikalier står for 29%, rusmidler for 5%, men top-scoreren er lægemidler med 43%!

En moralsk præsident

Når man spørger folk, der bliver ved med at stemme på en siddende

præsident, hvorfor de gør det, kan det ske, man får det svar, at nu har ham, vi har, fået fyldt sine lommer med korruptionspenge, hvis vi får en ny, begynder han bare forfra, og så vil hele landet blive ruineret.

Men sådan er det ikke i Uruguay, for her har præsidenten, José Mujica, doneret 90% af sin løn til velgørenhed, og i øvrigt er han vegetar. Den hollandske landbrugsminister, som også er vegetar, har forbudt minkavl – har jeg læst. Nogle politikere kan altså godt give et lille moralsk fremskridt.

Regnbueguld

Det er en gammel folkelig historie, at der for enden af regnbuen står en kiste med guld. Hvad er symbolikken i den? Regnbuen har i gammel tradition stået for forbindelsen mellem Gud og mennesker. En kiste, eller ark (gral) er et genfødselssymbol. Og guld betyder selvfølgelig visdom. For enden af regnbuen må så betyde, at man er nået til at finde og opnå genforeningen med Guddommen.

Farvel til Johann Grander!

En del af dette blads læsere husker nok østrigeren Grander p.g.a ”Grandervandet” med dets specielle egenskaber. I september 2012 gik han ”over på den anden side” som 82-årig. Men det vand-firma, han skabte, lever videre. Hvis vandets særlige egenskaber havde noget med hans unikke person at gøre, dvs hans høje moralske standard, vil det vise sig nu ved at hans firma vil sygne hen. Vi får se.

Truede dyrearter

Der gøres et stort og kostbart arbejde for at redde de dyrearter, man mener er ved at uddø her på jorden. Spørgsmålet er, om det i grunden ikke er meningen, at der er arter som ikke mere skal være inkarneret her på kloden. Martinus har jo sagt, at f.eks. rovdyr vil uddø. Så måske er alt det arbejde, der gøres, dybest set lidt omsonst?

Martinus sagde ..

I sin allersidste tale sagde Martinus: ”Jeg kan ikke udfolde min kosmiske bevidsthed på mig selv eller på private personer, det er blevet standset.” Så er der et og andet, jeg bedre forstår mht nogle af de beslutninger, han tog.

Kendetegn på de sidste tider?

Vi bliver mere og mere et kontrolsamfund, fordi svindel og bedrag åbenbart breder sig. Men selv om der bliver flere snydere, bliver der faktisk også flere, som gerne yder et uselvsk frivilligt arbejde (det med fårene og bukkene?)

Nu er også nødhjælpsarbejderne, f.eks. fra Røde Kors, udsat for at blive ofre i de forskellige konflikter.

Det biologiske ophav

Det er blevet vældigt vigtigt at finde ud af, hvem der er ens biologiske ophav. TV-serien ”Sporløs” viser hjertegribende situationer, når nogle adopterede finder deres biologiske far eller mor. Når man tror ens identitet sidder i generne, er det selvfølgelig interessant at finde de, der har leveret generne.

Der bruges også megen energi i jagten på at finde donor-faderen, hvis man er født ved hjælp af sæd fra en donor. Men de ved jo heller ikke endnu, at det er deres egne talentkerner, som de har med fra tidligere liv, der er det virkelig væsentlige for deres identitet.

Diamanter

Vi har hørt om, hvordan Martinus kunne stå i lang tid og betragte en

diamant. For ham var det et helt saligheds-univers, så han har nok kunnet mærke diamantens salighedsenergi. Måske er det også derfor, den altid har stået i så høj kurs blandt mennesker?

Videnskaben har altid troet, at diamanter var skabt planternes kulstof fra årmillioners tryk og varme. Nu har australske geologer fundet diamanter, som er 4,3 milliarder gamle, altså fra før der var planteliv på jorden. Så man må til at revidere den gamle teori og erkende, at mineraler opstår i en helt anden skabelsesproces.

Euro'en

Tegnet for EU's penge, Euroen (tegnet findes ikke på min pc!) er kreeret ud fra det græske bogstav epsilon, som er det første bogstav i ordet Europa. Det er næsten skæbnens ironi, nu hvor euroen er blevet Grækenlands fallit, eftersom de ikke kan leve op til dens værdi og derfor ikke få gang i deres økonomi.

Martinus på Frankfurt Bogmesse

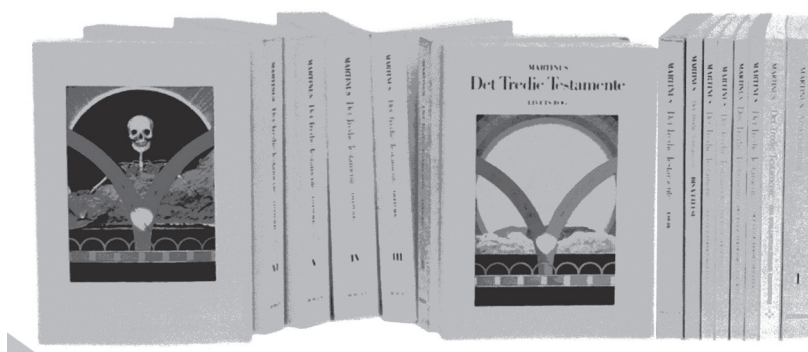
Dette år havde vi en anden placering end sidste år til vores stand for Martinus åndsvidenskab, Det Tredie Testamente. Vi var flyttet fra det esoteriske hjørne og ind midt mellem de religiøse stande med hovedindgangen lige foran os. Der var mange flere besøgende, som var seriøst interesserede i at tale om Martinus' åndsvidenskab, også nogle præster fra forskellige religioner. Der var også en del, der ønskede at købe Martinus-bøger. Det gav meget arbejde – på en god måde.

Nyt dette år var også en videopræsentation af Martinus' arbejder, som Jan havde produceret og bragt med sig fra Danmark. Med en stand dobbelt så stor som årene før kunne vi præsentere bøger og symboler på en mere

professionel måde, og samtidig var det mere komfortabelt at arbejde på standen. Standen var mere åben, og det var lettere for folk at komme ind, se bøgerne og få en snak i en afslappet atmosfære.

Vort team var godt organiseret og planlagt, så vi havde alle mulighed for pauser ind imellem, og der var en afslappet og rolig atmosfære imellem os. Alt i alt vil vi sige der er sket forbedringer år for år. Flere besøgende, flere seriøst interesserede spørgsmål og en venlig atmosfære skabte nogle virkelig inspirerende dage. Næste år håber vi at få vores stand samme sted – resten er op til os.

Hilsen Hans-Jürgen og Ninni

Små uspirituelle vits

Et godt svar er som et sødt kys (Søren Kierkegaard)

At tilstå at man har taget fejl er jo blot at erkende, at man er blevet klogere. (Lavater)

Et ord der befrier os fra livets tyngde og smerte: det ord er kærlighed. (Sofokles)

Barnet har forstanden fra faderen, for moderen er jo endnu i besiddelse af sin. (Seymour)

Når en dansker har overvundet det chok, at alle ikke er som danskere, finder han mange udlændinge ganske tiltalende. (Horst Fuchs)

EU er et forsøg på at lave en omelet uden at slå æggene i stykker. (Lacroise)

Der skal mindst to til at stifte fred, mens én er nok til at starte en krig. (Chamberlain)

Inflation: Velstand med for højt blodtryk.

Lykken er ikke en station, man ankommer til, men en rejsemåde. (Runbeck)

Citater

”Det menneskelige sind er ikke i stand til at fatte universet. Vi er som et lille barn i et stort bibliotek. Væggene er til loftet dækket af bøger i mange forskellige sprog. Barnet ved, at en eller anden må have skrevet disse bøger. Det ved ikke, hvem eller hvordan. Det forstår ikke sproget, som er skrevet. Men barnet ser en færdig plan i måden, bøgerne er stillet op på, en mystisk orden, som det ikke forstår, men kun svagt mistænker.” (Albert Einstein)

Lægekunstens sande grundvold er kærlighed. (Paracelsus)

Lægerne burde se det som nok så vigtig en opgave at lære os at leve, end hjælpe os med at være længere om at dø. (Knud Lundberg)

For at tro på en grænseløs vækst i en begrænset verden, må man enten være skør eller økonom. (Kenneth Boulding, økonom)

Økonomen Keynes, der forudsagde 2.verdenskrig pga sejrherrenes behandling af Tyskland efter 1.verdenskrig, har sagt om liberalismen: ”Den bygger på den forbløffende tro, at de mest nedrige motiver hos de mest nedrige mennesker på en eller anden måde kan virke til alles bedste.”

Lamperne er forskellige men lyset er det samme. (Rumi)

”Og så længe du ikke har oplevet dette at dø og derefter vokse, er du blot en urolig gæst på den mørke jord.” (Goethe)

Hvis man søger efter sjælen med naturvidenskabelige metoder, er man som en rytter, der rider ud for at lede efter en hest, som man selv rider på. (Fr. Gabe)

Det sted, hvor du snubler, findes din skat. (J. Campbell)

Lykke er, når der er harmoni mellem det, du tænker, det du siger, og det du gør. (Ghandi)

Verden løber ikke rundt pga penge. Græsset betaler ikke skyerne for regnen. (B. Fuller)

”Når seksualiteten er i sit klimaks, da tager ånden sin hat og stok og går udenfor.” (Søren Kierkegaard)

”Vi er hvad vi tænker. Med vore tanker skaber vi verden.” (Buddha)

Oprør mod tyranner er lydighed mod Gud. (Thomas Jefferson)

Lyset skinnede i mørket, men mørket forstod det ikke. (Johs. Evangeliet)

Fornemmelsen af at eksistere i egentlig forstand hænger sammen med fornemmelsen af at ”vokse”, dvs udvikles. Stilstand er en form for død og giver manglende selv-fornemmelse. (Liedloff)

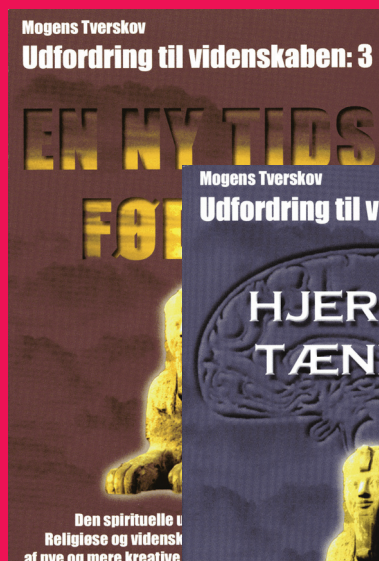
Det er bedre at dø to år for tidligt end to år for sent. (Nis Petersen)

Ifølge medicinsk materialisme var Paulus’ syn på vejen til Damaskus et epileptisk anfald, Teresa af Avila var hysteriker og Frans af Assisi var arveligt degereret. (Roger Walsh)

tillbud

Martinus: Livets Bog 1-7
i oprindelig udgave
Alle 7 bind for kr.1000

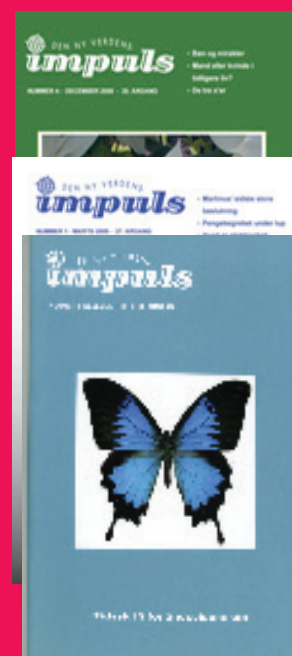
Alle tre Tverskov-bøger for 100 kr!

Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 250

Sv. Åge Rossen
Martinus' verdensbillede
480 sider - kr. 250

Ældre numre af Impuls
fås for 5 kr

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk